

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind piețele de instrumente financiare

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

TITLUL I

Domeniul de aplicare, autorități competente și definiții

Art. 1. – Prezenta lege se aplică societăților de servicii de investiții financiare, denumite în continuare *S.S.I.F.*, operatorilor de piață, furnizorilor de servicii de raportare a datelor, depozitarilor centrali, contrapărților centrale, firmelor de investiții din alte state membre care operează pe teritoriul României în temeiul libertății de a presta servicii sau prin înființarea unei sucursale, precum și societăților din țări terțe care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în România prin înființarea unei sucursale.

Art. 2. – (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, este autoritatea competentă care aplică prevederile prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 173/84 din 12 iunie 2014, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 600/2014*, și ale reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene,

seria L nr. 173/349 din 12 iunie 2014 denumită în continuare *Directiva 2014/65/UE*, și a regulamentului anterior menționat, prin exercitarea prerogativelor prevăzute de prezenta lege, precum și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), Banca Națională a României, denumită în continuare *B.N.R.*, este autoritatea competentă care supraveghează respectarea prevederilor prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și ale reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE și a regulamentului anterior menționat, prin exercitarea atribuțiilor de reglementare, autorizare, supraveghere și control în legătură cu următoarele:

a) prestarea de către instituțiile de credit a serviciilor și activităților prevăzute în anexa nr.1 realizate cu instrumentele prevăzute la alin.(3), în cazul în care respectivele instrumente nu sunt tranzacționate pe o piață reglementată;

b) locurile de tranzacționare organizate de instituțiile de credit sub forma SMT-urilor și SOT-urilor în cadrul cărora se tranzacționează exclusiv instrumentele prevăzute la alin. (3);

c) serviciile și activitățile prevăzute în anexa nr. 1 prestate de instituțiile de credit cu instrumentele prevăzute la alin. (3) în cadrul SMT-urilor și SOT-urilor autorizate de B.N.R. sau de autoritățile din alte state sau în afara locurilor de tranzacționare, respectiv tranzacțiile OTC, precum și în calitate de operatori independenți;

d) vânzarea de către instituțiile de credit a depozitelor structurate în legătură cu instrumentele prevăzute la lit. a) – c), ale alin. (3) și prestarea serviciilor de consultanță în legătură cu acestea conform prevederilor art. 5 alin. (2).

(3) Intră sub incidența prevederilor alin. (2):

a) instrumentele pieței monetare;

b) titlurile de stat;

c) instrumentele financiare derivate prevăzute la pct. 4, 8 și 9, secțiunea C din anexa nr. 1 care se referă la instrumente ale pieței monetare, monede, rate ale dobânzii sau ale randamentului și cursuri/indici publicați de B.N.R. și Banca Centrală Europeană.

(4) Autorizarea prestării de către instituțiile de credit a serviciilor și activităților de investiții cu instrumentele financiare prevăzute în anexa nr.1 se realizează de B.N.R. cu consultarea A.S.F., potrivit procedurii prevăzute la art. 10 alin. (3).

(5) În exercitarea atribuțiilor stabilite în sfera de competență a B.N.R., conform prevederilor alin. (2), orice referire la A.S.F. se consideră a fi făcută corespunzător la B.N.R.

(6) În legătură cu competențele prevăzute în prezenta lege, A.S.F. și B.N.R. adoptă reglementări comune și încheie un protocol prin care se stabilesc măsuri de cooperare corespunzătoare în legătură cu instituțiile de credit care desfășoară servicii și activități ce intră sub incidența prevederilor prezentei legi, în legătură cu competențele comune prevăzute în prezenta lege.

(7) Protocolul prevăzut la alin. (6) cuprinde mecanismul de cooperare între A.S.F. și B.N.R. cu privire la cel puțin următoarele aspecte:

a) verificarea îndeplinirii condițiilor necesare prevăzute de prezenta lege, de reglementările emise în aplicarea acesteia și de legislația europeană incidentă prestării serviciilor și activităților de investiții, schimbul de informații și asistență în procedura de autorizare a instituției de credit sau de modificare a condițiilor impuse la autorizare;

b) acordarea de asistență reciprocă în efectuarea investigațiilor, aplicarea unor măsuri administrative, interdicții sau sancțiuni pentru încălcarea prevederilor prezentei legi sau ale legislației secundare emise în aplicarea acesteia.

(8) A.S.F. și B.N.R. pot emite, din oficiu sau la cererea unei părți interesate, acte administrative care să cuprindă aprecieri motivate în legătură cu calificarea unei persoane, instituții, situații, informații, operațiuni, acte juridice ori instrumente negociabile cu privire la includerea sau excluderea din sfera termenilor și expresiilor cu semnificația prevăzută în prezenta lege.

(9) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, A.S.F. notifică Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, denumită în continuare *ESMA*, Comisia Europeană și autoritățile competente din alte state membre cu privire la autoritățile competente din România pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) – (4).

(10) A.S.F. poate delega către alte entități, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (11) – (15) o parte dintre atribuțiile prevăzute în prezenta lege și în reglementările emise în aplicarea acesteia, precum și în regulamentele europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(11) A.S.F. are obligația ca, înainte de a proceda la delegarea prevăzută la alin. (10), să adopte toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că entitățile către care se intenționează delegarea au capacitățile și resursele necesare pentru executarea efectivă a tuturor sarcinilor și că delegarea se înscrie în mod imperativ într-un cadru clar definit și documentat, care reglementează exercitarea sarcinilor delegate și care enunță sarcinile ce trebuie îndeplinite și condițiile în care acestea trebuie executate.

(12) Condițiile în care trebuie exercitate sarcinile delegate conform prevederilor alin. (10) presupun o clauză care constrânge entitatea respectivă să acționeze și să se organizeze astfel încât să evite orice conflict de interese și să se asigure că informațiile obținute în exercitarea sarcinilor delegate nu sunt utilizate în mod neloial sau într-un mod care poate afecta concurența.

(13) Inclusiv în cazul delegării de atribuții, prevăzută la alin. (10), A.S.F. are responsabilitatea de a se asigura de respectarea prevederilor prezentei legi, a normelor emise în aplicarea acesteia, precum și a Directivei 2014/65/UE.

(14) Delegarea prevăzută la alin. (10) nu se poate referi la exercitarea autorității conferite A.S.F. prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și nici la competența discreționară de decizie a A.S.F.

(15) A.S.F. informează Comisia Europeană, ESMA și autoritățile competente ale celorlalte state membre în legătură cu orice acord încheiat în privința delegării de atribuții conform prevederilor prezentului articol, inclusiv în legătură cu condițiile exacte care reglementează această delegare.

(16) A.S.F. și B.N.R. cooperează strâns în aplicarea dispozițiilor prezentei legi și a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și fac schimb de orice informații esențiale sau pertinente pentru exercitarea funcțiilor și sarcinilor lor.

Art. 3. – (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *aces electronic direct* – procedură prin care un participant, un membru sau un client al unui loc de tranzacționare permite unei persoane să utilizeze codul său de tranzacționare pentru a putea transmite, în mod electronic, ordine referitoare la un instrument financiar direct către locul de tranzacționare, și include acordurile care implică utilizarea de către persoana în cauză a infrastructurii participantului, membrului sau clientului respectiv sau a unui alt sistem de conectare pus la dispoziție de participant, membru sau client, pentru a transmite ordine, reprezentând accesul direct pe piață, precum și acordurile prin care respectiva infrastructură nu este folosită de o persoană, reprezentând accesul sponsorizat;

2. *activ suport* – un instrument financiar, un indice bursier sau curs valutar, o rată a dobânzii, o marfă, coșuri ori combinații formate din aceste instrumente sau valori, precum și orice alt activ, unitate de măsură sau indicator al cărui randament, valoare sau mărime stă la baza valorii unui instrument financiar derivat;

3. *administrare de portofolii* – administrarea discreționară și individualizată a portofoliilor care includ unul sau mai multe instrumente financiare, în conformitate cu mandatul acordat de client;

4. *agent delegat* – orice persoană fizică sau juridică care, sub responsabilitatea deplină și necondiționată a unei singure firme de investiții în numele căreia acționează, promovează clienților sau clienților potențiali servicii de investiții și/sau servicii auxiliare, primește și transmite instrucțiunile ori ordinele de la clienți referitoare la servicii de investiții sau instrumente financiare, plasează instrumente financiare ori furnizează clienților sau clienților potențiali consultanță privind aceste instrumente ori servicii;

5. *autoritate competentă* – autoritatea desemnată de fiecare stat membru în conformitate cu art. 67 din Directiva 2014/65/UE, în afara cazurilor în care prezenta lege conține o dispoziție contrară;

6. *certificate* – certificate astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 27 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

7. *certificate de depozit* – titluri de valoare negociabile pe piața de capital, care reprezintă proprietatea asupra titlurilor unui emitent străin și care pot fi admise la tranzacționare pe o piață reglementată și tranzacționate independent de titlurile de valoare ale emitentului străin;

8. *client* – orice persoană fizică sau juridică căreia o firmă de investiții sau o instituție de credit îi furnizează servicii de investiții sau servicii auxiliare;

9. *client profesional* – orice client care îndeplinește criteriile prevăzute în anexa nr. 2;

10. *client de retail* – client care nu este client profesional;

11. *conducere superioară* – persoanele fizice care exercită funcții executive în cadrul unei firme de investiții, al unui operator de piață sau al unui furnizor de servicii de raportare a datelor și care răspund în fața organului de conducere pentru managementul activităților curente ale entității, inclusiv pentru implementarea politicilor privind distribuția de servicii și produse clienților de către entitate și personalul acesteia;

12. *consultant de investiții* – persoană fizică sau juridică autorizată de A.S.F. care prestează cu titlu profesional servicii de consultanță de investiții cu privire la instrumente financiare;

13. *consultanță de investiții* – furnizarea de recomandări personale unui client, la cererea sa sau la inițiativa firmei de investiții, în ceea ce privește una sau mai multe tranzacții cu instrumente financiare;

14. *consumator* – consumator, astfel cum este definit la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

15. *contracte derivate pe energie prevăzute în secțiunea C punctul 6* – contracte de opțiuni, contractele la termen, contractele swap și orice alte contracte derivate prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea C pct. 6, referitoare la

cărbune sau țiței, care sunt tranzacționate pe un sistem organizat de tranzacționare și care trebuie decontate fizic;

16. *contraparte centrală* – entitatea, astfel cum este definită la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 201/1 din 27 iulie 2012, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 648/2012*;

17. *cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu* – tranzacție în cadrul căreia însăși persoana care facilitează tranzacția se interpune în tranzacție între cumpărător și vânzător, în așa fel încât nu este în niciun moment expusă riscului de piață pe tot parcursul executării tranzacției, ambele laturi ale tranzacției fiind executate simultan, iar tranzacția este încheiată la un preț la care persoana care facilitează tranzacția nici nu realizează profit, nici nu suferă pierderi, cu excepția unui comision, a unei taxe sau a unei rețineri percepute pentru tranzacție și comunicate în prealabil;

18. *datorie suverană* – titlu de creanță emis de un emitent suveran;

19. *depozit structurat* – depozit astfel cum este definit la art. 3 alin. (1) lit. h) și alin. (5) din Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, denumită în continuare Legea nr. 311/2015, care este rambursabil integral la scadență în baza unor condiții potrivit cărora o dobândă sau o primă va fi plătită sau este supusă riscului, conform unei formule care implică factori, precum:

a) un indice sau o combinație de indici, excluzând depozitele cu rată variabilă a căror rentabilitate este direct legată de un indice al ratei dobânzii, precum Euribor sau Libor;

b) un instrument financiar sau o combinație de instrumente financiare;

c) o marfă sau o combinație de marfă sau alte active fizice sau non-fizice nefungibile; sau

d) un curs de schimb valutar sau o combinație de cursuri de schimb valutar;

20. *depozitar central* – un depozitar central de instrumente financiare, altele decât cele derivate, sau depozitarul central, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012, cu modificările ulterioare, și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 257/1 din 28 august 2014, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 909/2014*;

21. *emitent* – un emitent, astfel cum este definit la art. 4 lit. a) din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață;

22. *emitent suveran* – oricare dintre următoarele entități care emit titluri de creanță:

(i) Uniunea Europeană;

(ii) un stat membru, inclusiv un serviciu guvernamental, o agenție sau un vehicul investițional special al statului membru;

(iii) unul dintre membrii federației, în cazul unui stat membru federal;

(iv) un vehicul investițional special pentru mai multe state membre;

(v) o instituție financiară internațională instituită de două sau mai multe state membre, al cărei obiectiv este să mobilizeze fondurile necesare și să ofere asistență financiară membrilor săi care sunt afectați sau amenințați de probleme grave de finanțare;

(vi) Banca Europeană de Investiții;

23. *entitate legală* – persoană juridică, precum și orice entitate fără personalitate juridică, înregistrată conform legii;

24. *executarea ordinelor în numele clienților* – încheierea de acorduri de cumpărare sau de vânzare a unuia ori mai multor instrumente financiare în numele clienților, precum și încheierea de acorduri pentru vânzarea unor instrumente financiare emise de o firmă de investiții sau de o instituție de credit la momentul emiterii acestora;

25. *filială* – entitate controlată de o societate-mamă, inclusiv orice filială a societății-mamă care le conduce, inclusiv orice filială a unei societăți filiale a societății-mamă care le conduce;

26. *firmă de investiții* – orice persoană juridică a cărei ocupație sau activitate obișnuită constă în furnizarea unuia sau mai multor servicii de investiții în beneficiul unor terțe părți și/sau în desfășurarea uneia sau mai multor activități de investiții cu titlu profesional;

27. *fond tranzacționat la bursă* – fond care are cel puțin o clasă de unități sau de acțiuni tranzacționate pe toată durata zilei cel puțin într-un loc de tranzacționare și cu cel puțin un formator de piață care ia măsuri pentru a se asigura că prețul unităților sau al acțiunilor sale la locul de tranzacționare nu variază în mod semnificativ față de valoarea activului său net și, după caz, față de valoarea orientativă a activului net;

28. *formator de piață* – persoană care este disponibilă în mod continuu pentru a tranzacționa pe cont propriu pe piețele financiare vânzând și cumpărând instrumente financiare prin angajarea capitalurilor proprii, la prețuri fixate de ea;

29. *furnizor de servicii de raportare a datelor* – un mecanism de publicare aprobat, un furnizor de sisteme centralizate de raportare sau un mecanism de raportare aprobat;

30. *furnizor de sisteme centralizate de raportare*, denumit în continuare *CTP* – o persoană autorizată în temeiul dispozițiilor prezentei legi să furnizeze serviciul de colectare a rapoartelor privind tranzacțiile cu instrumentele financiare enumerate la art. 6, 7, 10, 12, 13, 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 de la piețele reglementate, sisteme multilaterale de tranzacționare, sisteme organizate de tranzacționare și mecanisme de publicare aprobate și de consolidare a acestora într-un flux continuu de date electronice în direct care oferă date referitoare la prețuri și volume pentru fiecare instrument financiar;

31. *grup* – o societate-mamă și toate filialele acesteia;

32. *instituție de credit* – instituție de credit definită la art. 4 alin. (1) pct.1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, cu modificările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 176/1 din 27 iunie 2013, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 575/2013*;

33. *instrumente ale pieței monetare* – categoriile de instrumente tranzacționate în mod obișnuit pe piața monetară, precum certificatele de trezorerie, certificatele de depozit și efectele de comerț, cu excepția instrumentelor de plată;

34. *instrumente financiare* – instrumentele prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea C;

35. *derivate* – derivate astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 29 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

36. *instrumente financiare derivate* – instrumente financiare derivate astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

37. *instrumente financiare derivate pe mărfuri agricole* – contractele derivate referitoare la produsele enumerate la art. 1 și în anexa nr. 1 părțile I-XX și XXIV/1 la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 347/671 din 20 decembrie 2013, denumit în continuare *Regulamentul nr. 1308/2013*;

38. *întreprinderi mici și mijlocii, denumite în continuare IMM-uri* – societățile a căror capitalizare bursieră, pe baza cotațiilor de sfârșit de an din

ultimii 3 ani calendaristici, a fost mai mică decât echivalentul în lei a 200.000.000 EUR. Cursul de schimb avut în vedere la stabilirea echivalentului în lei al sumei de 200.000.000 EUR este cel valabil pentru data de 31 decembrie a fiecărui an din ultimii 3 ani calendaristici;

39. *legături strânse* – situație în care cel puțin două persoane fizice sau juridice sunt legate prin:

a) participație sub forma deținerii, direct sau prin intermediul controlului, a cel puțin 20 % din capitalul sau drepturile de vot ale unei societăți;

b) control, care înseamnă relația dintre o societate-mamă și o filială, în toate cazurile prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2) din Directiva 2013/34/UE sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o societate, orice filială a unei societăți filiale fiind considerată, de asemenea, ca filială a societății-mamă care le conduce;

c) o legătură permanentă a amândurora sau a tuturor de una și aceeași persoană printr-o relație de control;

40. *loc de tranzacționare* – piață reglementată, un sistem multilateral de tranzacționare sau un sistem organizat de tranzacționare;

41. *mecanism de raportare aprobat*, denumit în continuare *ARM* – persoană autorizată, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, să furnizeze A.S.F. sau ESMA, în numele firmelor de investiții, serviciul de raportare a detaliilor privind tranzacțiile;

42. *mecanism de publicare aprobat*, denumit în continuare *APA* – persoană autorizată, conform prezentei legi, să furnizeze serviciul de publicare a rapoartelor privind tranzacțiile în numele unor firme de investiții, în temeiul art. 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

43. *membri sau participanți* – persoanele care au acces la piețele reglementate sau la sisteme multilaterale de tranzacționare. Ambii termeni pot fi utilizați în mod alternativ. Acești termeni nu includ utilizatorii care accesează locurile de tranzacționare exclusiv prin intermediul accesului electronic direct;

44. *membru compensator* – membru compensator, astfel cum este definit la art. 2 pct. 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

45. *membru compensator general* – membru compensator care, în conformitate cu regulile de funcționare ale unui sistem de compensare, efectuează operațiuni de compensare în nume propriu, în numele clienților sau în numele altor entități care nu dețin calitatea de participant în cadrul respectivului sistem de compensare;

46. *ofertă publică de preluare* – ofertă publică de preluare, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) pct. 24 din Legea nr. 24/2017;

47. *operator independent* – firmă de investiții care, în mod organizat, frecvent, sistematic și substanțial, efectuează tranzacții pe cont

propriu în executarea ordinelor clienților în afara unei piețe reglementate, a unui sistem multilateral de tranzacționare sau a unui sistem organizat de tranzacționare, fără a administra un sistem multilateral; caracterul frecvent și sistematic se apreciază în funcție de numărul de tranzacții extrabursiere efectuate cu instrumentul financiar în cauză de firma de investiții pe cont propriu în executarea ordinelor clienților, conform prevederilor Regulamentului delegat (UE) 2017/565 al Comisiei din 25 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 87/1 din 31 martie 2017. Caracterul substanțial se apreciază fie în funcție de volumul tranzacțiilor extrabursiere efectuate de firma de investiții în raport cu tranzacțiile totale ale firmei de investiții pentru un anumit instrument financiar, fie în funcție de volumul tranzacțiilor extrabursiere efectuate de firma de investiții în raport cu tranzacțiile totale din Uniunea Europeană pentru un anumit instrument financiar. Definiția unui operator independent se aplică numai dacă limita prestabilită pentru caracterul frecvent și sistematic și caracterul substanțial sunt ambele depășite, sau în cazul în care o firmă de investiții alege opțiunea de a fi tratată conform regimului aplicabil operatorilor independenți;

48. *operator de piață* – una sau mai multe persoane care administrează și/sau operează activitatea unei piețe reglementate;

49. *operațiune de finanțare prin instrumente financiare*, denumită în continuare *SFT* – operațiunea definită în conformitate cu prevederile art. 3 pct. 11 din Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 337/1 din 23 decembrie 2015, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 2015/2365*;

50. *opțiune binară* – un instrument financiar derivat, indiferent dacă este sau nu tranzacționat pe un loc de tranzacționare, care îndeplinește următoarele condiții:

a) plata unei sume de bani fixe depinde de faptul dacă unul sau mai multe evenimente specificate în raport cu prețul, nivelul sau valoarea activului suport au loc la sau înainte de data de expirare a instrumentului financiar derivat; și

b) trebuie decontat în fonduri bănești sau poate fi decontat în fonduri bănești la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere;

51. *organ de conducere* – organul sau organele de administrare și de conducere ale unei firme de investiții, ale unui operator de piață sau ale unui furnizor de servicii de raportare a datelor, care sunt numite în conformitate cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, abilitate să stabilească strategia, obiectivele și direcția generală a entității, care supervizează și monitorizează procesul decizional și din care fac parte și persoanele care conduc efectiv activitatea entității;

52. *organ de conducere în funcția sa de supraveghere* – organul de conducere al unei firme de investiții care își îndeplinește rolul de supraveghere și monitorizare a procesului decizional de conducere și care este reprezentat de consiliul de administrație, în cadrul sistemului unitar de administrare, și de consiliul de supraveghere, în cadrul sistemului dualist de administrare;

53. *ordin-limită* – ordinul de a cumpăra sau de a vinde un instrument financiar la limita de preț specificată sau mai avantajos și într-o cantitate precizată;

54. *participație calificată* – deținerea, directă sau indirectă, într-o firmă de investiții, a unei participații care reprezintă cel puțin 10% din capital sau din drepturile de vot, astfel cum este prevăzut la art. 69 alin. (1) – (3) și art.70 din Legea nr. 24/2017, având în vedere condițiile de agregare a acestor participații prevăzute la art. 72 alin. (4) și (5) din aceeași lege, sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării firmei de investiții în care este deținută participația respectivă;

55. *persoană* – persoană fizică sau o entitate legală;

56. *persoane care acționează în mod concertat* – persoane care acționează în mod concertat, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 24/2017;

57. *persoane care dețin funcții-cheie* – persoanele ale căror atribuții au o influență semnificativă asupra realizării obiectivelor strategice ale firmei de investiții sau ale operatorului de piață, care nu fac parte din organul de conducere, îndeplinind în cadrul entității respective, după caz, atribuțiile de:

(i) evaluare și administrare a riscurilor sau managementul riscurilor;

(ii) conformitate;

(iii) audit intern;

58. *pieță de creștere pentru IMM-uri* – sistem multilateral de tranzacționare înregistrat ca piață de creștere pentru IMM-uri în conformitate cu prevederile art. 108;

59. *pieță lichidă* – piață a unui instrument financiar sau a unei clase de instrumente financiare pe care există în regim continuu persoane pregătite și dispuse să vândă și să cumpere, evaluată conform următoarelor criterii,

ținând cont de structurile de piață specifice ale instrumentului financiar respectiv sau ale clasei de instrumente financiare respective:

a) frecvența medie și mărimea medie a tranzacțiilor în diverse condiții de piață, având în vedere natura și ciclul de viață al produselor în cadrul clasei respective de instrumente financiare;

b) numărul și tipul participanților pe piață, inclusiv raportul dintre participanții pe piață și instrumentele financiare tranzacționate pe piața unui anumit produs;

c) mărimea medie a cotațiilor de vânzare și de cumpărare, în cazul în care este disponibilă;

60. *pieță reglementată* – sistem multilateral, operat și/sau administrat de un operator de piață, care asigură sau facilitează reunirea, în cadrul sistemului și în conformitate cu regulile cu caracter nediscreționar ale pieței reglementate, a unor interese multiple de vânzare și cumpărare de instrumente financiare ale unor terțe părți, într-un mod care conduce la încheierea de contracte cu instrumente financiare admise la tranzacționare pe baza normelor și/sau a sistemelor sale și care este autorizat și funcționează în mod regulat și în conformitate cu titlul III;

61. *practici de vânzare încrucișată* – oferirea unui serviciu de investiții împreună cu un alt serviciu sau produs ca parte a unui pachet ori pentru a condiționa înțelegerea sau pachetul respectiv;

62. *produs de investiții individuale structurat și bazat pe asigurări*, denumit în continuare *PRIIP* – produsul definit la art. 4 pct. 3 din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 352/1 din 9 decembrie 2014, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 1286/2014*;

63. *produs energetic angro* – produs energetic angro în sensul prevederilor art. 2 pct. 4 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 326/1 din 8 decembrie 2011, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 1227/2011*;

64. *produse financiare structurate* – produsele financiare structurate definite la art. 2 alin. (1) pct. 28 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

65. *servicii și activități de investiții* – orice serviciu și orice activitate enumerate în anexa nr.1 secțiunea A și referitoare la orice instrument prevăzut în anexa nr. 1 secțiunea C;

66. *serviciu auxiliar* – orice serviciu prevăzut în anexa nr. 1 secțiunea B;

67. *sistem multilateral* – orice sistem sau mecanism în cadrul căruia pot interacționa multiple interese de tranzacționare ale terțelor părți privind cumpărarea și vânzarea de instrumente financiare;

68. *sistem multilateral de tranzacționare*, denumit în continuare *SMT* – sistem multilateral operat de o firmă de investiții sau de un operator de piață care reunește, în cadrul sistemului și în conformitate cu regulile cu caracter nediscreționar ale sistemului, interese multiple de vânzare și cumpărare de instrumente financiare ale unor terțe părți, într-un mod care conduce la încheierea de contracte în conformitate cu titlul II;

69. *sistem organizat de tranzacționare*, denumit în continuare *SOT* – sistem multilateral care nu este o piață reglementată sau un SMT și în cadrul căruia pot interacționa multiple interese ale unor terțe părți de vânzare și cumpărare de obligațiuni, produse financiare structurate, certificate de emisii și instrumente financiare derivate, într-un mod care conduce la încheierea de contracte în conformitate cu titlul II;

70. *spread* – mărimea medie a cotațiilor de vânzare și de cumpărare;

71. *societăți de administrare a investițiilor* – societăți de administrare a investițiilor în sensul prevederilor art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare;

72. *societate dintr-o țară terță* – societate care ar fi o instituție de credit ce oferă servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții ori o firmă de investiții, dacă sediul său principal sau sediul său social s-ar afla pe teritoriul Uniunii Europene;

73. *societate-mamă* – entitate care controlează una sau mai multe filiale;

74. *S.S.I.F.* – firmă de investiții, persoană juridică română, constituită sub forma unei societăți pe acțiuni, emitentă de acțiuni nominative, potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, autorizată de A.S.F.;

75. *stat membru* – orice stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

76. *stat membru gazdă* – statul membru, altul decât statul membru de origine, în care o firmă de investiții deține o sucursală sau furnizează servicii de investiții și/sau desfășoară activități de investiții ori statul membru în care o piață reglementată pune la dispoziție mecanisme adecvate pentru a permite membrilor sau participanților stabiliți în acest stat membru să participe la tranzacționare de la distanță în cadrul sistemului său;

77. *stat membru de origine:*

a) pentru o firmă de investiții:

(i) România – în cazul S.S.I.F.;

(ii) statul membru în care este situat sediul său principal – în cazul firmelor de investiții din alte state membre, pentru situația în care este vorba despre o persoană fizică;

(iii) statul membru în care este situat sediul său social – în cazul firmelor de investiții din alte state membre, pentru situația în care este vorba despre o persoană juridică;

(iv) statul membru în care este situat sediul său principal – în cazul în care, în conformitate cu dreptul său intern, aceasta nu are sediu social;

b) pentru o piață reglementată, statul membru în care este înregistrată piața reglementată sau dacă în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv, aceasta nu are sediu social, statul membru în care este situat sediul său principal;

c) pentru un APA, un CTP sau un ARM:

(i) statul membru în care este situat sediul său principal – în cazul în care APA, CTP sau ARM este o persoană fizică;

(ii) statul membru în care este situat sediul său social – în cazul în care APA, CTP sau ARM este o persoană juridică;

(iii) statul membru în care se află sediul său principal – în cazul în care, în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv, APA, CTP sau ARM nu are sediu social;

78. *sucursală* – loc de desfășurare a activității, altul decât sediul principal, care face parte dintr-o firmă de investiții, care nu are personalitate juridică și care furnizează servicii de investiții și/sau desfășoară activități de investiții și care poate, de asemenea, furniza servicii auxiliare pentru care firma de investiții a obținut o autorizație; toate locurile de desfășurare a activității stabilite în același stat membru de o firmă de investiții al cărei sediu se află într-un alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală;

79. *suport durabil* – orice instrument care:

a) permite unui client să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod care să permită ca informațiile respective să poată fi consultate ulterior pe o perioadă de timp adaptată scopului acestor informații și care

b) permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate;

80. *tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență* – tehnică de tranzacționare algoritmică caracterizată prin:

a) o infrastructură menită să minimizeze perioadele de latență ale rețelei sau de alte tipuri, care dispune de cel puțin una dintre următoarele

dotări aferente introducerii algoritmice a ordinelor: colocare, hosting de proximitate sau acces electronic direct de mare viteză;

b) determinarea prin sistem a inițierii, generării, direcționării sau executării ordinelor fără intervenție umană pentru tranzacțiile sau ordinele individuale; și

c) rate intrazilnice ridicate de mesaje constituind ordine, cotații sau anulări;

81. *tranzacționare algoritmică* – tranzacționarea de instrumente financiare pe baza unui algoritm computerizat care stabilește în mod automat, cu intervenție umană minimă sau fără intervenție umană, unii parametri individuali ai ordinelor, precum inițierea ordinului, momentul inițierii, prețul sau cantitatea ordinului sau modul în care ordinul să fie gestionat după trimiterea lui, și nu include sistemele utilizate exclusiv în scopul direcționării ordinelor către unul sau mai multe locuri de tranzacționare, al procesării ordinelor care nu implică stabilirea unor parametri de tranzacționare, al confirmării ordinelor sau al procesării post tranzacționare a tranzacțiilor executate;

82. *tranzacționarea pe cont propriu* – încheierea de tranzacții privind unul sau mai multe instrumente financiare prin angajarea capitalurilor proprii;

83. *țară terță* – orice stat care nu aparține Uniunii Europene sau Spațiului Economic European;

84. *valori mobiliare* – clasele de titluri de valoare care pot fi negociate pe piața de capital, cu excepția instrumentelor de plată, precum:

a) acțiunile deținute la societăți și alte titluri de valoare echivalente acțiunilor deținute la societăți, la societăți de tip parteneriat sau la alte entități, precum și certificatele de depozit pentru acțiuni;

b) obligațiunile și alte titluri de creanță securitizate, inclusiv certificatele de depozit pentru astfel de titluri;

c) orice alte titluri de valoare care conferă dreptul de a cumpăra sau de a vinde asemenea valori mobiliare sau care conduc la o decontare în numerar, stabilită în raport cu valori mobiliare, monede, rate ale dobânzii sau rentabilității, mărfuri sau alți indici ori unități de măsură.

(2) În sensul prezentei legi, prin abuz de piață se înțelege comportamentul ilegal pe piețele financiare, care presupune utilizarea abuzivă, divulgarea neautorizată a informațiilor privilegiate și manipularea pieței, astfel cum acestea sunt reglementate de Legea nr. 24/2017 și de Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale

Comisiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 173/1 din 12 iunie 2014, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 596/2014*.

Art. 4. – Prezenta lege reglementează:

- a) condițiile de autorizare și de funcționare aplicabile S.S.I.F.;
- b) furnizarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții pe teritoriul României de către firme de investiții din state membre;
- c) furnizarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții de către societăți din țări terțe prin înființarea unei sucursale;
- d) autorizarea și funcționarea operatorilor de piață și a piețelor reglementate;
- e) autorizarea și funcționarea furnizorilor de servicii de raportare a datelor;
- f) supravegherea și punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi de către A.S.F. și cooperarea acesteia cu autoritățile competente;
- g) autorizarea și funcționarea depozitarilor centrali;
- h) autorizarea și funcționarea contrapărților centrale;
- i) măsuri privind administrarea specială, lichidarea și insolvența aplicabile categoriilor de entități prevăzute expres de prezenta lege.

Art. 5. – (1) Dispozițiile art. 2, art. 6 alin. (4), art. 10 – 12, art. 14, 15, art. 18, art. 21 alin. (1), art. 25, art. 48, art. 49 – 56, art. 60, 61, art. 62 alin. (3) și (4), art. 63 – 65, art. 67 – 74, art. 76 alin. (1), art. 77 – 103, art. 105 – 109, art. 110 alin. (8) și (9), art. 111 – 113, art. 115, 116, art. 118 – 121, art. 236 alin. (1) – (3), art. 238, art. 243, art. 244, art. 252 – 254, art. 257, art. 261 – 263 se aplică și instituțiilor de credit autorizate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care acestea furnizează unul sau mai multe servicii de investiții și/sau desfășoară una sau mai multe activități de investiții, precum și sucursalelor instituțiilor de credit din alte state membre care prestează servicii și activități de investiții pe teritoriul României.

(2) Dispozițiile art. 2, art. 21 alin. (1), art. 25, art. 48, art. 50, 51, art. 54, art. 78 – 90, art. 95 – 103, art. 236 alin. (1) – (3), art. 252 – 254, art. 261 – 263 se aplică, de asemenea, S.S.I.F. și instituțiilor de credit autorizate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Dispozițiile art. 63 – 65 se aplică și membrilor sau participanților pe piețele reglementate și pe SMT-uri cărora nu li se impune

obținerea unei autorizații în conformitate cu prezenta lege, în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a), e), i) și j).

(4) Art. 156 – 161 și art. 258 se aplică și persoanelor exonerate în temeiul art. 6.

(5) Toate sistemele multilaterale de instrumente financiare operează fie în conformitate cu dispozițiile titlului II în ceea ce privește SMT-urile sau SOT-urile, fie în conformitate cu dispozițiile titlului III în ceea ce privește piețele reglementate.

(6) S.S.I.F. care tranzacționează pe cont propriu în mod organizat, frecvent, sistematic și substanțial în executarea ordinelor clienților în afara unei piețe reglementate, a unui SMT sau a unui SOT funcționează în conformitate cu titlul III din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor art. 23 și art. 28 din Regulamentul (UE) nr.600/2014, toate tranzacțiile prevăzute la alin. (5) și (6) cu instrumente financiare care nu sunt încheiate în cadrul sistemelor multilaterale sau al operatorilor independenți respectă dispozițiile corespunzătoare prevăzute în titlul III din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(8) Instituțiile de credit care administrează un SMT sau un SOT supun aprobării B.N.R. intenția de constituire a SMT-ului sau a SOT-ului, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2), lit. b) și ale art. 66.

Art. 6. – (1) Prezenta lege nu se aplică:

a) societăților de asigurare sau societăților care desfășoară activitățile de reasigurare și de retrocesiune prevăzute de Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare, în cazul în care desfășoară activitățile prevăzute de respectiva lege;

b) persoanelor care furnizează servicii de investiții exclusiv societăților lor mamă, filialelor lor sau altor filiale ale societății lor mamă;

c) persoanelor care furnizează servicii de investiții ocazional în cadrul unei activități profesionale, în cazul în care aceasta este reglementată de legislația națională sau de un cod deontologic care nu exclude furnizarea acestui serviciu;

d) persoanelor care tranzacționează pe cont propriu alte instrumente financiare decât instrumentele financiare derivate pe mărfuri ori certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea și care nu furnizează niciun alt serviciu de investiții sau nu desfășoară nicio altă activitate de investiții cu instrumente financiare altele decât instrumentele financiare derivate pe mărfuri, certificatele de emisii sau instrumentele financiare derivate pe acestea, cu excepția situației în care acestea:

1. sunt formatori de piață;

2. sunt participanți sau membri ai unei piețe reglementate sau ai unui SMT sau au acces electronic direct la un loc de tranzacționare, cu excepția entităților nefinanciare care execută, într-un loc de tranzacționare, tranzacții care pot fi măsurate în mod obiectiv ca reducând riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei a acestor entități nefinanciare sau a grupurilor lor;

3. aplică o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență; sau

4. tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților;

e) operatorilor care au obligații impuse prin Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, care, în cazul în care tranzacționează certificate de emisii, nu execută ordine ale clienților și care nu furnizează niciun alt serviciu de investiții și nu desfășoară nicio altă activitate de investiții decât tranzacționarea pe cont propriu, cu condiția ca persoanele respective să nu utilizeze o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență;

f) persoanelor care prestează servicii de investiții ce constau exclusiv în gestionarea unui sistem de participare a angajaților;

g) persoanelor care prestează servicii de investiții care constau numai în gestionarea unui sistem de participare a angajaților și în furnizarea de servicii de investiții exclusiv societății lor mamă, filialelor lor sau altor filiale ale societății lor mamă;

h) membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale, denumit în continuare *SEBC*, și ai organismelor naționale cu funcții similare din Uniunea Europeană, altor organisme publice din Uniunea Europeană însărcinate cu gestionarea datoriei publice sau care intervin în această gestionare și instituțiilor financiare internaționale înființate de două sau mai multe state membre cu scopul de a mobiliza fonduri și de a oferi asistență financiară în beneficiul membrilor lor care sunt afectați sau amenințați de probleme grave de finanțare;

i) organismelor de plasament colectiv și fondurilor de pensii, indiferent dacă sunt sau nu administrate la nivelul Uniunii Europene, și depozitarilor și administratorilor acestor organisme;

j) persoanelor:

1. care tranzacționează pe cont propriu instrumente financiare derivate pe mărfuri ori certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea, inclusiv formatorii de piață, cu excepția persoanelor care tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților;

2. care furnizează servicii de investiții, altele decât tranzacționarea pe cont propriu, privind instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele de emisii sau instrumentele financiare derivate pe acestea, clienților sau furnizorilor activității lor principale, cu condiția ca:

(i) pentru fiecare dintre cazurile de mai sus, considerate în mod individual și agregat, aceste activități să fie auxiliare în raport cu activitatea lor principală la nivel de grup și ca activitatea principală să nu constea în furnizarea de servicii de investiții în sensul prezentei legi, desfășurarea de activități bancare în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau activități de formator de piață pentru instrumente financiare derivate pe mărfuri;

(ii) persoanele respective să nu utilizeze o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență;

(iii) persoanele respective să notifice anual autorității competente relevante faptul că beneficiază de această exonerare și, la cerere, să raporteze A.S.F. elementele pe baza cărora consideră că activitățile prevăzute la pct. 1 și 2 sunt auxiliare în raport cu activitatea lor principală;

k) persoanelor care furnizează servicii de consultanță de investiții în cadrul exercitării unei alte activități profesionale care nu este prevăzută în prezenta lege, cu condiția ca furnizarea acestor servicii de consultanță să nu fie remunerată;

l) operatorilor de transport și de sistem definiți la art. 3 pct. 40 sau la art. 100 pct. 65 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care aceștia își îndeplinesc sarcinile în temeiul prevederilor acestei legi, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003, cu modificările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 211/15 din 14 august 2009, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005, cu modificările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 211/36 din 14 august 2009, ori în temeiul codurilor de rețea sau orientărilor adoptate în conformitate cu regulamentele respective, oricăror persoane care acționează ca furnizori de servicii în

numele lor pentru a îndeplini sarcina care le revine și oricărui operator sau administrator al unui sistem de echilibrare a energiei, al unei rețele de conducte sau al unui sistem menit să echilibreze oferta și cererea de energie în momentul îndeplinirii acestor sarcini.

(2) Exonerarea reglementată la alin. (1) lit. l) se aplică persoanelor angajate în activitățile prevăzute la această literă numai în cazul în care acestea desfășoară activități de investiții sau furnizează servicii de investiții legate de instrumentele financiare derivate pe mărfuri în vederea desfășurării activităților respective. Această exonerare nu se aplică administrării unei piețe secundare, inclusiv a unei platforme de tranzacționare secundare cu drepturi financiare de transport.

(3) Persoanele exonerate în temeiul alin. (1) lit. a), i) sau j) nu trebuie să respecte condițiile prevăzute la alin. (1) lit. d), pentru a fi exonerate.

(4) Drepturile conferite de prezenta lege nu se aplică furnizării de servicii în calitate de contraparte în tranzacțiile efectuate de instituții publice însărcinate cu gestionarea datoriei publice sau de membri ai SEBC, în cadrul atribuțiilor conferite de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și de Protocolul nr.4 privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene sau, în mod echivalent, al celor conferite în temeiul legislației naționale.

(5) Prevederile titlurilor I – V, VIII și ale capitolului II, IV și V din titlul X nu se aplică depozitarilor centrali, cu excepția celor prevăzuți la art.73 din Regulamentul (UE) nr.909/2014.

Art. 7. – (1) Prevederile prezentei legi cu privire la obligația de autorizare în calitate de S.S.I.F. nu se aplică persoanelor fizice și juridice române care îndeplinesc următoarele condiții:

a) nu sunt autorizate să dețină fonduri ale clienților sau valori mobiliare ale clienților și, din acest motiv, nu pot fi în niciun moment debitoare față de aceștia;

b) nu sunt autorizate să furnizeze servicii de investiții, cu excepția preluării și transmiterii de ordine pentru valori mobiliare și unități de fond ale unor organisme de plasament colectiv și/sau a furnizării de servicii de consultanță în investiții în privința acestor instrumente financiare; și

c) în cadrul furnizării serviciului prevăzut la lit. b), sunt autorizate să transmită ordinele doar către:

1. S.S.I.F. autorizate în conformitate cu prezenta lege și firmele de investiții din alte state membre care prestează servicii în România în baza pașaportului reglementat prin prezenta lege sau prin acte normative similare din statele membre care transpun prevederile Directivei 2014/65/UE;

2. instituțiile de credit autorizate în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și instituțiile de credit autorizate în conformitate cu acte normative similare din statele membre care transpun prevederile Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.176/338 din 27 iunie 2013, denumită în continuare *Directiva 2013/36/UE*, care prestează servicii în România în baza pașaportului conferit de prezenta lege sau prin acte normative similare din statele membre care transpun prevederile Directivei 2014/65/UE;

3. sucursalele firmelor de investiții sau ale instituțiilor de credit care sunt autorizate într-o țară terță și cărora li se aplică și care respectă norme prudențiale considerate de autoritățile competente ca fiind cel puțin la fel de stricte ca cele prevăzute de prezenta lege, de acte normative similare din statele membre care transpun prevederile Directivei 2014/65/UE, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau de acte normative similare din statele membre care transpun prevederile Directivei 2013/36/UE;

4. organismele de plasament colectiv autorizate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, și în temeiul dreptului unui stat membru să vândă unități de fond și administratorilor acestor organisme; sau

d) furnizează servicii de investiții exclusiv pe mărfuri, certificate de emisii și/sau instrumente financiare derivate pe acestea, cu unicul scop de a acoperi riscurile comerciale ale clienților lor, în cazul în care clienții respectivi sunt exclusiv operatori economici din domeniul energiei electrice, definiți la art. 3 pct. 42 din Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, sau operatori economici din sectorul gazelor naturale, definiți la art. 100 pct. 67 din același act normativ și cu condiția ca respectivii clienți să dețină în comun 100% din capitalul sau din drepturile de vot ale acestor persoane, să exercite controlul comun și să fie exonerate în temeiul art. 6 alin. (1) lit. j), în cazul în care prestează ele însele aceste servicii de investiții;

e) furnizează servicii de investiții exclusiv pe certificate de emisii și/sau instrumente financiare derivate pe acestea, cu unicul scop de a acoperi

riscurile comerciale ale clienților lor, în cazul în care clienții respectivi sunt exclusiv operatori definiți la art. 3 lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare, și cu condiția ca respectivii clienți să dețină în comun 100% din capitalul sau din drepturile de vot ale acestor persoane, să exercite controlul comun și să fie exonerate în temeiul art. 6 alin. (1) lit. j) în cazul în care prestează ele însele aceste servicii de investiții.

(2) Persoanele fizice și juridice prevăzute la alin. (1) lit. b), care furnizează servicii de consultanță de investiții trebuie să fie autorizate de A.S.F. în calitate de consultanți de investiții.

Art. 8. – (1) Persoanele prevăzute la art. 7 alin. (1) sunt autorizate de A.S.F. în conformitate cu reglementările emise în acest sens, care vor conține prevederi echivalente următoarelor cerințe:

a) condițiile și procedurile de autorizare și supraveghere continuă prevăzute la art. 10 alin. (1) – (5), art. 12 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (1), (2) și (4), art. 16, art. 17 alin. (1) și (6), art. 19, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (6), art. 25 – 27, art. 28 alin. (1) și (2), art. 34 lit. a) – c), art. 35, 36, art. 76 – 80 din prezenta lege, precum și în actele delegate adoptate de Comisie în conformitate cu art. 89 din Directiva 2014/65/UE;

b) normele de conduită profesională prevăzute de art. 81 alin. (1), art. 82 alin. (1) – (4), art. 83 alin. (2), art. 85 alin. (4), art. 87 alin. (3) și (4), art. 89 alin. (1) – (6), art. 97 – 101 din prezenta lege, precum și măsurile de punere în aplicare aferente;

c) cerințele organizatorice prevăzute la art. 51 alin. (1), (6) și (7), art. 54, art. 55 din prezenta lege, precum și în actele delegate corespunzătoare adoptate de Comisie în conformitate cu art. 89 din Directiva 2014/65/UE.

(2) Luând în considerare dimensiunea, profilul de risc și natura juridică a persoanelor prevăzute la art. 7 alin. (1), acestea au obligația de a deține o asigurare de răspundere civilă profesională prin care să asigure clienților un grad echivalent de protecție cu cel prevăzut de un sistem de compensare a investitorilor recunoscut în conformitate cu Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 084/22 din 26 martie 1997.

(3) Persoanele prevăzute la art. 7 alin. (1) nu beneficiază de libertatea de a presta servicii sau de a desfășura activități, nici de libertatea de a înființa sucursale în conformitate cu prevederile art. 109 – 118.

Art. 9. – (1) Toate autorizațiile acordate conform art. 8 alin. (1) conțin mențiunea că sunt acordate potrivit prevederilor art. 7 și 8.

(2) A.S.F. informează Comisia Europeană și ESMA cu privire la excluderile prevăzute la art.7.

(3) A.S.F. comunică ESMA prevederile legale referitoare la cerințele impuse în conformitate cu art. 8 alin. (1) și (2).

TITLUL II

Condiții de autorizare și de funcționare

CAPITOLUL I

Condiții și proceduri de autorizare

SECȚIUNEA 1

Cerințe de autorizare

Art. 10. – (1) Prestarea de servicii de investiții și/sau desfășurarea activităților de investiții cu titlu profesional și prestarea serviciului auxiliar prevăzut la pct. 1 al secțiunii B din anexa nr. 1 se fac numai în baza și în limita autorizației acordate în prealabil de A.S.F., în cazul S.S.I.F., respectiv de B.N.R., în cazul instituțiilor de credit.

(2) Fiecare autorizație se notifică ESMA de către A.S.F.

(3) B.N.R. solicită A.S.F. să verifice respectarea de către instituția de credit a prevederilor prezentei legi aplicabile acestuia în următoarele situații:

a) instituția de credit solicită B.N.R. aprobarea de constituire și are înscrise în obiectul de activitate supus aprobării furnizarea de servicii de investiții și/sau desfășurarea de activități de investiții, cu alte instrumente financiare decât cele prevăzute de art. 2 alin. (3);

b) instituția de credit supune aprobării B.N.R. modificarea obiectului de activitate, în vederea completării acestuia cu serviciile și activitățile de investiții, precum și cu serviciile auxiliare și/sau cu desfășurarea de activități de investiții, cu alte instrumente financiare decât cele prevăzute de art. 2 alin. (3).

(4) A.S.F. acordă autorizația S.S.I.F. în conformitate cu prevederile prezentului titlu, precum și în conformitate cu reglementările UE emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(5) S.S.I.F. funcționează numai în baza autorizației A.S.F. și prestează cu titlu profesional, în limita autorizației acordate, serviciile și activitățile de investiții prevăzute în secțiunea A a anexei nr. 1 și serviciile auxiliare prevăzute în secțiunea B a anexei nr. 1.

(6) Instituțiile de credit pot presta serviciile auxiliare prevăzute în secțiunea B a anexei nr. 1 numai împreună cu serviciile și activitățile de investiții prevăzute în secțiunea A a anexei nr. 1.

(7) A.S.F. emite reglementări privind categoriile de activități ce pot fi prestate de o S.S.I.F., altele decât cele prevăzute în secțiunile A și B ale anexei nr. 1, inclusiv cele ce pot fi desfășurate potrivit dispozițiilor art. 776 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(8) Activitățile prevăzute la alin. (7) care sunt supuse autorizării, aprobării sau avizării pot fi desfășurate de S.S.I.F. numai după obținerea acestora.

(9) A.S.F. supraveghează S.S.I.F. și instituțiile de credit numai cu privire la obiectul de activitate ce intră în sfera sa de competență, astfel cum aceasta este prevăzută prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), A.S.F. poate autoriza orice operator de piață să administreze un SMT sau un SOT, cu condiția verificării în prealabil că respectivul operator respectă, în mod corespunzător, prevederile art. 12 – 16, art. 17 alin. (1), art. 19 – 28, art. 34 – 56 și art. 61 – 74.

(11) Prin excepție de la dispozițiile alin. (6), instituțiile de credit înscrise în Registrul A.S.F. pot presta serviciul auxiliar prevăzut la pct. 1 din secțiunea B a anexei nr.1 fără a presta serviciile și activitățile de investiții prevăzute în secțiunea A a anexei nr. 1.

Art. 11. – (1) Prestarea serviciilor și desfășurarea activităților de investiții se realizează prin persoane fizice, angajate ale S.S.I.F, care își desfășoară activitatea în numele unei singure S.S.I.F. și care nu pot presta servicii și activități de investiții în nume propriu.

(2) Persoanele care prestează servicii și activități de investiții se înscriu în Registrul A.S.F. sau se notifică A.S.F., în funcție de serviciile și activitățile de investiții prestate și trebuie să îndeplinească, după caz, criteriile de experiență și pregătire profesională stabilite de A.S.F. în conformitate cu cerințele impuse de reglementările ESMA emise în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 331/84 din 15 decembrie 2010, denumit în continuare Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Art. 12. – (1) A.S.F. înregistrează toate S.S.I.F. și instituțiile de credit care își desfășoară activitatea conform prevederilor prezentei legi în Registrul A.S.F.

(2) Registrul A.S.F. este accesibil publicului, se actualizează în mod regulat și conține informații privind serviciile sau activitățile pentru care S.S.I.F. și instituțiile de credit sunt autorizate.

(3) În toate actele oficiale, S.S.I.F. și instituția de credit trebuie să precizeze, pe lângă datele proprii de identificare, numărul și data înscrierii în Registrul A.S.F.

Art. 13. – S.S.I.F. este autorizată de A.S.F. să presteze servicii de investiții sau să desfășoare activități de investiții dacă are sediul social în România.

SECȚIUNEA a 2-a *Domeniul de aplicare al autorizației*

Art. 14. – (1) Autorizația acordată de A.S.F. unei S.S.I.F., respectiv autorizația acordată de B.N.R. în cazul unei instituții de credit, menționează expres serviciile sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare pe care aceasta este autorizată să le presteze și nu poate cuprinde exclusiv serviciile auxiliare, prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea B.

(2) Orice S.S.I.F. care intenționează să își extindă activitatea cu alte servicii sau activități de investiții ori alte servicii auxiliare sau să restrângă activitatea prevăzută la momentul autorizării inițiale transmite A.S.F., anterior înregistrării la Oficiul Național al Registrului Comerțului, o cerere de modificare a autorizației inițiale.

(3) Autorizația acordată de A.S.F. este valabilă în Uniunea Europeană și permite unei S.S.I.F. să presteze serviciile de investiții sau să desfășoare activitățile de investiții pentru care a fost autorizată în Uniunea Europeană, fie prin dreptul de stabilire, inclusiv prin intermediul unei sucursale, fie în temeiul libertății de a presta servicii.

SECȚIUNEA a 3-a *Proceduri de aprobare și de respingere a cererilor de autorizare*

Art. 15. – (1) A.S.F. nu acordă autorizația înainte ca societatea pentru care se solicită autorizarea să îndeplinească toate cerințele prevăzute de dispozițiile prezentei legi și de reglementările emise de A.S.F. în aplicarea acesteia, precum și de prevederile reglementărilor Uniunii Europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(2) B.N.R. nu acordă unei instituții de credit autorizația pentru prestarea de servicii sau desfășurarea de activități de investiții decât ulterior confirmării de către A.S.F. a îndeplinirii de către instituția de credit respectivă a tuturor cerințelor prevăzute de dispozițiile prezentei legi și de

reglementările emise în aplicarea acesteia, precum și de prevederile reglementărilor Uniunii Europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(3) B.N.R. informează de îndată A.S.F. cu privire la acordarea autorizației unei instituții de credit pentru prestarea de servicii și desfășurarea de activități de investiții.

(4) S.S.I.F. furnizează toate informațiile, inclusiv un plan de afaceri care prezintă, printre altele, tipurile de operațiuni avute în vedere și structura organizatorică, astfel încât A.S.F. să fie în măsură să se asigure că S.S.I.F. a luat toate măsurile necesare, în momentul autorizării inițiale, pentru a respecta obligațiile prevăzute de prezenta lege, de reglementările emise în aplicarea acesteia, precum și de reglementările Uniunii Europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(5) În vederea autorizării de către A.S.F., informațiile și documentele pe care trebuie să le transmită S.S.I.F. conform alin. (4) sunt prevăzute în regulamentele europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(6) A.S.F. este în drept să nu acorde autorizația pentru prestarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții unei S.S.I.F. dacă, deși cerințele stipulate la alin. (5) sunt îndeplinite, se dovedește că nu se poate asigura o administrare sănătoasă și prudentă a S.S.I.F.

(7) Prevederile alin. (2) în privința confirmării de către A.S.F. se aplică doar în situația în care instituția de credit furnizează servicii de investiții și/sau desfășoară activități cu alte instrumente financiare decât cele prevăzute de art. 2 alin. (3).

Art. 16. – (1) În termen de 6 luni de la data prezentării tuturor documentelor prevăzute la art. 15 alin. (5) și a informațiilor complete solicitate de A.S.F. în vederea autorizării, A.S.F. acordă autorizația S.S.I.F. sau emite, în cazul respingerii cererii, o decizie motivată care poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării ei.

(2) În termen de 6 luni de la data furnizării informațiilor prevăzute la art. 15 alin. (4), B.N.R. acordă autorizația unei instituții de credit pentru prestarea de servicii sau desfășurarea de activități de investiții sau emite, în cazul respingerii cererii, o decizie motivată care poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării ei.

SECȚIUNEA a 4-a *Retragerea autorizațiilor*

Art. 17. – (1) A.S.F. este în drept să retragă autorizația oricărei S.S.I.F. care:

a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni de la data comunicării acesteia, renunță în mod expres la autorizație, nu a prestat niciun serviciu de investiții sau nu a desfășurat nicio activitate de investiții în ultimele 6 luni, în afara cazurilor în care A.S.F. a suspendat autorizația pe această perioadă;

b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

c) nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația, cum ar fi condițiile privind nivelul capitalului minim inițial, conform cerințelor prezentei legi sau cerințelor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările A.S.F. emise în aplicarea acestuia;

d) a încălcat grav și sistematic prevederile prezentei legi, ale reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea acesteia sau ale reglementărilor europene emise în aplicarea Regulamentului (UE) nr. 600/2014, în ceea ce privește condițiile de funcționare aplicabile S.S.I.F.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d), A.S.F. informează de îndată B.N.R. în vederea retragerii autorizației instituției de credit acordate în temeiul prevederilor art. 10 alin. (1).

(3) La solicitarea expresă a unei S.S.I.F., ca urmare a hotărârii Adunării generale extraordinare a acționarilor, A.S.F. retrage autorizația de a presta servicii și activități de investiții, în conformitate cu reglementările emise în acest sens.

(4) De la data publicării în Monitorul Oficial al României a hotărârii Adunării generale extraordinare a acționarilor prevăzută la alin. (3), până la data retragerii de către A.S.F. a autorizației acordate în temeiul art. 10, S.S.I.F. poate efectua exclusiv operațiuni necesare finalizării procedurii de retragere a autorizației.

(5) În perioada prevăzută la alin. (4), S.S.I.F. este exonerată de la îndeplinirea cerințelor de capital prevăzute la art. 47.

(6) A.S.F. notifică ESMA orice retragere a autorizației unei S.S.I.F. sau unei instituții de credit care prestează servicii și activități de investiții.

Art. 18. – (1) În cazul în care o instituție de credit nu mai respectă condițiile impuse de prezenta lege pentru prestarea serviciilor și activităților de investiții cu instrumente financiare altele decât cele prevăzute de art. 2 alin. (3), A.S.F. notifică de îndată B.N.R. cu privire la această situație.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), B.N.R. este în drept să retragă respectivei instituții de credit autorizația de a presta serviciile și activitățile de investiții prevăzute de prezenta lege.

(3) La momentul suspendării sau retragerii autorizației unei instituții de credit, B.N.R. notifică A.S.F. cu privire la adoptarea acestei măsuri.

SECȚIUNEA a 5-a
Organul de conducere

Art. 19. – În vederea obținerii autorizației în conformitate cu art.10, S.S.I.F. și organul lor de conducere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 21 – 24, prevăzute de reglementările ESMA emise în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, precum și în reglementările emise de A.S.F. în aplicarea prevederilor reglementărilor europene.

Art. 20. – A.S.F. stabilește prin reglementări criteriile pe baza cărora aceasta apreciază că o S.S.I.F. este semnificativă din punctul de vedere al mărimii și organizării interne, precum și al naturii, extinderii și complexității activității.

Art. 21. – (1) Organul de conducere al unei S.S.I.F. definește, supraveghează și este responsabil pentru implementarea mecanismelor de guvernanță a S.S.I.F. care să asigure administrarea eficientă și prudentă a S.S.I.F., inclusiv separarea responsabilităților în cadrul acesteia și prevenirea conflictelor de interese, într-un mod care promovează integritatea pieței și interesele clienților săi.

(2) În sensul alin. (1), structura organizatorică a unei S.S.I.F. trebuie să asigure conformarea cu următoarele principii:

a) organul de conducere trebuie să aibă responsabilitate deplină în ceea ce privește S.S.I.F. și trebuie să aprobe și să supravegheze implementarea obiectivelor strategice, a strategiei privind administrarea riscurilor și organizarea activității S.S.I.F.;

b) organul de conducere trebuie să asigure integritatea sistemelor contabile și de raportare financiară, inclusiv controalele financiare și operaționale și conformarea cu legislația și standardele relevante;

c) organul de conducere trebuie să supravegheze procesul de publicare a informațiilor și de comunicare;

d) organul de conducere trebuie să fie responsabil pentru asigurarea supravegherii efective a conducerii superioare.

(3) Președintele organului de conducere în funcția sa de supraveghere a unei S.S.I.F. trebuie să nu exercite simultan o funcție de execuție în cadrul aceleiași S.S.I.F., cu excepția cazului în care această suprapunere de funcții este justificată de S.S.I.F. și este autorizată de A.S.F.

(4) Prin excepție de la autorizarea prevăzută la alin. (3), S.S.I.F. care nu sunt semnificative din punctul de vedere al mărimii, organizării interne, naturii extinderii și complexității activităților lor, transmit A.S.F. o

justificare a necesității cumulării celor două funcții în cadrul structurii organizatorice.

(5) Organul de conducere al unei S.S.I.F. aprobă și revizuieste periodic strategiile și politicile pentru asumarea, administrarea, monitorizarea și diminuarea riscurilor la care S.S.I.F. este sau ar putea fi expusă, inclusiv acelea care provin din mediul macroeconomic în care S.S.I.F. își desfășoară activitatea și care sunt legate de stadiul ciclului economic.

Art. 22. – Organul de conducere monitorizează și evaluează periodic eficacitatea structurii organizatorice a S.S.I.F. și ia măsuri corespunzătoare pentru remedierea oricărei deficiențe.

Art. 23. – (1) S.S.I.F. care sunt semnificative din punctul de vedere al mărimii și organizării interne, precum și al naturii, extinderii și complexității activității lor înființează un comitet de nominalizare compus din membri ai organului de conducere care nu exercită nicio funcție executivă în S.S.I.F. respectivă.

(2) Comitetul de nominalizare îndeplinește următoarele atribuții:

a) identifică și recomandă spre aprobare organului de conducere sau adunării generale a acționarilor candidați pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul organului de conducere, evaluează echilibrul de cunoștințe, competențe, diversitate și experiență în cadrul organului de conducere, pregătește o descriere a rolurilor și a capacităților în vederea numirii pe un anumit post și evaluează așteptările în ceea ce privește timpul alocat în acest sens;

b) evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, structura, mărimea, componența și performanța organului de conducere și formulează recomandări acestuia cu privire la eventuale modificări;

c) evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, cunoștințele, competențele și experiența fiecărui membru al organului de conducere și al organului de conducere în ansamblul său și raportează organului de conducere în mod corespunzător;

d) revizuieste periodic politica organului de conducere în ceea ce privește selecția și numirea membrilor conducerii superioare și face recomandări organului de conducere.

(3) În sensul prevederilor alin. (2) lit. a), comitetul de nominalizare decide și cu privire la o țintă privind reprezentarea sexului subreprezentat în cadrul organului de conducere și elaborează o politică privind modul de creștere a numărului sexului subreprezentat în cadrul organului de conducere pentru a atinge respectiva țintă. Ținta, politica și implementarea sa trebuie publicate în conformitate cu art. 435 alin. (2) lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor sale, comitetul de nominalizare ține cont, în măsura în care este posibil și în mod permanent, de necesitatea asigurării faptului că procesul decizional al organului de conducere nu este dominat de nicio persoană sau de niciun grup mic de persoane într-un mod care este în detrimentul intereselor S.S.I.F. în ansamblu.

(5) Comitetul de nominalizare poate utiliza orice tip de resurse pe care le consideră corespunzătoare, inclusiv consultanță externă, și beneficiază de finanțare corespunzătoare în acest sens.

Art. 24. – (1) Membrii organului de conducere au în orice moment o bună reputație și posedă suficiente cunoștințe, competențe și experiență pentru a-și exercita atribuțiile. Întreaga componență a organului de conducere reflectă o gamă suficient de largă de experiențe. Membrii organului de conducere îndeplinesc în special cerințele prevăzute la alin. (2) – (8).

(2) Toți membrii organului de conducere trebuie să dedice suficient timp pentru a-și îndeplini atribuțiile în cadrul S.S.I.F.

(3) Numărul de funcții de conducere care pot fi deținute simultan de un membru al organului de conducere se stabilește în funcție de circumstanțele specifice și de natura, amploarea și complexitatea activităților S.S.I.F.. În afara cazului în care reprezintă statul membru, membrii organului de conducere al unei S.S.I.F. care este semnificativă din punctul de vedere al dimensiunii, al organizării interne și al naturii, obiectului și complexității activităților sale dețin simultan doar una dintre următoarele combinații de funcții de conducere:

a) o funcție de conducere executivă cu două funcții de conducere neexecutive;

b) 4 funcții de conducere neexecutive.

(4) În sensul prevederilor alin. (3), următoarele sunt considerate ca fiind o singură funcție de conducere:

a) funcțiile de conducere executive sau neexecutive deținute în cadrul aceluiași grup;

b) funcțiile de conducere executive sau neexecutive deținute în cadrul:

(i) S.S.I.F. care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 113 alin. (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; sau

(ii) societăților, inclusiv entități nefinanciare, în cadrul cărora S.S.I.F. deține o participație calificată.

(5) Funcțiile de conducere în organizațiile care nu urmăresc, în mod predominant, obiective comerciale nu sunt avute în vedere în sensul prevederilor alin.(3).

(6) La cererea justificată a S.S.I.F., A.S.F. poate autoriza membri ai organului de conducere să dețină o funcție neexecutivă suplimentară. A.S.F. informează periodic ESMA, în legătură cu astfel de autorizații.

(7) S.S.I.F. alocă resurse umane și financiare adecvate pentru integrarea și formarea membrilor organului de conducere.

(8) S.S.I.F. și comitetele lor de nominalizare trebuie să folosească o gamă largă de calități și competențe în cazul în care recrutează membrii organului de conducere și, în acest sens, să pună în aplicare o politică de promovare a diversității în cadrul organului de conducere.

(9) Organul de conducere al unei S.S.I.F. posedă în ansamblu cunoștințe, competențe și experiență adecvate pentru a putea înțelege activitățile S.S.I.F., inclusiv principalele riscuri.

(10) Fiecare membru al organului de conducere al unei S.S.I.F. acționează cu onestitate, integritate și independență de spirit pentru a evalua și contesta în mod eficient deciziile conducerii superioare în cazul în care este necesar și pentru a superviza și monitoriza în mod eficace procesul de luare a deciziilor de către conducerea superioară.

(11) Termenii și expresiile *bună reputație, deținerea de suficiente cunoștințe, competență și experiență, dedicarea unui timp suficient, politică de promovare a diversității, onestitate, integritate și independență de spirit* cuprinse în prezentul articol au înțelesul prevăzut de reglementările ESMA emise în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Art. 25. – (1) Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute la art. 21 și 22, mecanismele prevăzute la alin. (2) garantează că organul de conducere definește, aprobă și supervizează:

a) organizarea S.S.I.F., în vederea prestării de servicii de investiții și a desfășurării de activități de investiții, precum și de servicii auxiliare, inclusiv competențele, cunoștințele și experiența necesare personalului, resursele, procedurile și mecanismele de prestare a serviciilor și de desfășurare a activităților, ținând cont de natura, amploarea și complexitatea profilului de activitate al S.S.I.F., precum și cerințele pe care aceasta trebuie să le îndeplinească;

b) politicile referitoare la servicii, activități, produse și operațiuni oferite sau prestate în conformitate cu nivelul de toleranță la risc al S.S.I.F., cu profilul și nevoile clienților S.S.I.F. cărora acestea le sunt oferite sau prestate, inclusiv, dacă este cazul, prin simulări de criză;

c) politica de remunerare a persoanelor implicate în prestarea de servicii clienților, vizând încurajarea unei conduite profesionale responsabile, tratamentul echitabil al clienților, precum și evitarea conflictelor de interese în relațiile cu clienții.

(2) Organul de conducere monitorizează și evaluează periodic caracterul adecvat și punerea în aplicare a obiectivelor strategice ale S.S.I.F. în ceea ce privește prestarea de servicii de investiții și desfășurarea de activități de investiții, precum și prestarea de servicii auxiliare, eficacitatea mecanismelor de guvernanta ale S.S.I.F. și caracterul adecvat al politicilor privind prestarea de servicii clienților și ia măsurile necesare pentru a soluționa eventualele deficiențe.

(3) Membrii organului de conducere au acces adecvat la informațiile și documentele necesare pentru supervizarea și monitorizarea procesului decizional de conducere.

Art. 26. – A.S.F. este în drept să nu acorde autorizația unei S.S.I.F. dacă:

a) nu este convinsă că membrii organului de conducere al S.S.I.F. au o reputație suficient de bună, posedă suficiente cunoștințe, competențe și experiență și dedică suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în cadrul S.S.I.F. sau

b) există motive obiective și doveditoare de a crede că organul de conducere al S.S.I.F. ar risca să compromită administrarea eficace, corectă și prudentă a acesteia și să afecteze luarea în considerare în mod corespunzător a intereselor clienților săi și a integrității pieței.

Art. 27. – S.S.I.F. au obligația să solicite A.S.F. autorizarea tuturor membrilor organelor de conducere, înaintea începerii mandatului, precum și să informeze A.S.F. cu privire la orice modificare a componenței acestora, comunicând toate informațiile necesare pentru a aprecia dacă sunt respectate cerințele prevăzute la art. 19 și art. 21 – 25.

Art. 28. – (1) Conducerea efectivă a S.S.I.F. solicitante este asigurată de cel puțin două persoane care îndeplinesc cerințele prevăzute la art.19.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), A.S.F. poate autoriza o S.S.I.F. prevăzută la art. 47 alin. (3) și (4) să fie condusă de o singură persoană fizică, în conformitate cu reglementările emise de A.S.F., cu obligația îndeplinirii cel puțin a următoarelor condiții:

a) S.S.I.F. ia măsuri suplimentare pentru a garanta administrarea corectă și prudentă a sa cu luarea în considerare în mod corespunzător a intereselor clienților și a integrității pieței;

b) respectarea de către persoana fizică care asigură administrarea unei S.S.I.F. a cerințelor de bună reputație, cunoștințe, competențe și experiență suficiente și de a dedica suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

(3) Directorii, respectiv membrii directoratului, sunt persoanele care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii organelor statutare ale S.S.I.F., sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a acesteia și sunt învestite cu competența de a angaja răspunderea S.S.I.F.; în această categorie nu se includ persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor din cadrul S.S.I.F., a sucursalelor și a altor sedii secundare. În cazul sucursalelor firmelor de investiții/instituțiilor de credit, persoane juridice străine care prestează servicii și activități de investiții pe teritoriul României, directorii sunt persoanele împuternicite de respectiva firmă de investiții/instituție de credit să conducă activitatea sucursalei și să angajeze legal în România firma de investiții/ instituția de credit.

(4) Directorii, respectiv membrii directoratului, trebuie să asigure efectiv conducerea curentă a activității S.S.I.F., să exercite exclusiv funcția pentru care au fost numiți și să îndeplinească condițiile impuse de reglementările europene și ale A.S.F.

Art. 29. – Administrarea unei S.S.I.F. poate fi asigurată numai de către persoane fizice.

SECȚIUNEA a 6-a *Persoanele care dețin funcții cheie*

Art. 30. – S.S.I.F. stabilește și menține o funcție de conformitate cu respectarea reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE, pentru supravegherea respectării de către S.S.I.F. și personalul acesteia a legislației în vigoare incidente pieței de capital, precum și a normelor proprii interne.

Art. 31. – S.S.I.F. stabilește și menține o funcție de administrare a riscurilor cu respectarea reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

Art. 32. – S.S.I.F. stabilește și menține o funcție de audit intern cu respectarea reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

Art. 33. – Condițiile ce trebuie îndeplinite de persoanele care dețin funcții cheie în cadrul unei S.S.I.F. sunt prevăzute de reglementările europene emise în aplicarea art. 16 din Directiva 2014/65/UE și de reglementările A.S.F. emise în aplicarea prevederilor reglementărilor europene.

SECȚIUNEA a 7-a
Acționari și asociați care dețin participații calificate

Art. 34. – A.S.F. este în drept să nu acorde autorizația pentru prestarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții unei S.S.I.F. dacă:

a) S.S.I.F. nu a comunicat identitatea acționarilor, direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate, și valoarea acestor participații;

b) ținând seama de necesitatea de a garanta administrarea corectă și prudentă a unei S.S.I.F., A.S.F. nu poate aprecia, pe baza informațiilor primite, că acționarii care dețin participații calificate îndeplinesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare aplicabilă;

c) în cazul în care există legături strânse între S.S.I.F. și alte persoane fizice sau juridice, aceste legături o împiedică să își exercite în mod eficient funcțiile de supraveghere;

d) oricare dintre acționarii săi semnificativi nu îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute în reglementările A.S.F. care pun în aplicare ghidurile ESMA emise în legătură cu prevederile Directivei 2014/65/UE.

Art. 35. – A.S.F. poate refuza acordarea autorizației pentru prestarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții unei S.S.I.F. în cazul în care actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care S.S.I.F. are legături strânse, sau anumite dificultăți legate de aplicarea actelor menționate anterior o împiedică să își exercite efectiv funcțiile de supraveghere.

Art. 36. – (1) În cazul în care influența exercitată de persoanele prevăzute la art. 34 lit. a), poate prejudicia administrarea corectă și prudentă a unei S.S.I.F., A.S.F. adoptă măsuri pentru a stopa această situație.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot include sesizarea instanțelor judecătorești și aplicarea de către A.S.F. de sancțiuni administratorilor și persoanelor responsabile de conducerea activității sau suspendarea drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționarii respectivi.

SECȚIUNEA a 8-a
Notificarea proiectelor de achiziții

Art. 37. – (1) Orice persoană fizică sau entitate legală ori astfel de persoane care acționează concertat, denumite în continuare „*potențialul*

achizitor”, care au decis să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o S.S.I.F. sau să majoreze, direct sau indirect, o astfel de participație calificată într-o S.S.I.F. astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie egală sau mai mare decât 20%, 33% sau 50% sau astfel încât S.S.I.F. să devină filiala lor, denumită în continuare „*proiect de achiziție*”, trebuie să notifice mai întâi A.S.F., în scris, indicând valoarea participației vizate și informațiile relevante, astfel cum se prevede la art. 44 alin. (3), teza întâi și în reglementările europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(2) Orice persoană fizică sau entitate legală care a decis să cedeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o S.S.I.F., trebuie să notifice în prealabil A.S.F., în scris, indicând mărimea participației vizate.

(3) Obligația de notificare a A.S.F. există pentru persoana prevăzută la alin.(2) și în cazul în care aceasta a decis să își reducă participația calificată, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să scadă sub 20%, 33% sau 50% sau astfel S.S.I.F. să înceteze să mai fie filiala acesteia.

(4) Pentru a se stabili dacă au fost respectate criteriile privind participația calificată prevăzute la art. 34 – 36 și de prezentul articol, nu se ține seama de drepturile de vot sau de acțiunile deținute de firme de investiții sau de instituții de credit ca urmare a subscrierii de instrumente financiare și/sau a plasării instrumentelor financiare în baza unui angajament ferm, prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A pct. 6, cu condiția ca drepturile respective să nu fie exercitate sau utilizate în vreun alt mod pentru a interveni în administrarea activității emitentului, pe de o parte, și cedate în termen de un an de la data achiziției, pe de altă parte.

Art. 38. – (1) Când efectuează evaluarea prevăzută la art. 43, A.S.F. se consultă cu autoritățile competente implicate, în cazul în care potențialul achizitor este:

a) o instituție de credit, o societate de asigurare, o societate de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a investițiilor, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție;

b) societatea-mamă a unei instituții de credit, a unei societăți de asigurare, a unei societăți de reasigurare, a unei societăți sau a unei societăți de administrare a investitorilor autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție;

c) o persoană fizică sau o entitate legală ce controlează o instituție de credit, o societate de asigurare, o societate de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a investițiilor, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție.

(2) Consultarea prevăzută la alin. (1) constă în furnizarea reciprocă de informații esențiale sau relevante pentru evaluare, fără întârzieri nejustificate, între autoritățile competente.

(3) A.S.F. comunică, la cererea unei alte autorități competente a unei firme de investiții vizată de un potențial achizitor, orice informație relevantă și are obligația de a comunica din proprie inițiativă orice informație pe care o consideră esențială.

(4) Orice decizie a A.S.F. cu privire la S.S.I.F. vizată de proiectul de achiziție va indica eventualele opinii sau rezerve formulate de autoritatea competentă responsabilă pentru potențialul achizitor.

Art. 39. – (1) S.S.I.F. care sunt informate cu privire la orice achiziție sau cedare de participații deținute în capitalul lor care ar face ca participațiile respective să depășească sau să scadă sub unul dintre pragurile prevăzute la art. 37 alin. (1) notifică de îndată A.S.F.

(2) Cel puțin o dată pe an, S.S.I.F. trebuie să transmită către A.S.F. numele acționarilor care dețin participații calificate și valoarea acestor participații, în conformitate cu prevederile Legii nr. 24/2017.

SECȚIUNEA a 9-a **Termenul de evaluare**

Art. 40. – În termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării prevăzute la art. 37 alin. (1), precum și de la eventuala primire ulterioară a informațiilor prevăzute la art. 42 alin. (1), A.S.F. transmite potențialului achizitor confirmarea de primire în scris, comunicând și data de expirare a termenului de evaluare.

Art. 41. – A.S.F. realizează evaluarea în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării și a tuturor documentelor solicitate pentru a fi anexate notificării în baza listei prevăzute la art. 44 alin. (3).

Art. 42. – (1) În cursul termenului de evaluare, dar nu mai târziu de cea de-a 50-a zi lucrătoare a termenului respectiv, A.S.F. poate, dacă este necesar, să solicite, în scris, informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării.

(2) Termenul de evaluare se întrerupe între data solicitării de informații de către A.S.F. prevăzută la alin. (1) și data primirii răspunsului potențialului achizitor la această solicitare.

(3) Întreruperea prevăzută la alin. (2) nu poate depăși 20 de zile lucrătoare.

(4) Orice alte solicitări suplimentare formulate de A.S.F., în vederea completării sau clarificării informațiilor, solicitate după termenul prevăzut la alin. (1), nu întrerup termenul de evaluare.

(5) A.S.F. poate prelungi perioada de întrerupere prevăzută la alin. (3) cu până la 30 de zile lucrătoare în cazul în care potențialul achizitor se încadrează într-una dintre următoarele categorii:

a) persoane fizice sau entități legale stabilite ori care fac obiectul unor reglementări din afara Uniunii Europene;

b) persoane fizice sau entități legale care nu fac obiectul supravegherii în temeiul prezentei legi sau al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, al Legii nr. 237/2015, cu modificările ulterioare, sau al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În cazul în care, la finalizarea evaluării, A.S.F. decide să se opună proiectului de achiziție, aceasta emite o decizie motivată pe care o comunică potențialului achizitor în termen de două zile lucrătoare și fără a depăși termenul de evaluare. A.S.F. pune la dispoziția publicului motivarea deciziei.

(7) În cazul în care A.S.F. nu se opune proiectului de achiziție, exprimând acest lucru în scris în cursul termenului de evaluare, aceasta se consideră aprobată.

(8) Achiziția se finalizează în termen de 60 de zile de la data aprobării acesteia, termen care poate fi prelungit la solicitarea motivată a potențialului achizitor.

(9) A.S.F. nu impune cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezenta lege pentru notificarea autorităților competente și pentru aprobarea de către acestea a unor achiziții directe sau indirecte de capital sau de drepturi de vot.

SECȚIUNEA a 10-a

Evaluarea

Art. 43. – (1) Pentru a asigura administrarea corectă și prudentă a S.S.I.F. vizată de proiectul de achiziție și ținând seama de posibila influență a potențialului achizitor asupra S.S.I.F., la examinarea notificării prevăzute la art. 37 și a informațiilor prevăzute la art. 42 alin. (1) – (4), A.S.F. evaluează caracterul adecvat al potențialului achizitor, precum și soliditatea financiară a proiectului de achiziție, pe baza îndeplinirii cumulative a următoarelor criterii:

a) reputația potențialului achizitor;

b) reputația și experiența oricărei persoane care va conduce activitatea S.S.I.F. în urma proiectului de achiziție;

c) soliditatea financiară a potențialului achizitor, în special în ceea ce privește tipul de activitate desfășurată și prevăzută a se desfășura în cadrul S.S.I.F., vizate de proiectul de achiziție;

d) capacitatea S.S.I.F. de a respecta și de a continua să respecte cerințele prudențiale care îi revin în temeiul prezentei legi și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, în special condiția ca grupul din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri efective, un schimb eficient de informații între autoritățile competente și împărțirea responsabilităților între autoritățile competente;

e) existența unor motive rezonabile de a suspecta, în legătură cu proiectul de achiziție, că o operațiune de spălare de bani ori de finanțare a terorismului este în curs, a avut loc sau se încearcă a se comite ori că proiectul de achiziție ar putea crește riscul cu privire la acestea, în sensul Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În scopul verificării integrității unui acționar al unei S.S.I.F. sau a unei entități care intenționează să achiziționeze, direct sau indirect, acțiuni ale unei S.S.I.F., A.S.F. poate solicita furnizarea datelor de identificare a oricărui acționar, persoană fizică și/sau entitate legală, ce are, în mod direct sau indirect, o participație calificată.

(3) Termenii și expresiile reputație și soliditate financiară a potențialului achizitor cuprinse în prezentul articol au înțelesul prevăzut de reglementările ESMA emise în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Art. 44. – (1) A.S.F. se poate opune proiectului de achiziție numai în cazul în care există motive rezonabile în acest sens, pe baza criteriilor prevăzute de art. 43, sau în cazul în care informațiile furnizate de potențialul achizitor sunt incomplete.

(2) A.S.F. nu impune condiții prealabile în ceea ce privește cota de participație care trebuie să fie achiziționată și nici nu examinează proiectul de achiziție din punct de vedere al nevoilor economice ale pieței.

(3) A.S.F. face publică lista cu informațiile necesare pentru efectuarea evaluării și care sunt furnizate acesteia în momentul notificării

menționate la art. 37. Informațiile solicitate de A.S.F. sunt proporționale cu natura potențialului achizitor și a proiectului de achiziție și adaptate acesteia. A.S.F. nu solicită informații care nu prezintă relevanță pentru o evaluare prudentială.

Art. 45. – Fără a aduce atingere prevederilor art. 40, 41 și art. 42 alin. (1) – (5), A.S.F. tratează potențialii achizitori în mod nediscriminatoriu, în cazul în care este notificată în legătură cu două sau mai multe proiecte de achiziție sau de majorare de participații calificate pentru aceeași S.S.I.F.

SECȚIUNEA a 11-a ***Dotarea inițială de capital***

Art. 46. – A.S.F. este în drept să nu acorde autorizația dacă S.S.I.F. în cauză nu are capital inițial suficient conform cerințelor prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor A.S.F. emise în aplicarea acestora, ținând seama de natura serviciului sau a activității de investiții avută în vedere.

Art. 47. – (1) Capitalul minim inițial al unei S.S.I.F. va fi determinat cu respectarea reglementărilor Uniunii Europene, putând fi format din unul sau mai multe elementele prevăzute la lit. a) – e) ale alin. (1) al art. 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) S.S.I.F. care nu efectuează tranzacții cu instrumente financiare pe cont propriu sau care nu subscrie în cadrul emisiunilor de instrumente financiare pe baza unui angajament ferm, dar care deține fondurile bănești și/sau instrumentele financiare ale clienților și oferă unul sau mai multe dintre serviciile prevăzute în anexa nr. 1, secțiunea A, pct. 1, 2 și 4 va dispune de un nivel al capitalului minim inițial egal cu echivalentul în lei al sumei de 125.000 euro.

(3) S.S.I.F. care nu efectuează tranzacții cu instrumente financiare pe cont propriu sau care nu subscrie în cadrul emisiunilor de instrumente financiare în baza unui angajament ferm și care nu deține fondurile bănești și/sau instrumentele financiare ale clienților și oferă unul sau mai multe dintre serviciile prevăzute în anexa nr. 1, secțiunea A, pct. 1, 2 și 4 va dispune de un nivel al capitalului minim inițial egal cu echivalentul în lei al sumei de 50.000 euro.

(4) S.S.I.F. care nu prestează serviciile auxiliare prevăzute în anexa nr. 1, secțiunea B, pct. 1, care nu deține fondurile bănești și/sau instrumentele financiare ale clienților, care din acest motiv nu se poate afla în poziție debitoare față de respectivii clienți și oferă unul sau mai multe dintre serviciile prevăzute în anexa nr. 1, secțiunea A, pct. 1, 2, 4 și 5 va dispune de:

a) un nivel al capitalului minim inițial egal cu echivalentul în lei al sumei de 50.000 euro; sau

b) o asigurare de răspundere civilă profesională cu acoperire pe întreg teritoriul Uniunii Europene sau o altă garanție comparabilă de angajare a răspunderii pentru neglijență profesională, reprezentând cel puțin 1.000.000 euro pentru fiecare cerere de despăgubire și în total 1.500.000 euro pe an pentru toate cererile de despăgubire; sau

c) o combinație de capital inițial și asigurare de răspundere civilă profesională sub o formă din care să rezulte un nivel al acoperirii echivalent cu cel prevăzut la lit. a) sau b).

(5) S.S.I.F., altele decât cele prevăzute la alin. (2) – (4), vor dispune de un nivel al capitalului minim inițial egal cu echivalentul în lei al sumei de 730.000 euro.

(6) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2) și (3), S.S.I.F. care sunt autorizate să desfășoare activitatea prevăzută în anexa nr. 1, secțiunea A, pct. 2 pot să dețină instrumente financiare în cont propriu dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) asemenea poziții apar numai ca rezultat al incapacității S.S.I.F. de a executa întocmai ordinele investitorilor;

b) valoarea totală de piață a tuturor pozițiilor de acest fel este supusă unui plafon de 15% din capitalul inițial al S.S.I.F.;

c) S.S.I.F. îndeplinește cumulativ cerințele prevăzute la art. 92 – 95 și Partea a IV-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

d) asemenea poziții au caracter accidental și provizoriu și sunt limitate în mod strict la timpul necesar de a duce la îndeplinire tranzacția în cauză.

(7) Deținerea de către o S.S.I.F. de poziții pe instrumente financiare, care nu se află în portofoliul tranzacționabil al respectivei S.S.I.F., cu scopul de a investi fondurile proprii nu va fi considerată tranzacționare pe cont propriu în legătură cu dispozițiile alin. (2) și (3).

(8) Valoarea în lei a nivelurilor capitalului minim inițial al S.S.I.F., stabilite în euro potrivit prezentului articol, se determină prin transformarea sumelor exprimate în euro, pe baza cursului de schimb mediu anual comunicat de B.N.R., la sfârșitul anului fiscal.

SECȚIUNEA a 12-a

Aderarea la un sistem acreditat de compensare a investitorilor

Art. 48. – (1) Orice entitate care solicită autorizarea ca S.S.I.F. respectă, în momentul eliberării autorizației respective, obligațiile care îi revin potrivit prevederilor art. 44 – 52 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) trebuie să fie respectată în legătură cu depozitele structurate emise de instituțiile de credit care sunt membre ale unui sistem de garantare a depozitelor recunoscut în temeiul Legii nr. 311/2015.

SECȚIUNEA a 13-a
Cerințe organizatorice

Art. 49. – S.S.I.F. autorizate în România trebuie să îndeplinească pe parcursul desfășurării activității lor cerințele organizatorice prevăzute prin prezenta secțiune și prin Regulamentul delegat (UE) 2017/565 al Comisiei din 25 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate, denumit în continuare Regulamentul delegat (UE) 2017/565.

Art. 50. – S.S.I.F. trebuie să instituie politici și proceduri adecvate care să garanteze că S.S.I.F., precum și organul de conducere, salariații și agenții săi delegați respectă obligațiile prevăzute de prezenta lege, precum și normele adecvate aplicabile tranzacțiilor personale efectuate de aceste persoane.

Art. 51. – (1) S.S.I.F. menține și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficiente, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile destinate a preveni prejudicierea intereselor clienților săi de conflicte de interese, astfel cum sunt definite la art. 78 – 80.

(2) S.S.I.F. care produce instrumente financiare pentru a le vinde clienților întreține, utilizează și revizuieste periodic un proces pentru aprobarea fiecărui instrument financiar și produce adaptări semnificative ale instrumentelor financiare existente înainte de comercializarea sau distribuirea acestora către clienți.

(3) Procesul de aprobare a produselor prevăzute la alin. (2) specifică, pentru fiecare instrument financiar, o piață-țintă identificată de clienți finali din cadrul categoriei relevante de clienți și garantează că toate riscurile relevante pentru respectiva piață-țintă identificată sunt evaluate și că strategia de distribuție avută în vedere este în concordanță cu piața-țintă identificată.

(4) S.S.I.F. revizuieste cu regularitate instrumentele financiare oferite sau vândute, ținând seama de orice eveniment care ar putea afecta în mod semnificativ riscul potențial pentru piața-țintă identificată, pentru a evalua cel puțin dacă instrumentul financiar este în continuare în concordanță

cu nevoile pieței-țintă identificate și dacă strategia de distribuție avută în vedere este în continuare adecvată.

(5) S.S.I.F. care produce instrumente financiare pune la dispoziția oricărui distribuitor toate informațiile adecvate cu privire la instrumentul financiar și la procesul de aprobare a produsului, inclusiv la piața-țintă identificată a instrumentului financiar.

(6) În cazul în care o S.S.I.F. oferă sau recomandă instrumente financiare pe care nu le produce, aceasta instituie mecanisme adecvate pentru a obține informațiile prevăzute la alin. (5) și pentru a înțelege caracteristicile și piața-țintă identificată pentru fiecare instrument financiar.

(7) Politicile, procesele și mecanismele prevăzute la prezentul articol, nu aduc atingere altor cerințe conform prevederilor prezentei legi și Regulamentului (UE) nr. 600/2014, inclusiv cele cu privire la publicare, caracterul adecvat, identificarea și gestionarea conflictelor de interese, precum și stimulentele.

Art. 52. – Pentru a garanta continuitatea și regularitatea în prestarea serviciilor de investiții și în desfășurarea activităților de investiții, S.S.I.F. adoptă măsuri rezonabile, utilizând în acest scop sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționate.

Art. 53. – (1) În cazul în care S.S.I.F. încredințează unei terțe părți executarea funcțiilor operaționale esențiale pentru prestarea unui serviciu continuu și satisfăcător pentru clienți și pentru desfășurarea de activități de investiții în mod continuu și satisfăcător, aceasta adoptă măsuri rezonabile pentru a evita o agravare nejustificată a riscului operațional.

(2) Externalizarea funcțiilor operaționale importante nu poate fi realizată într-un mod care să dăuneze semnificativ calității controlului intern al S.S.I.F. și care să împiedice A.S.F. să verifice respectarea tuturor obligațiilor care îi revin S.S.I.F.

(3) S.S.I.F. trebuie să dispună de proceduri contabile și administrative sigure, de mecanisme de control intern, de tehnici eficiente de evaluare a riscurilor și de proceduri eficiente de control și de protecție a sistemelor sale informatice.

(4) Fără a aduce atingere capacității A.S.F. de a cere accesul la comunicările realizate conform prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014, S.S.I.F. trebuie să instituie mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea și autentificarea mijloacelor de transmitere a informațiilor, să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile de informații, menținând în permanență confidențialitatea datelor.

Art. 54. – S.S.I.F. asigură păstrarea de înregistrări referitoare la toate serviciile prestate și la toate activitățile și tranzacțiile efectuate, care să permită A.S.F. să își îndeplinească sarcinile de supraveghere și să desfășoare acțiunile de asigurare a punerii în aplicare a prevederilor prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014, ale Regulamentului (UE) nr. 596/2014 și ale titlului V din Legea nr. 24/2017 și în special să ateste respectarea tuturor obligațiilor S.S.I.F. respective, inclusiv în ceea ce privește clienții sau clienții potențiali și integritatea pieței.

Art. 55. – (1) Înregistrările prevăzute la art. 54 includ cel puțin înregistrările convorbirilor telefonice sau ale corespondenței electronice referitoare la tranzacțiile încheiate pe cont propriu și prestarea de servicii aferente ordinelor clienților referitoare la primirea, transmiterea și executarea ordinelor clienților.

(2) Convorbirile telefonice și corespondența electronică prevăzute la alin.(1) vor include pe cele care urmăresc să ducă la încheierea unor tranzacții prin tranzacționări pe cont propriu sau prin prestarea de servicii aferente ordinelor clienților referitoare la primirea, transmiterea și executarea ordinelor clienților, chiar dacă respectivele convorbiri și respectiva corespondență nu conduc la încheierea unor astfel de tranzacții sau la prestarea de servicii aferente ordinelor clienților.

(3) S.S.I.F. ia toate măsurile necesare pentru a înregistra convorbirile telefonice și corespondența electronică relevante, desfășurate, transmise sau primite prin echipamente furnizate de S.S.I.F. unui angajat sau contractant, sau a căror utilizare de către un angajat sau un contractant a fost acceptată sau permisă de S.S.I.F.

(4) S.S.I.F. informează clienții noi și pe cei existenți cu privire la faptul că convorbirile telefonice sau corespondența electronică dintre S.S.I.F. și clienții săi, care au drept rezultat sau pot avea drept rezultat efectuarea unor tranzacții, vor fi înregistrate.

(5) Informarea prevăzută la alin. (4) este efectuată înainte de prestarea serviciilor de investiții către clienții noi și către cei existenți.

(6) S.S.I.F. nu poate presta prin telefon servicii de investiții și nu poate desfășura prin telefon activități de investiții pentru clienții care nu au fost informați în prealabil cu privire la înregistrarea convorbirilor lor telefonice sau a corespondenței lor electronice, în cazul în care astfel de servicii și activități de investiții sunt legate de primirea, transmiterea și executarea ordinelor clienților.

(7) Ordinele pot fi transmise de clienți și pe alte căi, dacă acestea sunt efectuate pe un suport durabil, respectiv prin poștă, fax, e-mail sau prin intermediul documentației aferente ordinelor clienților întocmite în cadrul întreprinderilor. Conținutul conversațiilor relevante care au loc față în față cu

un client poate fi înregistrat prin utilizarea proceselor-verbale sau a minutelor scrise.

(8) Ordinele prevăzute la alin. (7) sunt considerate echivalente ordinelor primite prin telefon.

(9) S.S.I.F. trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a împiedica angajații sau contractanții să efectueze, să transmită sau să primească apeluri telefonice și corespondență electronică relevante prin echipamente private pe care S.S.I.F. nu le poate înregistra sau copia.

(10) Înregistrările efectuate în conformitate cu prezentul articol sunt puse la dispoziția clienților implicați, la cererea acestora, și sunt păstrate timp de 5 ani și, în cazul în care se solicită de către A.S.F., pe o perioadă de până la 7 ani.

(11) Aplicarea prezentului articol se face cu respectarea prevederilor art.4 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 56. – (1) În cazul în care S.S.I.F. deține instrumente financiare aparținând clienților, aceasta adoptă dispoziții adecvate pentru a proteja drepturile de proprietate ale clienților respectivi, în special în caz de insolvență a acesteia și pentru a împiedica utilizarea instrumentelor financiare ale clienților pe cont propriu sau în contul altui client, exceptând cazurile în care există un consimțământ expres al clienților.

(2) În cazul în care S.S.I.F. deține fonduri aparținând clienților, aceasta adoptă dispoziții adecvate pentru a proteja drepturile clienților respectivi și, cu excepția instituțiilor de credit, pentru a împiedica utilizarea acestor fonduri pe cont propriu.

Art. 57. – Drepturile de garanție, de retenție sau de compensare asupra instrumentelor financiare sau a fondurilor unui client care permit unei părți terțe să dispună de instrumentele financiare sau de fondurile clientului pentru a recupera datorii care nu au legătură cu clientul sau cu furnizarea de servicii către client nu sunt permise, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în legislația aplicabilă din jurisdicția țării terțe în care sunt păstrate fondurile sau instrumentele financiare ale clienților.

Art. 58. – În cazul în care împotriva S.S.I.F. a fost pornită procedura executării silite, activele investitorilor prevăzute la art. 56 sunt exceptate de la procedura executării silite prin poprire.

Art. 59. – Înaintea prestării de servicii și activități de investiții, S.S.I.F. și instituțiile de credit vor informa investitorii cu privire la fondurile sau schemele de compensare a investitorilor.

Art. 60. – (1) Prestarea de servicii și activități de investiții, în contul investitorilor, se va face pe baza unui contract, redactat în două exemplare, dintre care unul va fi remis clientului.

(2) Conținutul și clauzele minime ale contractelor încheiate cu investitorii, inclusiv pentru contractele la distanță, sunt prevăzute prin reglementările A.S.F..

(3) Prin *contract la distanță* se înțelege orice contract, referitor la prestarea de servicii și activități de investiții, încheiat între o S.S.I.F., în calitate de ofertant, și un investitor, în calitate de beneficiar de servicii și activități de investiții, în cadrul unui sistem de vânzări sau prestări de servicii și activități de investiții la distanță, organizat de către ofertant care, în sensul contractului în cauză, utilizează exclusiv unul sau mai multe mijloace de comunicare la distanță până la momentul și, inclusiv, în momentul în care se încheie contractul.

(4) Prin *mijloace de comunicare la distanță* se înțelege orice mijloace care, fără a necesita prezența fizică simultană a ofertantului și a beneficiarului de servicii și activități de investiții, pot fi utilizate pentru realizarea acordului de voință între părți.

(5) Investitorul beneficiază de o perioadă de 14 zile de la data încheierii contractului la distanță pentru a denunța unilateral contractul, fără a fi nevoit să justifice decizia de retragere și fără a suporta comisioane penalizatoare.

(6) Derularea contractului la distanță se realizează numai după ce investitorul și-a exprimat acordul expres în acest sens.

(7) În cazul denunțării unilaterale în conformitate cu prevederile alin. (5), investitorul va putea fi obligat să plătească serviciile prestate până la acel moment, în concordanță cu clauzele contractului.

(8) Dreptul de retragere dintr-un contract la distanță nu se va aplica serviciilor și activităților de investiții al căror preț depinde de fluctuațiile de pe piețele financiare care pot apărea în timpul perioadei de retragere din contract și sunt independente de prestatorii de servicii și activități de investiții, fiind legate de:

- a) servicii de schimb valutar;
- b) instrumente ale pieței monetare, inclusiv titluri de stat cu scadența mai mică de un an și certificate de depozit;
- c) valori mobiliare;
- d) titluri de participare la organisme de plasament colectiv;

- e) contracte futures financiare, inclusiv contracte similare cu decontare finală în fonduri;
- f) contracte forward pe rata dobânzii (FRA);
- g) swap-uri pe rata dobânzii, curs de schimb și acțiuni;
- h) opțiuni pe orice instrument financiar prevăzut la lit. b) și c), inclusiv contracte similare cu decontare finală în fonduri; această categorie include și opțiuni pe curs de schimb și pe rata dobânzii.

Art. 61. – S.S.I.F. nu pot încheia contracte de garanție financiară cu transfer de proprietate cu clienți de retail în scopul garantării unor obligații prezente sau viitoare ale clienților, fie că aceste obligații ale clienților sunt reale, condiționale sau potențiale.

Art. 62. – (1) În cazul sucursalei stabilite în România a unei firme de investiții din alt stat membru, A.S.F. controlează respectarea obligațiilor prevăzute la art. 54 și 55 în ceea ce privește tranzacțiile efectuate de sucursală, fără a aduce atingere posibilității de acces direct al autorității competente a statului membru de origine a firmei de investiții la înregistrările în cauză.

(2) În cazul sucursalei stabilite în România a unei instituții de credit din alt stat membru, controlul respectării obligațiilor prevăzute la art. 54 și 55 în ceea ce privește tranzacțiile efectuate de sucursală se face, fără a aduce atingere posibilității de acces direct al autorității competente a statului membru de origine a instituției de credit la înregistrările în cauză, de către:

- a) A.S.F., în cazul sucursalei care efectuează tranzacții cu instrumente financiare altele decât cele prevăzute la art. 2 alin. (3);
- b) B.N.R., în cazul sucursalei care efectuează tranzacții cu instrumentele financiare prevăzute la art. 2 alin. (3);
- c) A.S.F. și B.N.R., în cazul sucursalei care efectuează tranzacții atât cu instrumentele financiare prevăzute la art. 2 alin. (3), cât și cu alte instrumente financiare.

(3) În situații excepționale, A.S.F. poate impune S.S.I.F. cerințe privind protejarea activelor deținute de clienți suplimentare față de cele menționate la art. 56 și art. 61, prevăzute de Regulamentul delegat (UE) 2017/565 și de reglementările emise de A.S.F. în conformitate cu reglementările europene. Cerințele trebuie justificate în mod obiectiv și trebuie să fie proporționale pentru a aborda, în situațiile în care S.S.I.F. protejează activele clienților și fondurile acestora, riscurile specifice protecției investitorilor sau integrității pieței care sunt deosebit de importante dată fiind structura pieței.

(4) A.S.F. notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate, orice cerință pe care intenționează să o impună în conformitate cu prezentul articol, cu cel

puțin două luni înainte de data stabilită pentru intrarea în vigoare a respectivei cerințe. Notificarea include o justificare a cerinței respective. Niciuna dintre obligațiile suplimentare impuse nu restricționează sau afectează în vreun fel drepturile firmelor de investiții prevăzute la art. 109 – 118.

SECȚIUNEA a 14-a
Tranzacționarea algoritmică

Art 63. – (1) S.S.I.F. care utilizează tranzacționarea algoritmică trebuie să dispună de:

a) sisteme eficiente și de mecanisme de control al riscului adecvate activităților pe care le desfășoară pentru a avea garanția că sistemele sale de tranzacționare sunt reziliente, au capacitate suficientă și funcționează pe baza unor praguri și limite adecvate în vederea prevenirii transmiterii unor ordine eronate sau a funcționării necorespunzătoare a sistemelor care poate genera disfuncționalități ale pieței sau poate contribui la apariția acestora;

b) sisteme eficiente și mecanisme de control al riscului pentru a garanta că sistemele de tranzacționare nu pot fi utilizate în scopuri care contravin Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau regulilor locului de tranzacționare la care este conectată S.S.I.F. respectivă;

c) mecanisme eficace de asigurare a continuității activităților pentru a putea face față oricărei disfuncții a sistemului său de tranzacționare și se asigură că sistemele sale sunt suficient testate și monitorizate corespunzător pentru a răspunde cerințelor prevăzute la prezentul alineat.

(2) S.S.I.F. care efectuează tranzacții algoritmice într-un stat membru notifică acest fapt A.S.F. și autorității competente a locului de tranzacționare în care S.S.I.F. își desfășoară activitățile de tranzacționare algoritmică în calitate de membru sau participant la locul de tranzacționare.

(3) O firmă de investiții din alt stat membru care desfășoară activități de tranzacționare algoritmică în calitate de membru sau participant la un loc de tranzacționare din România are obligația de a notifica acest fapt A.S.F..

(4) A.S.F. poate solicita S.S.I.F.:

a) să furnizeze, în mod periodic sau ad-hoc, o descriere a naturii strategiilor sale de tranzacționare algoritmică, detalii referitoare la parametrii de tranzacționare sau limitele la care se supune funcționarea sistemului, principalele mecanisme de control al riscului și al conformității de care dispune S.S.I.F. pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și detalii privind testarea sistemelor sale;

b) informații suplimentare cu privire la activitățile sale de tranzacționare algoritmică și la sistemele utilizate în acest scop.

(5) În cazul tranzacțiilor algoritmice realizate de S.S.I.F., în calitate de membru sau participant în cadrul unui loc de tranzacționare situat în alt

stat membru, A.S.F. comunică fără întârzieri nejustificate, la solicitarea autorității competente a locului de tranzacționare respectiv, informațiile prevăzute la alin. (4) pe care le primește de la S.S.I.F. în cauză.

(6) S.S.I.F. ia măsuri pentru a asigura păstrarea înregistrărilor legate de problematicile prevăzute la alin. (2) – (5) și se asigură că respectivele înregistrări sunt suficiente pentru a permite A.S.F. să monitorizeze respectarea cerințelor prezentei legi.

(7) S.S.I.F. care utilizează o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență păstrează înregistrări precise și succesive ale tuturor ordinelor sale plasate, inclusiv anulările de ordine, ordinele executate și cotațiile de la locurile de tranzacționare, într-o formă aprobată stabilită conform reglementărilor emise în aplicarea prezentei legi sau, după caz, conform actelor delegate și a actelor de punere în aplicare ce fac obiectul acestor prevederi adoptate de Comisia Europeană, și le pune la dispoziția A.S.F., la cerere.

(8) S.S.I.F. care utilizează tranzacționarea algoritmică urmărind o strategie de formare a pieței, ținând seama de lichiditatea, dimensiunile și natura pieței respective și de caracteristicile instrumentului tranzacționat:

a) realizează aceste activități de formare a pieței în mod continuu, în cursul unui segment specificat al programului locului de tranzacționare, cu excepția unor circumstanțe excepționale, asigurând astfel, în mod regulat și previzibil, lichiditatea în cadrul locului respectiv de tranzacționare;

b) încheie un acord scris cu caracter obligatoriu cu locul de tranzacționare, în care se specifică cel puțin obligațiile S.S.I.F. conform lit. a); și

c) dispune de sisteme și de mecanisme eficiente de control pentru a asigura că își poate îndeplini, în orice moment, obligațiile care îi revin în temeiul acordului menționat la lit.b).

(9) În sensul prezentului articol și al prevederilor art. 138 – 143 din prezenta lege, se consideră că o S.S.I.F. care efectuează tranzacții algoritmice urmărește aplicarea unei strategii de formare a pieței în cazul în care, în calitate de membru sau participant la unul sau mai multe locuri de tranzacționare, în cazul tranzacționării pe cont propriu, strategia sa implică plasarea fermă, simultană a unor cotații bilaterale de dimensiuni comparabile, la prețuri competitive, referitoare la unul sau mai multe instrumente financiare într-un singur loc de tranzacționare sau în cadrul mai multor locuri de tranzacționare diferite, având drept rezultat furnizarea de lichiditate, în mod periodic și frecvent pentru locul sau locurile de tranzacționare unde instrumentul/instrumentele sunt tranzacționate.

SECȚIUNEA a 15-a
Cerințe privind accesul electronic direct

Art. 64. – (1) S.S.I.F. care furnizează acces electronic direct la un loc de tranzacționare trebuie să dispună de sisteme eficiente și de mecanisme de control care:

a) să asigure evaluarea și analizarea corespunzătoare a caracterului adecvat al clienților care utilizează acest serviciu;

b) să asigure că respectivilor clienți nu li se permite să depășească pragurile prestabilite de tranzacționare și de creditare;

c) să asigure monitorizarea corespunzătoare a activităților de tranzacționare desfășurate de acești clienți; și

d) să împiedice, prin mecanisme adecvate de control al riscului, activități de tranzacționare care ar putea genera riscuri pentru S.S.I.F., care ar putea genera sau ar putea contribui la funcționarea dezordonată a pieței sau care ar putea încălca Regulamentul (UE) nr. 596/2014 sau regulile locului de tranzacționare.

(2) Accesul electronic direct în lipsa mecanismelor de control specificate la alin. (1) este interzis.

(3) S.S.I.F. care furnizează acces electronic direct are următoarele obligații:

a) să asigure și să răspundă de respectarea cerințelor prezentei legi și a regulilor locului de tranzacționare de către clienții proprii care utilizează respectivul serviciu;

b) să monitorizeze tranzacțiile pentru a identifica încălcările normelor aferente locului de tranzacționare, condițiile de tranzacționare de natură să afecteze piața sau comportamentele care pot implica un abuz de piață și care trebuie raportate A.S.F. sau, după caz, autorității competente a locului de tranzacționare;

c) să încheie cu clientul respectiv un acord scris, cu caracter obligatoriu, cu privire la principalele drepturi și obligații ce decurg din furnizarea serviciului și să se asigure că, în conformitate cu prevederile acestui acord, S.S.I.F. îi revine responsabilitatea respectării prevederilor prezentei legi.

(4) S.S.I.F. care furnizează acces electronic direct la un loc de tranzacționare notifică acest lucru A.S.F. și, după caz, autorității competente a locului de tranzacționare respectiv, în cazul în care locul de tranzacționare este situat într-un alt stat membru.

(5) A.S.F. îi poate solicita S.S.I.F. să furnizeze, în mod periodic sau ad-hoc, o descriere a sistemelor și a mecanismelor de control prevăzute la alin. (1), precum și dovezi cu privire la aplicarea acestora.

(6) A.S.F. comunică fără întârzieri nejustificate, la solicitarea autorității competente a locului de tranzacționare în cadrul căruia S.S.I.F. furnizează acces electronic direct, informațiile prevăzute la alin. (5) pe care le primește de la S.S.I.F. în cauză.

(7) S.S.I.F. ia măsuri pentru a asigura păstrarea înregistrărilor privitoare la aspectele prevăzute la alin. (1) – (6) și se asigură că respectivele înregistrări sunt suficiente pentru a permite A.S.F. să monitorizeze respectarea cerințelor prezentei legi.

(8) Expresia *funcționare dezordonată a pieței* are înțelesul prevăzut de reglementările europene emise în aplicarea art. 17 din Directiva 2014/65/UE.

Art. 65. – S.S.I.F. care acționează în calitate de membru compensator general pentru alte persoane:

a) dispune de sisteme eficiente și de mecanisme de control pentru a se asigura că serviciile de compensare sunt furnizate exclusiv persoanelor potrivite, care corespund unor criterii clare și cărora li se impun cerințe adecvate în vederea atenuării riscurilor pentru S.S.I.F. și pentru piață;

b) încheie un acord scris, cu caracter obligatoriu, între S.S.I.F. și persoana respectivă cu privire la principalele drepturi și obligații ce decurg din furnizarea acestor servicii.

SECȚIUNEA a 16-a

Procesul de tranzacționare și finalizarea tranzacțiilor în SMT-uri și în SOT-uri

Art. 66. – (1) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT supun aprobării A.S.F. intenția de constituire a SMT-ului sau a SOT-ului.

(2) Se supune aprobării A.S.F. administrarea SMT-ului sau SOT-ului, inclusiv descrierea completă a caracteristicilor acestora și a regulilor de funcționare ale acestor sisteme cu respectarea prevederilor prezentei legi, a reglementărilor A.S.F. emise în aplicarea acesteia și a reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(3) A.S.F. poate solicita modificarea procedurilor emise de operatorul de piață sau de S.S.I.F. care administrează un SMT sau un SOT.

(4) A.S.F. stabilește prin reglementări reguli privind:

a) documentația necesară privind aprobarea constituirii SMT-ului sau SOT-ului;

b) documentația necesară privind retragerea aprobării de constituire a SMT-ului sau a SOT-ului.

Art. 67. – (1) Pe lângă cerințele organizatorice prevăzute la art. 49 – 62, S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT:

a) stabilesc reguli și proceduri transparente și nediscreționare pentru a garanta un proces de tranzacționare echitabil și organizat;

b) instituie criteriile obiective pentru o executare eficientă a ordinelor;

c) stabilesc măsuri pentru administrarea corectă a operațiunilor tehnice din cadrul sistemului, inclusiv proceduri eficiente pentru situații excepționale, pentru a contracara riscurile de disfuncționalitate a sistemelor.

(2) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT stabilesc reguli transparente privind criteriile de stabilire a instrumentelor financiare ce pot fi tranzacționate în cadrul sistemelor lor.

(3) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT furnizează, sau după caz, se asigură că sunt accesibile publicului suficiente informații pentru a permite utilizatorilor săi să își formuleze o opinie în ceea ce privește decizia de a investi, ținând seama de tipurile de utilizatori și, în același timp, de tipurile de instrumente tranzacționate.

(4) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT publică și pun în aplicare reguli transparente și nediscriminatorii, pe baza unor criterii obiective, care să reglementeze accesul la sistemul lor și să asigure participanților la SMT sau SOT un tratament egal.

(5) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT instituie mecanisme prin care să identifice în mod clar și să gestioneze potențialele consecințe negative pentru operarea SMT sau SOT ori pentru membri sau participanți și utilizatori ale oricărui conflict de interese între SMT, SOT, S.S.I.F. sau operatorul de piață care administrează un SMT sau un SOT și buna funcționare a SMT-ului sau a SOT-ului.

(6) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT au obligația de a respecta prevederile art. 133 și art. 138 – 145 și de a dispune de sisteme, proceduri și mecanisme eficiente în acest scop.

Art. 68. – (1) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT informează în mod clar membrii sau participanții în legătură cu responsabilitățile ce le revin în ceea ce privește decontarea tranzacțiilor executate în cadrul sistemului respectiv.

(2) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT dispun de mecanismele necesare pentru a facilita decontarea eficientă a tranzacțiilor efectuate prin intermediul sistemelor din cadrul SMT-ului sau al SOT-ului respectiv.

(3) SMT-urile și SOT-urile trebuie să aibă cel puțin 3 membri sau utilizatori activi în mod real, fiecare dintre aceștia având posibilitatea de a interacționa cu toți ceilalți în ceea ce privește formarea prețurilor.

Art. 69. – În cazul în care o valoare mobilă admisă la tranzacționare pe o piață reglementată este tranzacționată în același timp pe un SMT sau pe un SOT fără consimțământul emitentului, acesta nu este supus niciunei obligații de informare financiară inițială, periodică sau specifică în privința respectivului SMT sau SOT.

Art. 70. – (1) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT se conformează imediat oricărei decizii date de A.S.F. în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (3) prin care se impune suspendarea sau retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare.

(2) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT furnizează A.S.F. o descriere detaliată a funcționării respectivului SMT sau SOT, inclusiv, fără a aduce atingere prevederilor art. 72 alin. (1) și (6) – (8), cu privire la orice legături sau participare a unei piețe reglementate, a unui SMT, a unui SOT sau a unui operator independent deținute de aceeași S.S.I.F. sau de același operator de piață, precum și o listă a membrilor, participanților și/sau utilizatorilor lor.

(3) A.S.F. pune la dispoziția ESMA, la cerere, informațiile menționate la alin. (2). Orice autorizație eliberată unei S.S.I.F. sau unui operator de piață pentru administrarea unui SMT sau a unui SOT se notifică ESMA.

(4) Lista actualizată a tuturor SMT-urilor și SOT-urilor din Uniunea Europeană ce conține informații cu privire la serviciile pe care SMT-urile sau SOT-urile le furnizează, precum și codul unic de identificare pentru fiecare SMT sau SOT, utilizat în scopul raportărilor în conformitate cu art. 6, art. 10 și art. 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, este publică pe site-ul de internet al ESMA.

SECȚIUNEA a 17-a

Cerințe specifice aplicabile SMT-urilor

Art. 71. – (1) Pe lângă obligațiile prevăzute la art. 50 – 62 și art. 67 – 70, S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT stabilesc și pun în aplicare reguli cu caracter nediscreționar de executare a ordinelor în cadrul sistemului.

(2) Regulile prevăzute la art. 67 alin. (4) care reglementează accesul la un SMT respectă condițiile prevăzute la art. 151 alin. (3).

(3) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT dispun de mecanisme prin care:

a) să fie dotate în mod corespunzător pentru gestionarea riscurilor la care sunt expuse, să instituie măsuri și sisteme adecvate pentru identificarea

tuturor riscurilor semnificative care le pot compromite funcționarea și să aplice măsuri eficiente de diminuare a riscurilor respective;

b) să instituie mecanisme care vizează facilitarea finalizării eficiente și la timp a tranzacțiilor executate în cadrul sistemelor lor; și

c) să dispună, în momentul autorizării și ulterior în orice moment, de resurse financiare suficiente pentru a facilita funcționarea lor corectă, ținând seama de natura și de amploarea tranzacțiilor încheiate pe piață, precum și de gama și de nivelul riscurilor la care sunt expuse.

(4) Prevederile art. 81, art. 82 alin. (1) – (4), art. 83 – 89, art. 91, art. 92 alin. (4) și (5) și art. 93 – 96 nu se aplică tranzacțiilor încheiate în conformitate cu regulile aplicabile unui SMT între membrii sau participanții săi sau între SMT și membrii sau participanții săi, în ceea ce privește utilizarea SMT-ului.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), membrii sau participanții la SMT respectă obligațiile prevăzute la art. 81, art. 82 alin. (1) – (4), art. 83 – 89 și art. 91 – 96 în ceea ce privește clienții lor în cazul în care, acționând în contul clienților lor, execută ordinele acestora prin intermediul sistemelor unui SMT.

(6) S.S.I.F. sau operatorilor de piață care administrează un SMT nu le este permis să execute ordine ale unui client prin angajarea capitalurilor proprii și nici să se implice în cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu.

SECȚIUNEA a 18-a

Cerințe specifice aplicabile SOT-urilor

Art. 72. – (1) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SOT instituie mecanisme prin care împiedică executarea ordinelor clienților în cadrul unui SOT cu angajarea capitalurilor proprii ale S.S.I.F. sau ale operatorului de piață care administrează SOT-ul sau a ordinelor oricărei entități care face parte din același grup sau din aceeași persoană juridică ca S.S.I.F. sau operatorul de piață.

(2) S.S.I.F. sau operatorii de piață care administrează un SOT se pot implica în cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu cu obligațiuni, produse financiare structurate, certificate de emisii și anumite instrumente financiare derivate numai în cazul în care clientul și-a dat acordul cu privire la acest proces.

(3) S.S.I.F. sau operatorul de piață care administrează un SOT nu utilizează cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu pentru a executa ordinele clienților într-un SOT în cazul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care aparțin unei categorii de instrumente financiare derivate care a fost declarată ca fiind supusă obligației de compensare în conformitate cu art. 5 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(4) S.S.I.F. sau un operator de piață care administrează un SOT instituie mecanisme prin care se asigură că se conformează definiției efectuării de cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu prevăzute la art. 3 pct. 16.

(5) S.S.I.F. sau operatorii de piață care administrează un SOT se pot implica în operațiuni de tranzacționare pe cont propriu, altele decât cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu doar în ceea ce privește instrumentele de datorie suverană pentru care nu există piață lichidă.

(6) S.S.I.F. sau, după caz, operatorul de piață care administrează un SOT respectă următoarele:

a) administrarea unui SOT și a unui operator independent nu trebuie să aibă loc în cadrul aceleiași entități juridice;

b) un SOT nu se poate conecta la un operator independent într-un mod care să permită interacțiunea dintre ordinele din SOT și ordinele sau cotațiile din operatorul independent;

c) niciun SOT nu poate fi conectat la un alt SOT într-un mod care să permită interacționarea ordinelor din cadrul unor SOT-uri diferite.

(7) S.S.I.F. sau operatorii de piață care administrează un SOT pot angaja o altă S.S.I.F. pentru a desfășura activități de formare a pieței în cadrul unui SOT, în mod independent.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), nu se consideră că o S.S.I.F. desfășoară activități de formare a pieței în cadrul unui SOT în mod independent dacă S.S.I.F. respectivă are legături strânse cu S.S.I.F. sau cu operatorul de piață care administrează acel SOT.

Art. 73. – (1) Executarea ordinelor pe un SOT se desfășoară în mod discreționar. S.S.I.F. sau un operator de piață care administrează un SOT ia decizii în mod discreționar numai într-una sau în ambele dintre următoarele circumstanțe:

a) în cazul în care decide să plaseze sau să retragă un ordin pe SOT-ul pe care îl administrează;

b) în cazul în care decide să nu coreleze un anumit ordin al clientului cu alte ordine disponibile în sistem la un moment dat, cu condiția ca aceasta să fie în conformitate cu instrucțiunile specifice primite din partea unui client și cu obligațiile sale în conformitate cu art. 91 – 94.

(2) Pentru sistemul care încrucișează ordinele clienților, S.S.I.F. sau operatorul de piață poate decide dacă, în ce moment și în ce măsură dorește să coreleze două sau mai multe ordine în cadrul sistemului.

(3) În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (1) – (4), alin. (6) – (8) și fără a aduce atingere prevederilor art. 67 – 70, art. 72 alin. (5) și art. 91 – 94, în ceea ce privește un sistem care organizează tranzacții cu valori mobiliare altele decât cele aferente titlurilor de capital, S.S.I.F. sau operatorul de piață care

administrează SOT-ul poate facilita negocierea dintre clienți, astfel încât să reunească două sau mai multe interese de tranzacționare potențial compatibile în cadrul unei singure tranzacții.

(4) A.S.F. poate solicita, fie în cazul în care o S.S.I.F. sau un operator de piață solicită să fie autorizați în vederea administrării unui SOT, fie în mod ad-hoc, următoarele:

a) descrierea detaliată a motivelor pentru care sistemul nu corespunde unei piețe reglementate, unui SMT sau unui operator independent;

b) descrierea detaliată a modalităților de exercitare a puterii discreționare, în special în cazul în care un ordin către SOT poate fi retras;

c) descrierea modalităților și a circumstanțelor în care două sau mai multe ordine ale clienților vor fi corelate în cadrul SOT-ului.

Art. 74. – (1) S.S.I.F. sau operatorul de piață al unui SOT informează A.S.F. cu privire la modul în care utilizează cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu.

(2) A.S.F. monitorizează angajamentul unei S.S.I.F. sau al unui operator de piață de a utiliza efectuarea de cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu pentru a se asigura că acest angajament continuă să intre sub incidența definiției acestor tipuri de operațiuni și pentru a se asigura că nu dă naștere unor conflicte de interese între S.S.I.F. sau operatorul de piață și clienții acestora.

(3) S.S.I.F. sau operatorii de piață care administrează un SOT au obligația respectării prevederilor art. 81 – 89 și art. 91 – 96 în cazul tranzacțiilor încheiate în cadrul respectivului SOT.

SECȚIUNEA a 19-a

Alte cerințe

Art. 75. – (1) S.S.I.F. au obligația să prezinte situațiile lor financiare, precum și rapoarte periodice.

(2) A.S.F. emite reglementări privind conținutul, forma și termenele de transmitere a raportărilor menționate la alin. (1).

CAPITOLUL II
Condiții de funcționare aplicabile S.S.I.F.

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

Art. 76. – (1) S.S.I.F. are obligația de a respecta permanent condițiile impuse la autorizarea inițială prevăzute la capitolul I.

(2) S.S.I.F. supune autorizării sau, după caz, notificării A.S.F. orice modificare importantă a condițiilor avute în vedere la momentul acordării autorizației inițiale în conformitate cu reglementările A.S.F. emise în aplicarea prezentei legi.

(3) Instituțiile de credit notifică B.N.R. orice modificare importantă a condițiilor avute în vedere la momentul acordării autorizației inițiale în conformitate cu reglementările comune A.S.F./B.N.R. emise în aplicarea prezentei legi.

(4) B.N.R. informează de îndată A.S.F. cu privire la modificarea prevăzută la alin. (3).

Art. 77. – (1) A.S.F. monitorizează activitatea S.S.I.F. pentru a verifica respectarea condițiilor de funcționare prevăzute de prezenta lege.

(2) S.S.I.F. furnizează A.S.F. informațiile necesare pentru verificarea respectării obligațiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 78. – S.S.I.F. trebuie să adopte toate măsurile corespunzătoare pentru a detecta și pentru a preveni conflictele de interese care apar între acestea, inclusiv între directorii, salariații sau agenții lor delegați, sau orice persoană direct sau indirect legată de ele printr-o relație de control și clienții lor sau între 2 clienți cu ocazia prestării oricărui serviciu de investiții și a oricărui serviciu auxiliar sau a unei combinații a acestor servicii, inclusiv pe cele cauzate de primirea de stimulente de la terți sau de remunerarea proprie a unei S.S.I.F. și de alte structuri de stimulente.

Art. 79. – În cazul în care dispozițiile organizatorice sau administrative adoptate de o S.S.I.F. în conformitate cu art. 51 pentru a preveni situația în care conflictele de interese afectează negativ interesele clientului nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscul de a afecta interesele clienților va fi evitat, S.S.I.F. își informează în mod clar clienții, înainte de a acționa în numele lor, în legătură cu natura generală și/sau sursele conflictelor de interese și cu măsurile luate în scopul diminuării riscurilor respective.

Art. 80. – Informarea prevăzută la art. 79:

- a) se efectuează pe un suport durabil;
- b) include suficiente detalii, ținând seama de natura clientului, pentru a-i permite acestuia să ia o decizie documentată cu privire la serviciul în contextul căruia apare conflictul de interese.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții privind garantarea protecției investitorilor

Art. 81. – (1) În cazul în care S.S.I.F. furnizează clienților servicii de investiții sau, după caz, servicii auxiliare, aceasta are obligația de a acționa într-un mod onest, echitabil și profesionist, care să corespundă cel mai bine intereselor clienților și să respecte în special principiile prevăzute de prezentul articol și la art. 82 – 89.

(2) S.S.I.F. care produce instrumente financiare pentru a le vinde clienților se asigură că respectivele instrumente financiare sunt concepute pentru a răspunde nevoilor unei piețe-țintă identificate de clienți finali din cadrul categoriei relevante de clienți și că strategia de distribuție a instrumentelor financiare este compatibilă cu piața-țintă identificată.

(3) S.S.I.F. adoptă măsuri rezonabile pentru a garanta că instrumentul financiar este distribuit pe piața-țintă identificată.

(4) S.S.I.F. înțelege instrumentele financiare pe care le oferă sau le recomandă, evaluează compatibilitatea instrumentelor financiare în raport cu nevoile clienților cărora le oferă servicii de investiții, luând în considerare și piața-țintă identificată de clienți finali prevăzută la art. 51 și asigurându-se că instrumentele financiare sunt oferite sau recomandate numai în cazul în care acest lucru este în interesul clientului.

Art. 82. – (1) Toate informațiile, inclusiv publicitare, adresate de S.S.I.F. clienților sau potențialilor clienți sunt corecte, clare și neînșelătoare. Informațiile publicitare sunt clar identificabile ca atare.

(2) Clienților sau potențialilor clienți le sunt furnizate, în timp util, informații adecvate privind S.S.I.F. și serviciile sale, instrumentele financiare și strategiile de investiții propuse, locurile de executare, precum și informații privind toate costurile și cheltuielile aferente. Informațiile respective includ următoarele:

a) în cazul în care se oferă consultanță de investiții, S.S.I.F. informează clientul, cu suficient timp înainte de a furniza consultanța de investiții, cu privire la următoarele aspecte:

(i) dacă consultanța este sau nu este furnizată în mod independent;

(ii) dacă consultanța se bazează pe o analiză extinsă sau pe o analiză mai restrânsă a diferitelor tipuri de instrumente financiare și, în special, dacă gama acestora este limitată la instrumentele financiare emise sau furnizate de entitățile care au cu S.S.I.F. legături strânse sau orice alte relații juridice și economice, cum ar fi relațiile contractuale, suficient de strânse încât să poată afecta independența consultanței oferite;

(iii) dacă S.S.I.F. îi va oferi clientului o evaluare periodică a caracterului adecvat al instrumentelor financiare recomandate acestuia;

b) orientări și avertizări adecvate privind riscurile asociate investiției în aceste instrumente sau privind anumite strategii de investiții care trebuie să precizeze și dacă instrumentul financiar este destinat clienților de retail sau clienților profesionali, ținând seama de piața-țintă identificată în conformitate cu prevederile art. 81 alin. (2) – (4);

c) informații referitoare atât la serviciile de investiții, cât și la serviciile auxiliare, inclusiv la costurile consultanței, dacă este cazul, costurile instrumentului financiar recomandat sau vândut clientului și modalitățile de plată de care dispune clientul, menționând, de asemenea, orice plăți efectuate de terți.

(3) Informațiile despre toate costurile și cheltuielile, inclusiv despre costurile și cheltuielile aferente serviciului de investiții și instrumentului financiar, care nu sunt generate de apariția riscului de pe piața activului suport, sunt agregate pentru a permite clientului să înțeleagă costul global, precum și efectul cumulativ al randamentului investiției și se furnizează clientului, la cererea acestuia, o defalcare detaliată pe componente. După caz, aceste informații sunt furnizate clientului în mod regulat, cel puțin anual, pe durata investiției.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (2) și (3) și art. 85 alin. (1) – (3) se furnizează într-o formă comprehensibilă, astfel încât clienții sau potențialii clienți să poată înțelege natura serviciului de investiții sau a tipului specific de instrument financiar propus, precum și riscurile aferente acestora și să poată lua decizii în materie de investiții în cunoștință de cauză. Aceste informații pot fi furnizate într-o formă standardizată.

(5) Este interzisă promovarea serviciilor și activităților de investiții prin intermediul unor furnizori externi de servicii tip „call center”.

(6) Prin *promovarea serviciilor și activităților de investiții* se înțelege orice formă de prezentare a S.S.I.F., în scopul atragerii de clienți ai acesteia, care:

a) presupune interacțiunea directă cu potențialii clienți;

b) implică plata în funcție de numărul de clienți atrași sau de activitatea acestora.

(7) Interacțiunea directă prevăzută la alin. (6) lit. a) include, cel puțin, întâlniri cu clientul, apeluri telefonice cu sau fără intervenție umană,

seminarii și prezentări care permit interacțiunea cu clientul, mesaje primite pe telefon, e-mail, chat, scrisori personalizate, fax, site-uri web aflate în proprietatea unei alte persoane decât S.S.I.F. și care conțin o formă de publicitate a S.S.I.F. și permit redirecționarea potențialului client către site-ul S.S.I.F. și exclude anunțurile din presă, reclamele audio și video, panourile publicitare, posterele, cataloagele, broșurile.

Art. 83. – (1) În cazul în care un serviciu de investiții este propus în cadrul unui produs financiar care face deja obiectul altor dispoziții legale privind instituțiile de credit și creditele de consum în privința cerințelor în materie de informații, serviciul respectiv nu este supus și obligațiilor prevăzute la art. 82.

(2) În cazul în care S.S.I.F. își informează clientul cu privire la faptul că serviciul de consultanță de investiții este furnizat în mod independent, respectiva S.S.I.F.:

a) face o analiză a unei game suficient de mari de instrumente financiare disponibile pe piață, care trebuie să fie suficient de diversificată din punctul de vedere al tipului și al emitenților sau al furnizorilor de produse pentru a garanta că obiectivele de investiții ale clientului pot fi atinse în mod corespunzător și nu trebuie să se limiteze la acele instrumente financiare emise sau furnizate de:

(i) S.S.I.F. însăși sau de entități care au legături strânse cu S.S.I.F.; sau

(ii) alte entități cu care S.S.I.F. are legături de natură juridică și economică, cum ar fi relații contractuale, suficient de strânse încât să poată afecta independența consultanței oferite;

b) nu acceptă și nu reține niciun fel de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate de terți sau de persoane care acționează în numele unor terți în legătură cu furnizarea serviciului respectiv către client, cu excepția beneficiilor nepecuniare minore care pot îmbunătăți calitatea serviciului furnizat unui client și care, prin dimensiunea și natura lor, nu pot fi considerate ca fiind în măsură să afecteze respectarea obligației S.S.I.F. de a acționa în interesul clientului, acestea urmând a fi comunicate în mod clar.

Art. 84. – (1) În cazul în care furnizează un serviciu de administrare de portofoliu, S.S.I.F. nu acceptă și nu reține niciun fel de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate de terți ori de persoane care acționează în numele unor terți în legătură cu furnizarea serviciului respectiv către client.

(2) Beneficiile nepecuniare minore care pot îmbunătăți calitatea serviciului furnizat unui client și care, prin dimensiunea și natura lor, nu pot

fi considerate ca fiind în măsură să afecteze respectarea obligației S.S.I.F. de a acționa în interesul clientului sunt comunicate în mod clar și nu intră sub incidența alin. (1).

Art. 85. – (1) S.S.I.F. nu își îndeplinește obligațiile prevăzute la art. 78 – 80 sau la art. 81 alin. (1) în cazul în care aceasta plătește sau percepe orice taxă sau comision ori oferă sau beneficiază de orice fel de beneficii nemonetare în legătură cu furnizarea unui serviciu de investiții sau a unui serviciu auxiliar către sau de la orice persoană, cu excepția clientului sau a unei persoane care acționează în numele clientului, în alte situații decât în cazul în care plata sau beneficiul:

a) are scopul de a îmbunătăți calitatea serviciului în cauză destinat clientului; și

b) nu afectează obligația S.S.I.F. de a acționa într-un mod onest, echitabil și profesionist, care să corespundă cel mai bine intereselor clienților săi.

(2) Existența, natura și cuantumul plății sau beneficiului prevăzute la alin. (1) sau, în cazul în care cuantumul nu poate fi stabilit, metoda de calculare a cuantumului respectiv, se comunică cu claritate clientului, în mod complet, fiabil și inteligibil, înainte de furnizarea serviciului de investiții sau a serviciului auxiliar în cauză. După caz, S.S.I.F. informează clientul despre mecanismele pentru transferarea către acesta a taxelor, comisioanelor și beneficiilor monetare sau nemonetare primite în legătură cu furnizarea serviciului de investiții sau a serviciului auxiliar.

(3) Plățile sau beneficiile care permit sau sunt necesare pentru furnizarea serviciilor de investiții, cum ar fi costurile de custodie, de decontare și de schimb valutar, impozitele reglementate și onorariile juridice, și care, prin natura lor, nu pot genera conflicte cu obligațiile S.S.I.F. de a acționa într-un mod onest, echitabil și profesionist, care să corespundă cel mai bine intereselor clienților săi nu intră sub incidența cerințelor prevăzute la alin. (1).

(4) S.S.I.F. care furnizează clienților servicii de investiții se asigură că nu remunerează și nu evaluează performanța personalului său într-un mod incompatibil cu obligația sa de a acționa în interesul clienților. S.S.I.F. nu poate adopta niciun fel de măsuri care, prin intermediul remunerării sau al obiectivelor în materie de vânzări ori prin alte mijloace, să stimuleze personalul să recomande un anumit instrument financiar unui client de retail în cazul în care S.S.I.F. ar putea oferi un alt instrument financiar care ar răspunde mai bine nevoilor clientului respectiv.

Art. 86. – (1) În cazul în care un serviciu de investiții este oferit împreună cu un alt serviciu sau produs, ca parte a unui pachet sau pentru a

condiționa o înțelegere ori un pachet, S.S.I.F. informează clientul cu privire la posibilitatea de a achiziționa componentele pachetului în mod separat, furnizându-i o evidență separată a costurilor și cheltuielilor aferente fiecărei componente.

(2) În cazul în care există probabilitatea ca riscurile aferente unei înțelegeri sau unui pachet prevăzut la alin. (1) oferit unui client de retail să difere de riscurile asociate componentelor luate separat, S.S.I.F. furnizează o descriere adecvată a diferitelor componente ale înțelegerii sau ale pachetului și prezintă modalitatea în care riscurile se modifică prin interacțiunea sa.

Art. 87. – (1) S.S.I.F. garantează și demonstrează A.S.F., la cererea acesteia, că persoanele fizice care furnizează clienților consultanță de investiții sau informații privind instrumente financiare, servicii de investiții sau servicii auxiliare în numele S.S.I.F. au cunoștințele și competențele necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin potrivit prezentului articol și art. 81 – 86, art. 88 și 89.

(2) A.S.F. stabilește prin reglementări și publică pe site-ul propriu criteriile utilizate pentru evaluarea cunoștințelor și a competențelor prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul în care S.S.I.F. furnizează servicii de consultanță de investiții sau servicii de administrare de portofoliu, aceasta obține informațiile necesare privind cunoștințele și experiența clientului sau ale potențialului client în materie de investiții, în raport cu tipul specific de produs sau de serviciu, situația sa financiară, inclusiv capacitatea de a suporta pierderi, toleranța la risc și obiectivele de investiții, astfel încât să îi poată recomanda serviciile de investiții și instrumentele financiare care îi sunt potrivite și, în special, care corespund toleranței sale la risc și capacității sale de a suporta pierderi.

(4) În cazul în care S.S.I.F. furnizează consultanță de investiții prin care recomandă un pachet de servicii sau de produse combinate în conformitate cu art. 86, S.S.I.F. verifică dacă pachetul combinat în ansamblul său este corespunzător.

Art. 88. – (1) În cazul în care S.S.I.F. furnizează alte servicii de investiții decât cele prevăzute la art. 87 alin. (3), aceasta solicită clientului sau potențialului client furnizarea de informații privind cunoștințele și experiența sa în materie de investiții în raport cu tipul specific de produs sau de serviciu propus ori solicitat, pentru ca S.S.I.F. să evalueze dacă serviciul sau produsul de investiții avut în vedere îi este potrivit clientului.

(2) În cazul în care se are în vedere un pachet de servicii sau de produse combinate în conformitate cu art. 86, evaluarea prevăzută la alin. (1) are în vedere dacă pachetul combinat în ansamblul său este corespunzător.

(3) În cazul în care S.S.I.F. estimează, pe baza informațiilor primite în conformitate cu prevederile alin. (1), că produsul sau serviciul nu este potrivit pentru client sau pentru potențialul client, aceasta îl avertizează în consecință. Respectivul avertisment poate fi transmis sub o formă standardizată.

(4) În cazul în care clienții sau potențialii clienți nu furnizează informațiile prevăzute la alin. (1) sau în cazul în care aceștia furnizează informații insuficiente privind cunoștințele și experiența lor, S.S.I.F. îi avertizează că nu este în măsură să stabilească dacă serviciul sau produsul avut în vedere le este potrivit. Acest avertisment poate fi transmis sub o formă standardizată.

(5) În cazul în care S.S.I.F. furnizează unui client servicii de investiții care constau exclusiv în executarea sau primirea și transmiterea ordinelor, cu sau fără servicii auxiliare, exceptând acordarea de credite sau împrumuturi, astfel cum sunt prevăzute în anexa nr.1 secțiunea B pct.1, care nu cuprind limitele de creditare existente pentru împrumuturi, conturile curente și facilitățile de descoperire de cont ale clienților, aceasta furnizează aceste servicii de investiții clienților fără a fi necesar să obțină informațiile și să procedeze la evaluarea prevăzută la alin. (1) – (4), în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) serviciile sunt legate de oricare dintre următoarele instrumente financiare:

(i) acțiuni admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau pe o piață echivalentă a unei țări terțe sau în cadrul unui SMT, în cazul în care acestea sunt acțiuni la companii, cu excepția acțiunilor la organisme de plasament colectiv de alt tip decât organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, denumite în continuare *OPCVM*, și a acțiunilor care încorporează un instrument derivat;

(ii) obligațiuni sau alte forme de titluri de creanță admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau pe o piață echivalentă a unei țări terțe sau în cadrul unui SMT, cu excepția celor care încorporează un instrument derivat sau o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate;

(iii) instrumente ale pieței monetare, cu excepția celor care încorporează un instrument financiar derivat sau o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate;

(iv) acțiuni sau unități de fond ale unor *OPCVM*, cu excepția *OPCVM*-urilor structurate prevăzute la art. 36 alin. (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 583/2010 al Comisiei din 1 iulie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile cheie destinate investitorilor și condițiile care trebuie îndeplinite pentru furnizarea informațiilor cheie destinate

investitorilor sau a prospectului pe un suport durabil, altul decât hârtia, sau prin intermediul unui site web, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 176/1 din 10 iulie 2010;

(v) depozite structurate, cu excepția celor care încorporează o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor legate de rentabilitate sau a costurilor renunțării la produs înainte de scadență;

(vi) alte instrumente financiare care nu sunt complexe în sensul prezentului alineat;

b) serviciul este furnizat la inițiativa clientului sau a potențialului client;

c) clientul sau potențialul client a fost informat în mod clar că, la furnizarea acestui serviciu, S.S.I.F. nu este obligată să evalueze dacă instrumentul financiar sau serviciul furnizat sau propus este potrivit și că acesta nu beneficiază de protecția aferentă normelor respective de conduită. Un astfel de avertisment poate fi transmis sub o formă standardizată;

d) S.S.I.F. își respectă obligațiile prevăzute la art. 78 – 80.

(6) În sensul alin. (5) lit. a), o piață a unei țări terțe este considerată ca fiind echivalentă cu o piață reglementată în cazul în care sunt respectate procedura și condițiile următoare:

a) A.S.F. solicită Comisiei Europene adoptarea unei decizii de echivalare, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la art. 89 alin. (2) din Directiva 2014/65/UE, care să precizeze dacă respectivul cadru juridic și de supraveghere al unei țări terțe garantează că o piață reglementată autorizată în respectiva țară terță respectă cerințele obligatorii din punct de vedere juridic care sunt, în sensul aplicării prezentei litere, echivalente cu cerințele prevăzute în titlul III din prezenta lege, în Regulamentul (UE) nr. 596/2014, în titlul II din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și în Legea nr. 24/2017 și care fac obiectul unei supravegheri și unei aplicări eficiente în respectiva țară terță;

b) A.S.F. indică motivul pentru care consideră că acest cadru juridic și de supraveghere al țării terțe în cauză urmează să fie considerat echivalent și furnizează informații relevante în acest sens;

c) cadrul juridic și de supraveghere al unei țări terțe prevăzut la lit. a), poate fi considerat echivalent dacă îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

(i) piețele fac obiectul autorizării și al unei supravegheri și aplicări eficiente și permanente;

(ii) piețele au reguli clare și transparente privind admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare, astfel încât acestea pot fi tranzacționate într-un mod corect, ordonat și eficient și sunt negociabile în mod liber;

(iii) emitenții de valori mobiliare fac obiectul cerințelor de informare periodică și permanentă care asigură un nivel înalt de protecție a investitorilor; și

(iv) transparența și integritatea pieței se garantează prin prevenirea abuzului de piață sub forma utilizării abuzive de informații confidențiale și a manipulării pieței.

Art. 89. – (1) S.S.I.F. întocmește un dosar incluzând contractul convenit între S.S.I.F. și client, în care sunt prevăzute drepturile și obligațiile părților, precum și celelalte condiții conform cărora S.S.I.F. furnizează servicii clientului. Drepturile și obligațiile părților la contract pot fi incluse prin trimiteri la alte documente sau texte juridice.

(2) S.S.I.F. îi furnizează clientului, pe un suport durabil, rapoarte adecvate privind serviciile oferite.

(3) Rapoartele prevăzute la alin. (2) includ comunicări periodice către clienți, ținând cont de tipul și complexitatea instrumentelor financiare implicate și de natura serviciului furnizat clienților și includ, după caz, costurile aferente tranzacțiilor efectuate și activităților derulate în numele clientului.

(4) În cazul în care furnizează consultanță de investiții, înainte de încheierea tranzacției, S.S.I.F. îi furnizează clientului, pe un suport durabil, o declarație privind caracterul adecvat, precizând în ce constă consultanța oferită și modul în care aceasta corespunde preferințelor, nevoilor și altor caracteristici ale clientului de retail.

(5) În cazul în care acordul de a cumpăra sau de a vinde un instrument financiar este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță care împiedică furnizarea prealabilă a declarației privind caracterul adecvat, S.S.I.F. poate furniza declarația scrisă privind caracterul adecvat pe un suport durabil imediat după ce clientul își asumă obligații în temeiul unui acord, cu condiția să fie îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

a) clientul a consimțit să primească declarația privind caracterul adecvat fără întârzieri nejustificate după încheierea tranzacției; și

b) S.S.I.F. i-a oferit clientului opțiunea de a amâna încheierea tranzacției până după primirea declarației privind caracterul adecvat.

(6) În cazul în care S.S.I.F. furnizează servicii de administrare a portofoliului sau în cazul în care a informat clientul că va realiza o evaluare periodică a caracterului adecvat, raportul periodic va conține o declarație actualizată cu privire la modul în care investiția corespunde preferințelor, obiectivelor și altor caracteristici ale clientului de retail.

(7) În situația în care un contract de credit pentru o proprietate imobiliară rezidențială, care face obiectul dispozițiilor privind evaluarea bonității prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind

contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, prevede drept condiție prealabilă furnizarea către respectivul client a unui serviciu de investiții în legătură cu obligațiuni ipotecare emise în mod specific pentru a asigura finanțarea contractului de credit pentru o proprietate imobiliară rezidențială și existența unor termeni identici cu cei ai respectivului contract, pentru ca împrumutul să poată fi plătit, refinanțat sau răscumpărat, respectivul serviciu nu face obiectul obligațiilor prevăzute de prezentul articol și la art. 87 și 88.

Art. 90. – (1) S.S.I.F. care primește, prin intermediul altei S.S.I.F. sau firme de investiții, instrucțiunea de a furniza servicii de investiții sau servicii auxiliare în numele unui client se poate baza pe informațiile referitoare la client comunicate de aceasta.

(2) S.S.I.F. sau firma de investiții care a transmis instrucțiunea prevăzută la alin.(1) este răspunzătoare de caracterul exhaustiv și exact al informațiilor transmise.

(3) S.S.I.F. care primește în acest mod instrucțiunea de a furniza servicii în numele unui client se poate baza, de asemenea, pe orice recomandare aferentă serviciului sau tranzacției în cauză oferită clientului de o altă S.S.I.F. sau firmă de investiții.

(4) S.S.I.F. sau firma de investiții care a transmis instrucțiunea prevăzută la alin. (3) este răspunzătoare de caracterul adecvat al recomandărilor sau sfaturilor furnizate clientului respectiv.

(5) S.S.I.F. care primește instrucțiunea sau ordinul unui client prin intermediul altei S.S.I.F. sau firme de investiții este răspunzătoare de prestarea serviciului sau de executarea tranzacției în cauză, pe baza informațiilor sau recomandărilor prevăzute anterior, în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.

Art. 91. – (1) S.S.I.F. adoptă măsuri suficiente pentru a obține, la executarea ordinelor, cel mai bun rezultat posibil pentru clienții săi, ținând seama de prețul, costurile, rapiditatea, probabilitatea de executare și de soluționare, mărimea, natura ordinului sau de orice alte considerente privind executarea ordinului. Cu toate acestea, în cazul în care există o instrucțiune specifică furnizată de clienți, S.S.I.F. execută ordinul respectând această instrucțiune.

(2) În cazul în care S.S.I.F. execută un ordin în numele unui client de retail, cel mai bun rezultat posibil se stabilește în funcție de prețul total, care reprezintă prețul instrumentului financiar și costurile asociate executării, care includ, la rândul lor, toate cheltuielile suportate de client legate direct de

executarea ordinului, inclusiv taxele locului de tranzacționare, comisioanele de compensare și de decontare și alte cheltuieli achitate terților implicați în executarea ordinului.

(3) În scopul asigurării celui mai bun rezultat în conformitate cu alin. (1), în cazul în care există cel puțin două locuri de tranzacționare concurente pentru executarea unui ordin pentru un instrument financiar și pentru a putea evalua și compara rezultatele care ar putea fi realizate pentru client în urma executării ordinului respectiv în fiecare din locurile de tranzacționare eligibile indicate în politica S.S.I.F. de executare a ordinelor, evaluarea ia în considerare comisioanele și costurile S.S.I.F. percepute pentru executarea ordinului în fiecare dintre locurile eligibile de tranzacționare.

(4) S.S.I.F. nu primește nicio remunerație, reducere sau beneficiu nepecuniar pentru a direcționa ordinele clienților către un anumit loc de tranzacționare sau loc de executare care ar încălca dispozițiile privind conflictele de interese sau stimulentele prevăzute la alin. (1) – (3), art. 51 și art. 78 – 86.

Art. 92. – (1) Fiecare loc de tranzacționare sau operator independent pentru instrumentele financiare care fac obiectul obligației de tranzacționare prevăzute la art. 23 și art. 28 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, respectiv fiecare loc de executare pentru celelalte instrumente financiare, pune la dispoziția publicului, cel puțin o dată pe an și în mod gratuit, date referitoare la calitatea executării tranzacțiilor în locul respectiv.

(2) În urma executării unei tranzacții în numele unui client, S.S.I.F. informează clientul respectiv cu privire la locul de executare a ordinului.

(3) Rapoartele periodice prevăzute la alin. (1) includ detalii cu privire la prețul, costurile, rapiditatea și probabilitatea de executare pentru fiecare instrument financiar.

(4) S.S.I.F. instituie și aplică dispoziții adecvate pentru a respecta prevederile art. 91 alin. (1) – (3).

(5) S.S.I.F. instituie și aplică o politică de executare a ordinelor care îi permite să obțină, pentru ordinele clienților săi, cel mai bun rezultat posibil în conformitate cu prevederile art. 91 alin. (1) – (3).

Art. 93. – (1) Politica de executare a ordinelor include, în legătură cu fiecare categorie de instrumente financiare, informații privind diferitele locuri de executare în care S.S.I.F. execută ordinele clienților săi și factorii care influențează alegerea locului de executare.

(2) Politica de executare a ordinelor include cel puțin locurile de executare care permit S.S.I.F. să obțină, în majoritatea cazurilor, cel mai bun rezultat posibil în executarea ordinelor clienților.

(3) S.S.I.F. furnizează clienților săi informații adecvate privind politica de executare a ordinelor.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (3) conțin explicații clare și suficient de detaliate, astfel încât acestea să poată fi înțelese cu ușurință de către clienți, cu privire la modul în care S.S.I.F. va executa ordinele acestora.

(5) S.S.I.F. obține consimțământul prealabil al clienților săi privind politica de executare a ordinelor.

(6) În cazul în care politica de executare a ordinelor prevede posibilitatea executării acestora în afara unui loc de tranzacționare, S.S.I.F. își informează în mod special clienții în legătură cu această posibilitate.

(7) S.S.I.F. obține consimțământul prealabil expres al clienților înainte de a începe executarea ordinelor lor în afara unui loc de tranzacționare.

(8) S.S.I.F. poate obține consimțământul prevăzut la alin. (7) fie sub forma unui acord general, fie pentru anumite tranzacții.

Art. 94. – (1) S.S.I.F. care execută ordine ale clienților centralizează și publică anual, pentru fiecare categorie de instrumente financiare, cele mai importante 5 locuri de executare din punctul de vedere al volumelor de tranzacționare, în care a executat ordine ale clienților în cursul anului precedent, precum și informații privind calitatea executării obținute.

(2) S.S.I.F. care execută ordine ale clienților monitorizează eficacitatea dispozițiilor proprii în materie de executare a ordinelor și a politicii sale în acest domeniu pentru a identifica lacunele și a le remedia, dacă este cazul.

(3) S.S.I.F. examinează în mod regulat dacă locurile de executare prevăzute de politica de executare a ordinelor permit obținerea celui mai bun rezultat posibil pentru client sau dacă trebuie să opereze modificări ale dispozițiilor în materie de executare, luând în considerare, printre altele, informațiile publicate în temeiul alin. (1) și al art. 92 alin. (1) – (3).

(4) S.S.I.F. semnalează persoanelor care dețin calitatea de client la momentul respectiv orice modificare importantă a dispozițiilor sale în materie de executare a ordinelor sau a politicii proprii în acest domeniu.

(5) S.S.I.F. trebuie să poată demonstra clienților, la cererea acestora, că le-a executat ordinele în conformitate cu politica de executare a S.S.I.F.

(6) S.S.I.F. trebuie să poată demonstra A.S.F., la cererea acesteia, că a respectat prevederile prezentului articol și ale art. 91 – 93.

Art. 95. – (1) S.S.I.F. autorizată pentru executarea ordinelor în numele clienților aplică proceduri și dispoziții care garantează executarea promptă, echitabilă și rapidă a acestor ordine în raport cu alte ordine ale clienților sau cu interesele de tranzacționare ale S.S.I.F.

(2) Procedurile sau dispozițiile prevăzute la alin. (1) prevăd executarea ordinelor clienților, altfel comparabile, în funcție de data primirii lor de către S.S.I.F..

Art. 96. – (1) În cazul unui ordin limită al unui client privind acțiuni admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau tranzacționate într-un loc de tranzacționare care nu este executat imediat în condițiile predominante de pe piață, S.S.I.F. adoptă, în afara cazurilor în care clientul dă o instrucțiune contrară în mod expres, măsuri care facilitează executarea cât mai rapidă a acestui ordin, făcându-l public de îndată, sub o formă ușor accesibilă, celorlalți participanți de pe piață.

(2) Se consideră că S.S.I.F. respectă obligația prevăzută la alin. (1) atunci când transmite ordinul-limită al unui client unui loc de tranzacționare.

(3) A.S.F. poate acorda, la solicitarea S.S.I.F., derogări de la obligația prevăzută la alin. (1) în cazul ordinelor limită cu un volum mai mare în comparație cu volumele existente în mod uzual pe piață, în conformitate cu art.4 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

Art. 97. – S.S.I.F. pot utiliza agenți delegați pentru a-și promova serviciile, pentru a atrage clienți sau potențiali clienți, pentru a primi ordinele acestora și a le transmite, pentru a plasa instrumente financiare, precum și pentru a presta servicii de consultanță privind aceste instrumente financiare și serviciile pe care le propun.

Art. 98. – (1) S.S.I.F. care utilizează un agent delegat își asumă responsabilitatea totală și necondiționată a oricărei acțiuni efectuate sau a oricărei omisiuni comise de acel agent delegat în cazul în care acționează în contul S.S.I.F..

(2) S.S.I.F. se asigură că agentul delegat dezvăluie calitatea în care acționează, precum și denumirea S.S.I.F. pe care o reprezintă în cazul în care contactează orice client sau client potențial sau înainte de a tranzacționa cu acesta.

(3) S.S.I.F. au obligația de a controla activitățile agenților lor delegați, astfel încât să garanteze că acestea continuă să se conformeze prevederilor prezentei legi în cazul în care acționează prin intermediul agenților delegați.

Art. 99. – (1) Agenții delegați stabiliți în România sunt înregistrați în Registrul A.S.F.. Registrul A.S.F. se actualizează periodic și este pus la dispoziția publicului spre consultare.

(2) În Registrul A.S.F. se înregistrează doar agenții delegați care îndeplinesc condițiile de bună reputație, cunoștințe și competențe generale,

comerciale și profesionale necesare pentru a presta serviciul de investiții sau serviciul auxiliar și pentru a comunica precis oricărui client sau oricărui potențial client toate informațiile adecvate privind serviciul propus.

(3) Anterior solicitării de înscriere a agenților delegați în Registrul A.S.F., S.S.I.F. au obligația de a verifica dacă agenții delegați la care au apelat îndeplinesc condițiile de bună reputație, cunoștințele și competențele generale prevăzute la alin. (2).

Art. 100. – S.S.I.F. care utilizează agenți delegați trebuie să adopte măsuri adecvate pentru a evita ca activitățile agenților delegați care nu intră în sfera de aplicare a prezentei legi să aibă un impact negativ asupra activităților desfășurate de agenții delegați în numele S.S.I.F..

Art. 101. – (1) S.S.I.F. nu poate utiliza decât agenții delegați înscriși în Registrul A.S.F..

(2) Un agent delegat își desfășoară activitatea în numele unei singure S.S.I.F..

(3) În vederea înscrierii în Registrul A.S.F., S.S.I.F. va notifica A.S.F. sediul de la care își va desfășura activitatea respectivul agent delegat.

Art. 102. – (1) S.S.I.F. autorizată să execute ordine în numele clienților și/sau să tranzacționeze pe cont propriu și/sau să primească și să transmită ordine poate antrena tranzacții între contrapărți eligibile sau poate încheia tranzacții cu aceste contrapărți fără a trebui să respecte obligațiile prevăzute la art. 81, art. 82 alin. (1) și alin. (5) – (7), art. 83 – 88, art. 89 alin. (1) și alin. (7) și art. 91 – 96 în ceea ce privește tranzacțiile respective sau orice serviciu auxiliar legat direct de aceste tranzacții.

(2) În relația cu contrapărțile eligibile, S.S.I.F. acționează în mod onest, echitabil și profesionist și comunică în manieră corectă, clară și neînșelătoare, ținând cont de natura contrapărții eligibile și a activităților desfășurate de aceasta.

(3) În sensul prezentului articol, sunt recunoscute drept contrapărți eligibile firmele de investiții, instituțiile de credit, societățile de asigurări, OPCVM și societățile de administrare ale acestora, fondurile de pensii și societățile de administrare a acestora, alte instituții financiare autorizate și reglementate în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau cu dreptul intern al unui alt stat membru, guvernele naționale și serviciile/structurile stabilite conform dreptului intern al fiecărui stat, inclusiv organismele publice însărcinate cu gestionarea datoriei publice la nivel național, băncile centrale și organizațiile supranaționale.

(4) Clasificarea în calitate de contraparte eligibilă în conformitate cu prevederile alin.(3) nu aduce atingere dreptului entităților în cauză să solicite,

fie în mod general, fie pentru fiecare tranzacție, să fie tratate în calitate de clienți ale căror relații de afaceri cu firma de investiții intră sub incidența art. 81 – 89 și a art. 91 – 96.

Art. 103. – (1) Sunt recunoscute drept contrapărți eligibile alte societăți care îndeplinesc cerințe proporționale, inclusiv praguri cantitative.

(2) A.S.F. emite reglementări pentru stabilirea cerințelor prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul unei tranzacții în care contrapartea potențială este stabilită într-un alt stat membru, S.S.I.F. ține seama de statutul celeilalte societăți definit de dreptul sau de măsurile în vigoare în statul membru în care aceasta este stabilită.

(4) S.S.I.F. care încheie tranzacții în conformitate cu art. 102 alin. (1) cu societățile prevăzute la alin. (1) are obligația de a obține de la contrapartea potențială confirmarea expresă că acceptă să fie considerată drept contraparte eligibilă.

(5) S.S.I.F. obține confirmarea prevăzută la alin. (4) fie sub forma unui acord general, fie pentru fiecare tranzacție în parte.

(6) Sunt recunoscute drept contrapărți eligibile entitățile din țări terțe echivalente categoriilor de entități prevăzute la art. 102 alin. (3).

(7) Sunt recunoscute drept contrapărți eligibile societățile din țări terțe, precum cele prevăzute la alin. (1), în aceleași condiții și sub rezerva acelorași cerințe ca cele prevăzute la alin. (1) – (5).

Art. 104. – (1) Este interzis marketingul, vânzarea sau distribuirea în România, cu titlu profesional, către unul sau mai mulți clienți de retail sau consumatori, a instrumentelor financiare derivate de tipul opțiunilor binare.

(2) Este interzis marketingul, vânzarea sau distribuirea în România, cu titlu profesional, către unul sau mai mulți clienți de retail sau consumatori, a oricăror instrumente financiare derivate tranzacționate prin intermediul unei platforme electronice de tranzacționare, în cazul în care aceste instrumente au o scadență de maximum 48 de ore și implică, direct sau indirect, un efect de levier stabilit în funcție de activul suport la un nivel peste cel maxim prevăzut în reglementările secundare emise de A.S.F..

(3) Efectul de levier prevăzut la alin. (2) reprezintă orice procedură care permite creșterea expunerii clientului de retail sau a consumatorului peste suma pe care acesta a alocat-o respectivei tranzacții.

(4) Este interzis marketingul, vânzarea sau distribuirea în România, cu titlu profesional, către unul sau mai mulți clienți de retail sau consumatori, de instrumente financiare derivate tranzacționate prin intermediul unei platforme electronice de tranzacționare, prin una sau mai multe dintre următoarele modalități:

a) acordarea de recompense de orice fel pentru clienții existenți care aduc noi clienți sau potențiali clienți sau care recomandă altor persoane instrumentele financiare derivate oferite sau serviciile prestate în legătură cu aceste instrumente;

b) acordarea de cadouri sau bonusuri unui client, cu excepția cazului în care clientul poate obține valoarea acestora în numerar, ori acordarea de sume de bani unui client, fără a fi nevoie să îndeplinească vreo condiție sau acordarea oricărui alt avantaj, în cazul în care acordarea efectivă a acestuia depinde de executarea tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care au fost distribuite;

c) folosirea furnizorilor externi de servicii de tip „call center” în vederea contactării clienților sau potențialilor clienți;

d) folosirea oricărui software proiectat, dezvoltat sau vândut de către furnizori a căror remunerație este determinată, în mod direct sau indirect, în totalitate sau parțial, de sumele obținute de entitatea în cauză, rezultate în urma pierderilor suferite de clienți, în cursul distribuirii produselor în cauză sau al prestării serviciilor în legătură cu acestea;

e) acordarea către oricare parte terță, implicată în mod direct sau indirect în distribuire, a unei remunerații stabilite direct sau indirect, în totalitate sau parțial, în funcție de sumele obținute de entitatea în cauză, câștigate de aceasta sau pierdute de clienți în cursul distribuirii produselor respective sau a prestării serviciilor în legătură cu acestea;

f) asigurarea fondurilor necesare executării tranzacțiilor prin debitarea automată a unui card de credit;

g) angajarea în operațiuni de vânzare prin metoda „din ușă în ușă”, reprezentând operațiuni de vânzare care nu se desfășoară la sediile S.S.I.F..

(5) Marketingul, vânzarea sau distribuirea în România, cu titlu profesional, către unul sau mai mulți clienți de retail sau consumatori, a instrumentelor financiare derivate de tipul contractelor financiare pentru diferență (CFD) se limitează la circumstanțele în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

a) distribuitorul/vânzătorul CFD:

(i) solicită clientului de retail sau consumatorului să plătească cel puțin marja inițială pentru protecție (*initial margin protection*);

(ii) acordă clientului de retail sau consumatorului posibilitatea de închidere în marja de protecție (*margin close-out protection*);

(iii) acordă clientului de retail sau consumatorului clauza privind balanța negativă pentru protecție (*negative balance protection*);

b) distribuitorul/vânzătorul CFD și orice altă persoană implicată în marketingul, vânzarea sau distribuirea CFD:

(i) nu acordă clientului de retail sau consumatorului o plată, un beneficiu monetar sau un beneficiu nemonetar în relația cu marketingul,

vânzarea sau distribuirea unui CFD, altul decât profitul obținut de orice CFD oferit;

(ii) nu transmite o comunicare sau nu publică informații accesibile unui client de retail sau unui consumator legate de marketingul, vânzarea sau distribuirea unui CFD decât dacă acestea includ un avertisment de risc având conținutul și forma conform reglementărilor A.S.F.

(6) În sensul alin. (5), termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *CFD* – un instrument financiar derivat, altul decât o opțiune, future, swap sau contract forward pe rate, indiferent dacă este sau nu tranzacționat pe un loc de tranzacționare, care îndeplinește următoarele condiții:

(i) oferă deținătorului o poziție sau expunere lungă sau scurtă pe diferența dintre valoarea prețului, nivelului sau valorii unui activ suport la începutul și la sfârșitul contractului; și

(ii) care trebuie decontat în fonduri bănești sau poate fi decontat în fonduri bănești la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere;

b) *beneficiu nemonetar* – orice beneficiu nemonetar, altul decât, în măsura în care au legătură cu CFD, informațiile și instrumentele de cercetare;

c) *marja inițială* – orice plată necesară pentru a iniția un CFD, excluzând comisioanele și onorariile de tranzacționare;

d) *marja inițială pentru protecție (initial margin protection)* – marja inițială determinată în funcție de activul suport în conformitate cu reglementările A.S.F.;

e) *închidere în marja de protecție (margin close-out protection)* – închiderea unei poziții deschise pe un CFD pentru un client de retail sau consumator în condițiile cele mai favorabile clientului la momentul în care suma disponibilă dintre marja inițială și marja variabilă pentru respectivul CFD scade la mai puțin de jumătate din marja inițială pentru protecție pentru respectivul CFD ca rezultat al unei scăderi a valorii noționale a respectivului CFD;

f) *balanța negativă pentru protecție (negative balance protection)* – suma maximă totală pe care o poate pierde un client de retail sau consumator pentru toate CFD-urile asociate unui cont de tranzacționare CFD deschis la un distribuitor/vânzător de CFD până la:

(i) în ceea ce privește toate respectivele CFD-uri, sumele disponibile rămase în respectivul cont de tranzacționare din marja inițială și marja variabilă; și

(ii) în ceea ce privește toate respectivele CFD-uri care sunt deschise, profiturile, iar în ceea ce privește toate respectivele CFD-uri care sunt închise, sumele disponibile rămase în respectivul cont de tranzacționare din profiturile realizate;

g) *marja variabilă* – orice plată necesară pentru a tranzacționa un CFD, excluzând comisioanele și onorariile de tranzacționare.

(7) Dispozițiile alin. (2) și (4) nu se aplică:

a) instrumentelor financiare derivate admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau pe un SMT operat de către o firmă de investiții sau un operator de piață;

b) instrumentelor financiare derivate ce constituie o formă de remunerare acordată în temeiul unui contract de muncă/contract de mandat.

SECȚIUNEA a 3-a *Transparența și integritatea pieței*

Art. 105. – (1) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT instituie și mențin dispoziții și proceduri eficiente, în ceea ce privește SMT-ul sau SOT-ul, pentru a monitoriza în mod regulat că membrii, participanții sau utilizatorii săi respectă regulile acestora.

(2) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT monitorizează ordinele trimise, inclusiv anulările și tranzacțiile efectuate de membrii, participanții sau utilizatorii lor în cadrul sistemelor lor, pentru a identifica orice încălcare a regulilor respective, condițiile de tranzacționare de natură să afecteze stabilitatea pieței, o conduită care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau disfuncționalitățile sistemului în legătură cu un instrument financiar și stabilesc măsurile și resursele necesare pentru a se asigura că o astfel de monitorizare este eficientă.

(3) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT informează imediat A.S.F. cu privire la orice încălcare gravă a regulilor sale sau la orice eveniment intervenit în activitatea de tranzacționare de natură să afecteze funcționarea ordonată a pieței sau la orice conduită care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau la disfuncționalitățile sistemului în legătură cu un instrument financiar.

(4) A.S.F. comunică imediat ESMA și autorităților competente ale celorlalte state membre informațiile prevăzute la alin. (3), verificând în prealabil informațiile transmise cu privire la conduita și comportamentul care contravin prevederilor Regulamentului (UE) nr. 596/2014.

(5) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT transmit A.S.F., fără întârzieri nejustificate, informațiile prevăzute la alin. (3), pentru cercetarea și urmărirea în justiție a abuzurilor de piață și acordă acesteia tot ajutorul necesar pentru cercetarea și urmărirea în justiție a abuzurilor de piață comise în sistemele proprii sau prin intermediul acestora.

Art. 106. – (1) Fără a aduce atingere dreptului A.S.F. prevăzut la art. 236 alin. (3) de a solicita suspendarea sau retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare, o S.S.I.F. sau un operator de piață care administrează un SMT sau un SOT poate suspenda sau retrage de la tranzacționare un instrument financiar care nu mai este conform cu normele SMT-ului sau ale SOT-ului, cu excepția cazului în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau ar putea compromite funcționarea ordonată a pieței.

(2) S.S.I.F. sau operatorii de piață care administrează un SMT sau un SOT și suspendă sau retrag de la tranzacționare un instrument financiar, suspendă sau retrag, de asemenea, instrumentele financiare derivate prevăzute la punctele 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini obiectivele suspendării sau retragerii instrumentului financiar suport.

(3) S.S.I.F. sau operatorul de piață care administrează un SMT sau un SOT face publică decizia sa cu privire la suspendarea sau retragerea instrumentului financiar și ale eventualelor instrumente financiare derivate și comunică respectivele decizii A.S.F..

(4) A.S.F. impune operatorilor de piață sau S.S.I.F. care administrează, după caz, piețele reglementate, alte SMT-uri, alte SOT-uri și operatori independenți, care intră sub incidența prezentei legi și care tranzacționează același instrument financiar sau instrumentele financiare derivate prevăzute la punctele 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, să suspende sau să retragă, de asemenea, respectivul instrument financiar sau instrumentele derivate de la tranzacționare, în cazurile în care suspendarea sau retragerea sunt consecința unei fapte suspectate ca abuz de piață, unei oferte publice de preluare sau nedivulgării unor informații privilegiate cu privire la emitent sau la instrumentul financiar, fapt care încalcă dispozițiile art. 7 și art. 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, cu excepția cazurilor în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau compromite funcționarea ordonată a pieței.

(5) A.S.F. publică de îndată pe site-ul acesteia decizia prevăzută la alin. (4) și o notifică ESMA și autorităților competente din celelalte state membre.

(6) Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care A.S.F. este notificată de către o autoritate competentă din alt stat membru în legătură cu măsurile echivalente dispuse.

(7) În aplicarea prevederilor alin. (6), A.S.F. comunică ESMA și altor autorități competente, decizia pe care o ia ulterior primirii notificării, incluzând o explicație în cazul în care ia decizia de a nu suspenda sau retrage

de la tranzacționare instrumentul financiar sau instrumentele financiare derivate prevăzute la punctele 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta.

(8) Prevederile alin. (2) – (7) se aplică și în cazul în care se ridică suspendarea de la tranzacționare a unui instrument financiar sau a instrumentelor financiare derivate prevăzute la punctele 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta.

(9) Expresia *afectarea semnificativă a intereselor investitorilor* are înțelesul prevăzut de reglementările europene emise în aplicarea art. 32 din Directiva 2014/65/UE.

Art. 107. – Procedura de notificare prevăzută la art. 106 se aplică, de asemenea, în cazul în care decizia de a suspenda sau de a retrage de la tranzacționare un instrument financiar sau instrumentele financiare derivate prevăzute la punctele 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta este luată de A.S.F. în temeiul art. 236 alin. (3) lit. m) și n).

SECȚIUNEA a 4-a *Piete de creștere pentru IMM-uri*

Art. 108. – (1) A.S.F. poate înregistra un SMT ca piață de creștere pentru IMM-uri la solicitarea scrisă a S.S.I.F. sau a operatorului de piață care administrează respectivul SMT, sub condiția respectării cerințelor prevăzute la alin. (2).

(2) SMT-ul care se înregistrează ca piață de creștere pentru IMM-uri face obiectul unor reguli, sisteme și proceduri eficiente care asigură îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) cel puțin 50% dintre emitenții ale căror instrumente financiare sunt admise la tranzacționare în cadrul respectivului SMT sunt IMM-uri în momentul în care SMT-ul este înregistrat ca piață de creștere pentru IMM-uri și, ulterior, în orice an calendaristic;

b) sunt stabilite criteriile corespunzătoare pentru admiterea inițială și menținerea instrumentelor financiare ale emitenților la tranzacționare pe piață;

c) la admiterea inițială la tranzacționare pe piață a instrumentelor financiare există suficiente informații publicate care permit investitorilor să decidă în cunoștință de cauză dacă să investească sau nu în instrumentele financiare respective, fie sub forma unui document de admitere corespunzător, fie sub forma unui prospect în cazul în care sunt aplicabile cerințele prevăzute de Legea nr. 24/2017 în ceea ce privește realizarea unei

oferte publice în legătură cu admiterea inițială la tranzacționare a instrumentului financiar în cadrul SMT;

d) se realizează o raportare financiară corespunzătoare continuă, în mod periodic, fie de către emitent, fie în numele acestuia, de exemplu prin rapoarte anuale auditate;

e) emitenții astfel cum sunt definiți la art. 3 alin. (1) pct. 21 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, persoanele care au responsabilități de conducere astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (1) pct. 25 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, precum și persoanele cu care aceștia se află în legături strânse, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (1) pct. 26 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, respectă cerințele care li se aplică în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014;

f) este asigurată stocarea și diseminarea către public a informațiilor care fac obiectul unor reglementări referitoare la emitenți;

g) există sisteme și controale eficiente în scopul prevenirii și detectării abuzurilor de piață pe SMT-ul respectiv, conform cerințelor Regulamentului (UE) nr. 596/2014.

(3) Criteriile prevăzute la alin. (2) nu aduc atingere respectării de către S.S.I.F. sau de către operatorul de piață care administrează SMT-ul a altor obligații ce le revin în temeiul prezentei legi, pertinente pentru administrarea SMT-urilor și nu împiedică S.S.I.F. sau operatorul de piață care administrează SMT-ul să impună cerințe suplimentare față de cele prevăzute la alin. (2).

(4) A.S.F. poate radia un SMT din lista piețelor de creștere pentru IMM-uri în oricare dintre următoarele cazuri:

a) S.S.I.F. sau operatorul de piață care administrează SMT solicită radierea acestuia din listă;

b) cerințele prevăzute la alin. (2) nu mai sunt îndeplinite în ceea ce privește SMT-ul.

(5) A.S.F. notifică imediat ESMA cu privire la înregistrarea sau radierea unui SMT în/din lista piețelor de creștere pentru IMM-uri.

(6) În cazul în care un instrument financiar al unui emitent este admis la tranzacționare pe o piață de creștere pentru IMM-uri, instrumentul financiar respectiv poate fi tranzacționat și pe altă piață de creștere pentru IMM-uri numai dacă emitentul a fost informat și nu a prezentat obiecții.

(7) În situația aplicării alin. (6), emitentul nu este supus niciunei obligații legate de guvernanta corporativă sau de informarea inițială, periodică sau specifică în ceea ce privește cealaltă piață pentru IMM-uri.

CAPITOLUL III
Drepturile firmelor de investiții

SECȚIUNEA 1

Libertatea de a presta servicii și de a exercita activități de investiții

Art. 109. – (1) Orice firmă de investiții autorizată și supravegheată de autoritățile competente ale unui alt stat membru în conformitate cu Directiva 2014/65/UE și, în cazul instituțiilor de credit, în conformitate cu Directiva 2013/36/UE, poate furniza liber servicii de investiții și/sau poate desfășura liber activități de investiții, precum și servicii auxiliare pe teritoriul României, cu condiția ca aceste servicii și activități să fie incluse în autorizația sa.

(2) Serviciile auxiliare pot fi furnizate doar împreună cu un serviciu de investiții și/sau o activitate de investiții.

(3) Firmele de investiții și instituțiile de credit prevăzute la alin. (1) se înscriu în Registrul A.S.F., ulterior transmiterii către A.S.F. a unei notificări însoțite de informații similare celor prevăzute la art. 110 alin. (3) – (5) de către autoritatea competentă din statul membru de origine al firmei de investiții sau al instituției de credit.

(4) A.S.F. nu impune firmelor de investiții sau instituțiilor de credit prevăzute la alin.(1) obligații suplimentare pentru aspectele reglementate de prezenta lege.

(5) Firmele de investiții și instituțiile de credit prevăzute la alin. (1) și la art.113 alin.(1) își pot promova serviciile prin toate mijloacele de comunicare disponibile în România, cu respectarea regulilor de publicitate stabilite de A.S.F.

Art. 110. – (1) Orice S.S.I.F. poate furniza liber servicii de investiții și/sau poate desfășura liber activități de investiții, precum și servicii auxiliare pe teritoriul altor state membre.

(2) Serviciile auxiliare pot fi furnizate de S.S.I.F. pe teritoriul unui stat membru doar împreună cu un serviciu de investiții și/sau o activitate de investiții.

(3) Orice S.S.I.F. care intenționează să furnizeze servicii sau să desfășoare activități pe teritoriul unui alt stat membru pentru prima dată sau care dorește să modifice gama de servicii furnizate sau de activități desfășurate comunică A.S.F. următoarele informații:

a) statul membru în care intenționează să opereze;

b) un program de activitate care menționează, în special, serviciile și/sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare pe care intenționează să le furnizeze pe teritoriul respectivului stat membru și dacă

intenționează să facă acest lucru prin intermediul unor agenți delegați stabiliți în România.

(4) În cazul în care S.S.I.F. intenționează să utilizeze agenți delegați, aceasta comunică A.S.F. identitatea agenților delegați respectivi.

(5) În cazul în care S.S.I.F. care intenționează să furnizeze servicii pe teritoriul altui stat membru dorește să utilizeze agenți delegați stabiliți în România, A.S.F. comunică autorității competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu art. 237 alin. (1) – (5), în termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor, identitatea agenților delegați respectivi.

(6) A.S.F. transmite autorității competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu art. 237 alin. (1) – (5), informațiile comunicate de S.S.I.F. în conformitate cu alin. (3) – (5), în termen de o lună de la primirea acestora.

(7) S.S.I.F. poate să înceapă să furnizeze serviciile și activitățile de investiții respective în statul membru gazdă după transmiterea de către A.S.F. a informațiilor către autoritatea competentă a statului membru gazdă, conform prevederilor alin. (6).

(8) În cazul modificării uneia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alin. (3) – (5), S.S.I.F. anunță în scris A.S.F. cu cel puțin o lună înainte de aplicarea modificării respective.

(9) A.S.F. informează autoritatea competentă a statului membru gazdă în legătură cu modificarea prevăzută la alin. (8).

Art. 111. – (1) Orice instituție de credit care intenționează să furnizeze servicii de investiții și servicii auxiliare sau să desfășoare activități de investiții conform art. 109 prin intermediul unor agenți delegați comunică A.S.F. identitatea agenților delegați respectivi.

(2) În cazul în care instituția de credit care intenționează să furnizeze servicii pe teritoriul altui stat membru dorește să utilizeze agenți delegați stabiliți în România, A.S.F. comunică autorității competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu art. 237 alin. (1) – (5), în termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor, identitatea agenților delegați respectivi.

(3) A.S.F., în calitate de autoritate competentă a statului membru gazdă, publică pe site-ul propriu informațiile primite de la autoritățile competente din statele membre de origine ale firmelor de investiții sau ale instituțiilor de credit care utilizează agenți delegați și care urmează a furniza servicii de investiții și/sau activități de investiții pe teritoriul României.

Art. 112. – (1) A.S.F. permite firmelor de investiții și operatorilor de piață care administrează SMT-uri și SOT-uri din alte state membre, în

baza notificării transmise în acest sens de autoritatea competentă din statul de origine al acestora, să pună la dispoziție mecanismele adecvate pe teritoriul României pentru a facilita accesul și tranzacționarea pe piețele respective pentru membrii, participanții sau utilizatorii la distanță stabiliți pe teritoriul României.

(2) A.S.F. poate solicita autorității competente din statul membru de origine al SMT-ului informații cu privire la identitatea membrilor sau participanților la distanță la SMT-ul stabilit pe teritoriul respectivului stat membru.

(3) S.S.I.F. sau operatorul de piață care administrează un SMT sau un SOT care intenționează să pună la dispoziție mecanisme adecvate pe teritoriul altor state membre pentru a facilita accesul și tranzacționarea pe piețele respective pentru membrii, participanții sau utilizatorii la distanță stabiliți pe teritoriul acelor state comunică A.S.F. numele statului membru în care intenționează să prevadă aceste mecanisme.

(4) În termen de o lună de la primirea informației prevăzute la alin. (3), A.S.F. comunică această informație autorității competente a statului membru în care SMT-ul sau SOT-ul intenționează să prevadă asemenea mecanisme.

(5) La cererea autorității competente a statului membru gazdă al SMT-ului și fără întârzieri nejustificate, A.S.F. comunică identitatea membrilor sau participanților la distanță la SMT-ul stabilit pe teritoriul României.

SECȚIUNEA a 2-a *Înființarea unei sucursale*

Art. 113. – (1) Serviciile și/sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare pot fi furnizate pe teritoriul României de către firme de investiții și instituții de credit din state membre prin dreptul de stabilire, fie prin înființarea unei sucursale, fie prin utilizarea unui agent delegat stabilit în România, în conformitate cu prevederile prezentei legi și, după caz, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu condiția ca respectivele servicii și activități să fie incluse în autorizația acordată firmei de investiții sau instituției de credit în statul membru de origine.

(2) Serviciile auxiliare pot fi furnizate doar împreună cu un serviciu de investiții și/sau o activitate de investiții.

(3) Firmele de investiții și instituțiile de credit din statele membre prevăzute la alin.(1) se înscriu în Registrul A.S.F.

(4) A.S.F. nu impune obligații suplimentare, în afara celor autorizate în conformitate cu prevederile art. 116, în ceea ce privește organizarea și funcționarea sucursalei unei firme de investiții sau a unei instituții de credit pentru care a primit notificare însoțită de informații similare celor prevăzute la art. 114 alin. (1) și (4) de la o autoritate competentă din alt stat membru pentru aspectele reglementate de prezenta lege.

(5) În cazul în care firma de investiții dintr-un stat membru apelează la un agent delegat situat în România, acesta este asimilat sucursalei firmei de investiții de pe teritoriul României, în cazul în care aceasta a fost înființată, și este supus, în orice situație, dispozițiilor prezentei legi referitoare la sucursale.

Art. 114. – (1) S.S.I.F. care dorește să înființeze o sucursală pe teritoriul unui alt stat membru sau să utilizeze agenți delegați stabiliți într-un alt stat membru în care nu a înființat o sucursală informează în prealabil A.S.F. și îi comunică următoarele informații:

a) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să înființeze o sucursală sau statele membre în care nu a înființat o sucursală, dar în care intenționează să utilizeze agenți delegați stabiliți pe teritoriul acestora;

b) un program de activitate care precizează, printre altele, serviciile și/sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare pe care le va furniza;

c) în cazul în care este înființată, structura organizatorică a sucursalei, cu precizarea dacă sucursala intenționează să utilizeze agenți delegați, precum și identitatea respectivilor agenți delegați;

d) în cazul în care se utilizează agenți delegați într-un stat membru în care o S.S.I.F. nu a înființat o sucursală, o descriere a utilizării preconizate a agentului/agenților delegat/delegați și o structură organizatorică, inclusiv lanțul ierarhic, precizând modul în care agentul/agenții se încadrează în structura corporativă a S.S.I.F.;

e) adresa de la care pot fi obținute documente în statul membru gazdă;

f) numele persoanelor însărcinate cu administrarea sucursalei sau a agentului delegat.

(2) În cazul în care S.S.I.F. utilizează un agent delegat stabilit în alt stat membru decât România, acest agent delegat este asimilat sucursalei, în cazul în care aceasta a fost înființată, și este supus, în orice situație, dispozițiilor legislației referitoare la sucursale din statul membru gazdă.

(3) Cu excepția cazurilor în care A.S.F., în urma analizării activităților avute în vedere de S.S.I.F., consideră că structura administrativă sau situația financiară a S.S.I.F. nu este adecvată, A.S.F. notifică informațiile prevăzute la alin. (1), în termen de 3 luni de la primirea acestora, autorității

competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu art. 237 alin. (1) – (5) și informează S.S.I.F. în acest sens.

(4) Pe lângă informațiile prevăzute la alin. (1), A.S.F. comunică autorității competente a statului membru gazdă informații detaliate privind sistemul de compensare a investitorilor la care participă S.S.I.F.

(5) În situația modificării informațiilor prevăzute la alin.(4), A.S.F. informează autoritatea competentă a statului membru gazdă în legătură cu aceasta.

(6) În cazul în care refuză comunicarea informațiilor către autoritatea competentă a statului membru gazdă, A.S.F. precizează motivele refuzului său S.S.I.F. respective, în termen de 3 luni de la primirea tuturor informațiilor.

(7) La primirea unei comunicări din partea autorității competente a statului membru gazdă sau, în absența unei astfel de comunicări, în termen de maximum două luni de la data notificării transmise de către A.S.F., sucursala poate fi înființată și își poate începe activitatea.

Art. 115. – (1) Orice instituție de credit care intenționează să utilizeze un agent delegat stabilit în alt stat membru decât România pentru a furniza servicii și/sau activități de investiții, precum și servicii auxiliare în conformitate cu prezenta lege notifică A.S.F. și îi furnizează informațiile prevăzute la art. 114 alin. (1).

(2) Cu excepția cazurilor în care B.N.R. constată și informează A.S.F. cu privire la faptul că structura administrativă sau situația financiară a instituției de credit nu este corespunzătoare, A.S.F. notifică informațiile primite conform alin. (1), în termen de 3 luni de la primirea acestora, autorității competente a statului membru gazdă și informează instituția de credit respectivă cu privire la aceasta.

(3) În cazul în care B.N.R. solicită A.S.F. să refuze notificarea informațiilor către autoritatea competentă a statului membru gazdă, A.S.F. precizează motivele refuzului său instituției de credit respective, în termen de 3 luni de la primirea tuturor informațiilor.

(4) La primirea unei comunicări din partea autorității competente a statului membru gazdă sau, în absența unei astfel de comunicări, în termen de maximum două luni de la data transmiterii notificării de către A.S.F., agentul delegat își poate începe activitatea. Unui astfel de agent delegat i se aplică dispozițiile legislației referitoare la sucursale din statul membru gazdă.

Art. 116. – (1) Sucursala unei firme de investiții sau a unei instituții de credit dintr-un stat membru trebuie să respecte obligațiile prevăzute la art. 60, art. 81 – 89 și art. 91 – 96 din prezenta lege și la art. 14 – 26 din Regulamentul

(UE) nr. 600/2014, precum și măsurile adoptate în conformitate cu aceste dispoziții de către A.S.F.

A.S.F. se asigură că sucursala respectivă își îndeplinește aceste obligații.

(2) A.S.F. este abilitată să examineze măsurile instituite de sucursală și să solicite modificarea lor, dacă o asemenea modificare este strict necesară pentru a permite A.S.F. să verifice respectarea de către sucursala din România a unei firme de investiții sau a unei instituții de credit dintr-un stat membru a obligațiilor prevăzute la alin. (1) în ceea ce privește serviciile furnizate și/sau activitățile desfășurate pe teritoriul României.

Art. 117. – (1) În cazul în care o firmă de investiții autorizată într-un alt stat membru și-a înființat o sucursală pe teritoriul României, ulterior notificării către A.S.F., autoritatea competentă a statului membru de origine a acestei firme de investiții poate proceda, în exercitarea responsabilităților sale, la verificări la fața locului la această sucursală.

(2) A.S.F. poate proceda, în exercitarea responsabilităților sale, și după ce a informat autoritatea competentă a statului membru gazdă, la efectuarea de inspecții la sediul sucursalei unei S.S.I.F. înființate pe teritoriul altui stat membru.

Art. 118. – (1) În cazul modificării uneia dintre informațiile comunicate în conformitate cu art. 114 alin. (1), S.S.I.F. anunță în scris A.S.F., cu cel puțin o lună înainte de aplicarea modificării respective.

(2) A.S.F. informează autoritatea competentă a statului membru gazdă în legătură cu această modificare.

SECȚIUNEA a 3-a *Accesul la piețele reglementate*

Art. 119. – (1) Firmele de investiții din alte state membre care sunt autorizate pentru executarea ordinelor clienților sau tranzacționarea pe cont propriu au dreptul de a deveni membre ale piețelor reglementate stabilite pe teritoriul României sau de a avea acces la aceste piețe:

a) direct, prin înființarea de sucursale; sau

b) devenind membre la distanță ale unei piețe reglementate sau având acces la distanță la această piață, fără a fi nevoie să fie stabilite în România, în cazul în care procedurile și sistemele de tranzacționare ale pieței respective nu necesită o prezență fizică pentru încheierea tranzacțiilor pe piață.

(2) Firmelor de investiții care exercită dreptul prevăzut la alin. (1) nu li se impune nicio cerință de reglementare sau administrativă suplimentară privind aspectele reglementate de prezenta lege.

*SECȚIUNEA a 4-a****Accesul la sistemele de contraparte centrală, de compensare și de decontare și dreptul de a desemna un sistem de decontare***

Art. 120. – (1) Fără a aduce atingere titlurilor III, IV sau V din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, firmele de investiții din alte state membre au drept de acces direct și indirect la contraparta centrală și la sistemele de compensare și de decontare existente pe teritoriul României în scopul finalizării sau al organizării finalizării tranzacțiilor cu instrumente financiare.

(2) Accesul direct și indirect al firmelor de investiții respective la aceste sisteme fac obiectul aceluiași criterii nediscriminatorii, transparente și obiective care se aplică membrilor sau participanților locali.

(3) A.S.F. nu limitează utilizarea sistemelor respective la compensarea și decontarea tranzacțiilor cu instrumente financiare efectuate într-un loc de tranzacționare de pe teritoriul României.

(4) Operatorii de piață de pe teritoriul României oferă tuturor membrilor sau tuturor participanților lor dreptul de a desemna sistemul de decontare a tranzacțiilor cu instrumente financiare efectuate pe piețele reglementate administrate de aceștia, sub rezerva respectării următoarelor condiții:

a) existența unor facilități și legături între sistemul de decontare desemnat și orice alt sistem sau infrastructură necesare pentru a asigura decontarea eficientă și economică a tranzacției respective;

b) confirmarea, de către A.S.F., a faptului că toate condițiile tehnice de decontare a tranzacțiilor încheiate pe aceste piețe reglementate prin intermediul unui alt sistem de decontare decât cel desemnat de operatorul de piață sunt de natură să permită funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor în cauză.

(5) Aprecierea A.S.F. în privința pieței reglementate nu aduce atingere competențelor băncilor centrale naționale în rolul lor de supervizare a sistemelor de compensare-decontare sau competențelor altor autorități de supraveghere competente în ceea ce privește aceste sisteme. A.S.F. ține seama de supervizarea și supravegherea deja efectuate de aceste instituții pentru a evita repetarea nejustificată a verificărilor.

*SECȚIUNEA a 5-a****Dispoziții privind CPC-urile, mecanismele de compensare și de decontare în ceea ce privește SMT-urile***

Art. 121. – (1) S.S.I.F. și operatorii de piață care administrează un SMT pot conveni cu o contraparte centrală, o casă de compensare sau un sistem de decontare din alt stat membru mecanisme adecvate pentru

organizarea compensării și/sau decontării tuturor sau a unei părți din tranzacțiile încheiate de membrii sau participanții în cadrul sistemelor lor.

(2) A.S.F. nu poate interzice apelarea la o contraparte centrală, la o casă de compensare și/sau la un sistem de decontare din alt stat membru, decât în cazul în care se poate demonstra că această interdicție este necesară pentru a menține funcționarea ordonată a SMT-ului respectiv și ținând seama de condițiile impuse sistemelor de decontare în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (4) și (5).

(3) Pentru a evita repetarea nejustificată a verificărilor, A.S.F. ține seama de supervizarea și supravegherea sistemului de compensare și de decontare deja efectuate de către băncile centrale în calitate de supervizori ai sistemelor de compensare și de decontare sau de către alte autorități de supraveghere competente în ceea ce privește aceste sisteme.

CAPITOLUL IV

Furnizarea de servicii și activități de investiții de către societăți din țări terțe

SECȚIUNEA 1

Furnizarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții prin înființarea unei sucursale

Art. 122. – (1) O societate dintr-o țară terță care intenționează să furnizeze servicii de investiții sau să desfășoare activități de investiții, cu sau fără servicii auxiliare, pentru clienți de retail sau clienți profesionali în sensul anexei nr. 2 secțiunea B, pe teritoriul României, înființează o sucursală.

(2) Sucursala prevăzută la alin. (1) trebuie să obțină în prealabil o autorizație din partea A.S.F., în baza unei cereri transmise în acest sens de societatea din țara terță.

(3) În vederea aprobării înființării sucursalei, sunt respectate în mod cumulativ următoarele condiții:

a) furnizarea de servicii pentru care societatea dintr-o țară terță solicită autorizația este supusă autorizării și supravegherii în țara terță în care este stabilită societatea, iar societatea care depune cererea este autorizată în mod corespunzător, A.S.F. ținând seama de recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională – GAFI – în contextul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;

b) între A.S.F. și autoritățile de supraveghere competente din țara terță în care este stabilită societatea există acorduri de cooperare care includ dispoziții ce reglementează schimbul de informații în scopul menținerii integrității pieței și protejării investitorilor;

c) sucursala deține nivelul capitalului minim inițial prevăzut la art. 47 de care dispune liber;

d) sunt numite una sau mai multe persoane responsabile cu administrarea sucursalei, care respectă cerințele prevăzute la art. 19;

e) țara terță în care este stabilită societatea a semnat un acord cu România, care respectă pe deplin standardele prevăzute la art. 26 din Convenția-model a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică – OECD – pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb de informații eficiente în domeniul fiscal, inclusiv, dacă există, acorduri fiscale multilaterale;

f) societatea aparține unui sistem de compensare pentru investitori autorizat sau recunoscut în conformitate cu Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 084/22.

(4) Sucursala unei societăți dintr-o țară terță autorizată potrivit prevederilor alin. (2) este înscrisă în Registrul A.S.F.

Art. 123. – Societatea dintr-o țară terță care intenționează să obțină autorizația pentru furnizarea oricăror servicii de investiții sau desfășurarea activităților de investiții cu sau fără servicii auxiliare pe teritoriul României prin înființarea unei sucursale pune la dispoziția A.S.F. următoarele:

a) numele autorității responsabile cu supravegherea sa în țara terță în cauză; în cazul în care pentru supraveghere sunt responsabile mai multe autorități, se furnizează detalii privind domeniile de competență ale fiecăreia dintre respectivele autorități;

b) toate detaliile pertinente privind societatea referitoare la denumire, formă juridică, sediu social și adresă, membrii organului de conducere, acționari importanți și un program de activitate care prevede serviciile și/sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare care urmează să fie furnizate sau desfășurate și structura organizatorică a sucursalei, inclusiv descrierea tuturor externalizărilor către terți a unor funcții operaționale esențiale;

c) numele persoanelor responsabile cu administrarea sucursalei și documentele pertinente care atestă respectarea cerințelor prevăzute la art. 19;

d) informații privind capitalul inițial de care dispune liber sucursala.

Art. 124. – (1) A.S.F. acordă autorizația sucursalei unei societăți dintr-o țară terță care și-a înființat sau intenționează să își înființeze sucursala în România numai în cazul în care constată:

a) că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 122;

b) că sucursala societății dintr-o țară terță va putea să respecte dispozițiile prevăzute la alin. (3).

(2) A.S.F. informează societatea dintr-o țară terță, în termen de 6 luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația.

(3) Sucursala societății dintr-o țară terță autorizată în conformitate cu prevederile alin. (1) respectă obligațiile prevăzute la art. 49 – 56, art. 61 – 65, art. 67 – 74, art. 78 – 89, art. 91 – 95, art. 102, 103 și art. 105 – 107 din prezenta lege și la art.3-26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, precum și măsurile adoptate în conformitate cu aceste dispoziții, și este supravegheată de către A.S.F.

(4) A.S.F. nu impune obligații suplimentare în ceea ce privește organizarea și funcționarea sucursalei pentru aspectele reglementate de prezenta lege și nu oferă sucursalelor societăților din țări terțe un tratament mai favorabil decât firmelor de investiții din statele membre.

Art. 125. – (1) În cazul în care un client de retail sau un client profesional în sensul secțiunii B din anexa nr. 2, stabilit sau situat pe teritoriul României inițiază la inițiativa sa exclusivă furnizarea unui serviciu sau desfășurarea unei activități de investiții de către o societate dintr-o țară terță, cerința privind autorizația prevăzută la art. 122 nu se aplică furnizării serviciului sau desfășurării activității respective de către societatea din țara terță pentru persoana în cauză, inclusiv unei relații legate în mod specific de furnizarea serviciului sau desfășurarea activității respective.

(2) O inițiativă a unui client, astfel cum aceasta este reglementată la alin. (1), nu îndreptățește societatea dintr-o țară terță să comercializeze noi categorii de produse de investiții sau de servicii de investiții către respectivul client în alt mod decât prin sucursală.

Art. 126. – (1) S.S.I.F. poate presta servicii și activități de investiții și servicii auxiliare într-o țară terță în baza autorizației acordate de A.S.F., conform reglementărilor emise în acest sens, numai prin înființarea unei sucursale. Pentru scopurile prezentei legi, toate sediile înființate pe teritoriul unei țări terțe sunt considerate o singură sucursală.

(2) Înființarea unei sucursale într-o țară terță este supusă aprobării prealabile a A.S.F., conform reglementărilor emise de aceasta.

(3) A.S.F. poate respinge cererea de aprobare a înființării sucursalei dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de S.S.I.F., consideră că:

a) S.S.I.F. nu dispune de un management adecvat sau de o situație financiară corespunzătoare, în raport cu activitatea propusă a fi desfășurată prin intermediul sucursalei;

b) cadrul legislativ existent în țara terță și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică exercitarea de către A.S.F. a funcțiilor sale de supraveghere;

c) S.S.I.F. înregistrează o evoluție necorespunzătoare a indicatorilor de prudență financiară sau nu îndeplinește alte cerințe prevăzute de prezenta lege ori prin reglementările emise în aplicarea acesteia.

(4) Orice modificare a elementelor care sunt avute în vedere la aprobarea înființării sucursalei este supusă aprobării prealabile a A.S.F.

Art. 127. – Supravegherea prudențială a serviciilor și activităților de investiții și a serviciilor auxiliare prestate de S.S.I.F. în state membre și în țări terțe, fie direct, fie prin înființarea de sucursale, va fi asigurată de A.S.F., fără a prejudicia atribuțiile autorităților competente din statele gazdă.

SECȚIUNEA a 2-a **Retragerea autorizațiilor**

Art. 128. – (1) A.S.F. poate retrage autorizația eliberată în temeiul art. 124 sucursalei unei societăți dintr-o țară terță în cazul în care această societate:

a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație, nu a furnizat niciun serviciu de investiții sau nu a desfășurat nicio activitate de investiții în ultimele 6 luni;

b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost acordată autorizația;

d) a încălcat grav și sistematic dispozițiile prezentei legi în ceea ce privește condițiile de funcționare pentru firmele de investiții aplicabile societăților dintr-o țară terță;

e) se încadrează în oricare dintre cazurile în care legislația prevede retragerea autorizației pentru aspecte care nu intră sub incidența prezentei legi.

(2) La aprecierea caracterului grav și sistematic al încălcării prevăzute la alin. (1) lit. d), A.S.F. ia în considerare, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) numărul, natura sancțiunilor și valoarea amenzilor aplicate sucursalei sau membrilor organelor de conducere din cadrul acesteia, în ultimele 36 luni, raportat la momentul realizării analizei;

b) frecvența încălcării;

c) măsura în care, prin acțiunile/inacțiunile întreprinse, sucursala a indus risc sistemic sau a afectat încrederea investitorilor în piața de capital;

d) faptele constatate au facilitat sau au contribuit la facilitarea unor fapte încadrate în categoria abuz de piață, spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism;

e) măsura în care, prin acțiunile/inacțiunile întreprinse, s-a cauzat prejudicii asupra activelor investitorilor;

f) quantumul profiturilor realizate sau al pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate.

TITLUL III

Piețe reglementate

CAPITOLUL I

Autorizarea și legea aplicabilă

Art. 129. – (1) Autorizarea operatorului de piață și a pieței reglementate se acordă numai în cazul în care A.S.F. s-a asigurat că atât operatorul cât și sistemele pieței reglementate satisfac cel puțin cerințele prevăzute de prezentul titlu.

(2) Operatorul de piață furnizează toate informațiile, inclusiv un program de activitate care prezintă, printre altele, tipurile de operațiuni avute în vedere și structura organizatorică necesare pentru a permite A.S.F. să se asigure că piața reglementată a instituit, cu ocazia autorizării inițiale, toate măsurile necesare pentru respectarea obligațiilor care îi revin în conformitate cu prezentul titlu.

(3) Condițiile și documentația ce trebuie să însoțească cererea de autorizare, precum și procedura de autorizare a operatorului de piață, vor fi prevăzute de reglementări ale A.S.F. și se vor referi în principal la:

a) capitalul social minim al societății pe acțiuni și resursele financiare necesare pentru desfășurarea activității;

b) obiectul principal de activitate, constând în administrarea piețelor reglementate, precum și a activităților conexe în legătură cu aceasta;

c) structura acționariatului, identitatea și integritatea acționarilor care exercită o influență semnificativă asupra membrilor organului de conducere;

d) condițiile de calificare, experiență profesională și reputație care trebuie îndeplinite de către membrii organului de conducere și persoanele cu funcții cheie din cadrul operatorului de piață;

e) cazurile de incompatibilitate și conflict de interese care trebuie evitate de către membrii organului de conducere și persoanele cu funcții cheie din cadrul operatorului de piață;

f) dotarea tehnică și resursele;

g) contractul încheiat cu un auditor financiar avizat de A.S.F.

(4) Operatorul de piață desfășoară activitățile aferente organizării și administrării pieței reglementate sub supravegherea A.S.F., cu respectarea prevederilor prezentului titlu.

(5) Operatorii de piață autorizați să funcționeze în România vor fi înscrși în Registrul A.S.F.

(6) A.S.F. verifică în mod regulat îndeplinirea de către operatorul de piață a condițiilor care au stat la baza acordării autorizației acestuia. Operatorul de piață are obligația de a respecta pe toată durata de funcționare a acestuia condițiile avute în vedere la momentul acordării autorizației.

(7) Modificările în modul de organizare și funcționare a operatorului de piață/pieței reglementate care vor fi supuse autorizării sau, după caz, obligației de notificare a A.S.F., se stabilesc prin reglementări ale A.S.F.

(8) Operatorul de piață are obligația de a supraveghea respectarea de către piața reglementată pe care o administrează a cerințelor prevăzute de prezentul titlu și este abilitat să exercite drepturile corespunzătoare pieței reglementate pe care o administrează în temeiul prezentei legi.

(9) Operatorul de piață nu poate limita numărul persoanelor cu drept de acces pe piața reglementată administrată.

(10) Operatorul de piață care administrează un loc de tranzacționare are legitimitate procesuală activă, respectiv pasivă, pentru orice drepturi și obligații, pretenții și reclamații legate de activitatea locurilor de tranzacționare administrate.

(11) Fără a aduce atingere oricărei dispoziții relevante din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 sau oricăror dispoziții relevante privind abuzul de piață din Legea nr. 24/2017, dispozițiile de drept public care reglementează tranzacțiile efectuate în cadrul sistemelor pieței reglementate sunt cele al statului membru de origine al pieței reglementate respective.

Art. 130. – Cererea de autorizare a operatorului de piață va fi respinsă, după caz, dacă:

a) documentația și informațiile transmise de operatorul de piață nu respectă prevederile prezentei legi și ale reglementărilor A.S.F. emise în aplicarea acesteia, precum și a prevederilor reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE;

b) documentația și informațiile prezentate sunt insuficiente pentru a se stabili dacă operatorul de piață își va desfășura activitatea în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale reglementărilor A.S.F. emise în aplicarea acesteia;

c) membrii organului de conducere și persoanele care îndeplinesc funcții cheie din cadrul operatorului de piață nu au calificarea și experiența profesională adecvate funcției lor, conform reglementărilor A.S.F. emise în

aplicarea prezentei legi, precum și a reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE;

d) transparența pieței, buna desfășurare a tranzacțiilor și protecția investitorilor nu sunt asigurate;

e) nu sunt respectate prevederile prezentei legi sau ale reglementărilor A.S.F. emise în aplicarea acesteia, precum și a reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE.

Art. 131. – (1) A.S.F. poate retrage, prin decizie, autorizația eliberată unui operator de piață și a pieței reglementate în cazul în care acesta:

a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație sau nu a funcționat în ultimele 6 luni;

b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost acordată autorizația;

d) a încălcat grav și sistematic dispozițiile adoptate în temeiul prezentei legi sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014;

e) solicită retragerea autorizației.

(2) Orice retragere a unei autorizații este notificată de către A.S.F. către ESMA.

(3) În cazul retragerii autorizației unui operator de piață, începând cu data și ora precizate în decizia A.S.F. nu vor mai putea fi efectuate operațiuni cu instrumente financiare pe acea piață, iar ordinele de tranzacționare înregistrate de participanți și încă neexecutate până la acea dată devin nule de drept, instrumentele financiare, sumele cuvenite și comisioanele încasate urmând a fi restituite.

(4) Operațiunile încheiate până la data precizată în decizia de retragere a autorizației operatorului de piață sunt finalizate la scadențele lor, participanții fiind ținuti să respecte clauzele contractelor încheiate cu investitorii acestora.

(5) În aprecierea caracterului grav și sistematic al încălcării prevăzute la alin. (1) lit. d), în vederea retragerii autorizației unui operator de piață, A.S.F. ia în considerare, după caz, fără a se limita la acestea, următoarele criterii:

a) numărul, natura sancțiunilor și valoarea amenzilor aplicate operatorului de piață sau membrilor organelor de conducere din cadrul acestuia, în ultimele 36 luni, raportat la momentul realizării analizei;

b) frecvența încălcării;

c) măsura în care operatorul de piață mai poate asigura funcționarea corectă a locurilor de tranzacționare administrate din punct de vedere al facilităților tehnice gestionate;

d) măsura în care, prin acțiunile/inacțiunile întreprinse, operatorul de piață a indus risc sistemic sau a afectat încrederea investitorilor în piața de capital;

e) faptele constatate au facilitat sau au contribuit la facilitarea unor fapte încadrate în categoria abuz de piață, spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism;

f) măsura în care, prin acțiunile/inacțiunile întreprinse, operatorul de piață a cauzat prejudicii asupra activelor investitorilor sau patrimoniului participanților la piață;

g) quantumul profiturilor realizate sau al pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate.

CAPITOLUL II

Cerințe aplicabile organului de conducere al operatorului de piață

Art. 132. – (1) Membrii organului de conducere al oricărui operator de piață au în orice moment o reputație suficient de bună, posedă suficiente cunoștințe, competențe și experiență pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

(2) Întreaga componentă a organului de conducere trebuie să reflecte o gamă suficient de largă de experiență.

(3) Membrii organului de conducere îndeplinesc în special următoarele cerințe:

a) toți membrii organului de conducere dedică suficient timp pentru îndeplinirea funcțiilor lor în cadrul operatorului de piață;

b) numărul de funcții de conducere pe care le poate deține simultan un membru al organului de conducere în orice entitate juridică, ține seama de situațiile specifice și de natura, amploarea și complexitatea activităților operatorului de piață. Cu excepția cazului în care reprezintă statul membru, membrii organelor de conducere ale operatorilor de piață care sunt semnificativi din punctul de vedere al dimensiunii, organizării interne, naturii, sferei de cuprindere și complexității activităților lor nu dețin în același timp poziții care să depășească mai mult de una dintre următoarele combinații:

(i) o funcție de conducere executivă cu două funcții de conducere neexecutive;

(ii) patru funcții de conducere neexecutive;

c) organul de conducere posedă, în ansamblul său, cunoștințele, competențele și experiența adecvate pentru a putea înțelege activitățile operatorului de piață, inclusiv principalele riscuri;

d) fiecare membru al organului de conducere acționează cu onestitate, integritate și gândire independentă pentru a evalua și a contesta în mod eficient deciziile conducerii superioare în cazul în care este necesar și pentru a superviza și monitoriza în mod eficient procesul decizional.

(4) Funcțiile de conducere executive sau neexecutive deținute în cadrul aceluiași grup sau în cadrul societăților în care operatorul de piață deține o participație calificată sunt considerate ca fiind o singură funcție de conducere.

(5) În vederea autorizării membrilor organului de conducere pentru deținerea unei funcții neexecutive suplimentare celor prevăzute la alin. (3) lit. b) pct. (ii), A.S.F. va lua în considerare complexitatea activității operatorului de piață și modalitatea în care noua funcție deținută afectează activitatea operatorului de piață din punct de vedere al timpului alocat funcției deținute în cadrul acestuia și al capacității de exercitare a atribuțiilor. A.S.F. informează periodic ESMA în legătură cu astfel de autorizații.

(6) Funcțiile de conducere din organizațiile care nu urmăresc obiective predominant comerciale sunt scutite de limitarea aplicată numărului de funcții de conducere prevăzută la alin. (3) lit. b) pe care le poate deține un membru al unui organ de conducere.

(7) Operatorii de piață alocă resurse umane și financiare adecvate pentru integrarea și formarea membrilor organului de conducere.

(8) Termenii și expresiile *operatori de piață semnificativi* și *gamă suficient de largă de experiență* au înțelesul prevăzut de reglementările ESMA emise în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Art. 133. – Orice membru al organului de conducere al unui operator de piață este obligat să notifice în scris acestuia natura și întinderea interesului ori a relațiilor materiale, dacă:

- a) este parte a unui contract încheiat cu operatorul de piață;
- b) este membru al consiliului de administrație sau, după caz, membru al consiliului de supraveghere al unei persoane juridice care este parte a unui contract încheiat cu operatorul de piață;
- c) se află în legături strânse sau are o relație materială cu o persoană care este parte într-un contract încheiat cu operatorul de piață;
- d) se află în situația care ar putea influența adoptarea deciziei în cadrul ședințelor consiliului de administrație sau, după caz, consiliului de supraveghere.

Art. 134. – (1) Operatorii de piață care sunt semnificativi din punctul de vedere al dimensiunii, organizării interne, precum și al naturii, amplitudinii și complexității activităților lor înființează un comitet de

nominalizare compus din membri ai organului de conducere care nu îndeplinesc nicio funcție executivă în cadrul operatorului de piață respectiv.

(2) Comitetul de nominalizare are următoarele atribuții:

a) identifică și supune spre aprobare organului de conducere sau, după caz, adunării generale a acționarilor candidații pentru ocuparea posturilor vacante în cadrul organului de conducere;

b) evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, structura, dimensiunea, compoziția și performanțele organului de conducere și formulează recomandări organului de conducere cu privire la eventuale modificări;

c) evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, cunoștințele, competențele și experiența fiecărui membru al organului de conducere și ale organului de conducere în ansamblul său și îl informează cu privire la evaluarea respectivă;

d) revizuieste periodic politica organului de conducere privind selecția și numirea conducerii superioare și formulează recomandări adresate organului de conducere.

(3) În scopul îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (2) lit. a), comitetul de nominalizare:

a) evaluează echilibrul de cunoștințe, competențe, diversitate și experiență în cadrul organului de conducere;

b) pregătește o descriere a rolurilor și a capacităților în vederea numirii într-un anumit post și evaluează așteptările în ceea ce privește timpul alocat în acest sens;

c) decide cu privire la un obiectiv de reprezentare a genului subreprezentat în cadrul organului de conducere și elaborează o politică privind modul de creștere a reprezentării genului subreprezentat în cadrul organului de conducere pentru a atinge respectivul obiectiv.

(4) În îndeplinirea sarcinilor sale, comitetul de nominalizare ține cont, în limitele posibilităților și pe o bază continuă, de necesitatea asigurării faptului că procesul decizional al organului de conducere nu este dominat de nicio persoană sau grup mic de persoane într-un mod care este în detrimentul intereselor operatorului de piață în ansamblu.

(5) În îndeplinirea îndatoririlor sale, comitetul de nominalizare poate utiliza orice tip de resurse pe care le consideră adecvate, inclusiv consultanță externă.

(6) Operatorii de piață și comitetele de nominalizare ale acestora trebuie să folosească o gamă largă de calități și competențe în cazul în care recrutează membrii organului de conducere și, în acest sens, să pună în aplicare o politică de promovare a diversității în cadrul organului de conducere.

Art. 135. – (1) Organul de conducere al unui operator de piață definește și supraveghează implementarea mecanismelor de guvernare care asigură gestionarea eficientă și prudentă a unei organizații, inclusiv separarea sarcinilor în cadrul organizației și prevenirea conflictelor de interese, într-un mod care promovează integritatea pieței.

(2) Organul de conducere monitorizează și evaluează periodic eficacitatea mecanismelor de guvernare ale operatorului de piață și adoptă măsurile corespunzătoare pentru a soluționa eventualele deficiențe.

(3) Membrii organului de conducere au acces adecvat la informațiile și documentele necesare pentru supervizarea și monitorizarea procesului decizional al conducerii.

(4) A.S.F. refuză motivat autorizarea dacă datele și informațiile de care dispune nu pot conduce la concluzia că membrii organului de conducere al operatorului de piață au o reputație suficient de bună, posedă suficiente cunoștințe, competențe și experiență și dedică suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin, sau dacă există motive obiective și doveditoare de a crede că organul de conducere al operatorului de piață ar risca să compromită administrarea corectă, prudentă și eficientă a acestuia și integritatea pieței.

(5) În procesul de autorizare a unei piețe reglementate, persoana sau persoanele din cadrul operatorului de piață care conduc efectiv activitățile și operațiunile unei piețe reglementate deja autorizate în conformitate cu prezenta lege, este considerată/sunt considerate că respectă cerințele prevăzute la art. 132 alin. (1) și (2).

(6) Operatorul de piață transmite A.S.F. identitatea tuturor membrilor organului său de conducere și orice schimbare a componenței acestuia, împreună cu toate informațiile necesare pentru evaluarea și autorizarea fiecărui membru al organului de conducere în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 132 și art. 134 și cu prevederile reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea acestora.

CAPITOLUL III

Cerințe aplicabile persoanelor care exercită o influență semnificativă asupra administrării pieței reglementate

Art. 136. – (1) Persoanele care sunt în măsură să exercite, direct sau indirect, o influență semnificativă asupra administrării pieței reglementate respectă criteriile prevăzute de reglementările A.S.F. privind regulile de procedură și criteriile aplicabile evaluării prudentiale a achizițiilor la un operator de piață.

(2) Orice achiziție de acțiuni ale operatorului de piață care conduce la o influență semnificativă asupra administrării pieței reglementate este notificată operatorului de piață și este supusă în prealabil aprobării A.S.F.

(3) Operatorul de piață al pieței reglementate:

a) furnizează A.S.F. și face publice informații privind structura acționariatului operatorului de piață și în special informații cu privire la datele de identificare ale persoanelor care sunt în măsură să exercite o influență semnificativă asupra organului de conducere al operatorului de piață, precum și valoarea participațiilor deținute de aceste persoane;

b) notifică imediat A.S.F. și face public orice transfer de proprietate care conduce la o schimbare a identității persoanelor care exercită o influență semnificativă asupra funcționării pieței reglementate.

(4) A.S.F. refuză motivat să aprobe propunerile de modificare a participațiilor deținute de persoanele care exercită o influență semnificativă asupra operatorului de piață în cazul în care există motive obiective și doveditoare de a estima că schimbarea propusă ar risca să compromită administrarea corectă și prudentă a pieței reglementate administrate de operatorul de piață respectiv.

(5) Niciun acționar al unui operator de piață nu poate deține, direct sau împreună cu persoanele cu care acționează în mod concertat, mai mult de 20% din totalul drepturilor de vot.

(6) Orice achiziție de acțiuni ale operatorului de piață, care conduce la o deținere de 20% din totalul drepturilor de vot, este notificată operatorului de piață în termenul prevăzut de reglementările emise de A.S.F. și este supusă în prealabil aprobării A.S.F.

(7) Orice înstrăinare de acțiuni ale operatorului de piață care conduce la scăderea sub pragul de deținere de 20% este notificată operatorului de piață și A.S.F., în termenul prevăzut de reglementările emise de A.S.F.

(8) În situația în care acțiunile emise de operatorul de piață sunt tranzacționate pe o piață reglementată sau în cadrul unui SMT, obligația notificării operatorului de piață cu privire la înstrăinarea acțiunilor sale revine și depozitarului central, în termenul și în condițiile prevăzute de reglementările emise de A.S.F.

CAPITOLUL IV

Cerințe organizatorice

Art. 137. – (1) Operatorul de piață care administrează o piață reglementată:

a) adoptă măsuri pentru a detecta în mod clar și a gestiona efectele potențial dăunătoare pentru funcționarea pieței reglementate sau pentru

membrii ori participanții la aceasta, ale oricărui conflict de interese apărut între interesele operatorului de piață, acționarilor operatorului de piață și respectiv a organului de conducere al operatorului de piață și funcționarea corectă a pieței reglementate;

b) se asigură că piața reglementată este dotată în mod corespunzător pentru gestionarea riscurilor la care este expusă, că instituie măsuri și sisteme adecvate pentru identificarea tuturor riscurilor semnificative care îi pot compromite funcționarea și aplică măsuri eficiente de diminuare a riscurilor respective;

c) instituie măsuri care să garanteze administrarea corectă a operațiunilor tehnice ale sistemului, inclusiv mecanisme de urgență eficiente pentru a face față eventualelor riscuri de întrerupere a sistemelor;

d) adoptă reguli și proceduri transparente și nediscreționare care să asigure o tranzacționare echitabilă și ordonată și care să fixeze criteriile obiective în vederea executării eficiente a ordinelor;

e) instituie mecanisme ce vizează să faciliteze finalizarea eficientă și la timp a tranzacțiilor executate în cadrul sistemelor sale;

f) dispune, în momentul autorizării și ulterior în orice moment, de resurse financiare suficiente pentru a facilita funcționarea ordonată a pieței, ținând seama de natura și de amploarea tranzacțiilor încheiate pe piața reglementată, precum și de gama și de nivelul riscurilor la care aceasta este expusă;

g) respectă cerințele impuse de reglementările A.S.F. emise în aplicarea prezentei legi și ale regulamentelor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE cu privire la condițiile generale în care se vor desfășura tranzacțiile cu instrumente financiare admise la tranzacționare pe piața reglementată, precum și regulile privind transparența și protecția investitorilor.

(2) Operatorilor de piață nu le este permis să execute ordinele unui client prin angajarea capitalurilor proprii și nici să se implice în cumpărări și vânzări simultane efectuate pe cont propriu pe niciuna din piețele reglementate pe care aceștia le administrează.

CAPITOLUL V

Reziliența sistemelor, mecanisme de întrerupere a tranzacționării și tranzacționarea electronică

Art. 138. – (1) Operatorul de piață instituie sisteme, proceduri și mecanisme eficiente pentru a asigura faptul că sistemele sale:

a) sunt reziliente și au suficientă capacitate pentru a face față volumului maxim de ordine și de mesaje;

b) pot asigura o tranzacționare ordonată în condiții de tensiune pe piață, sunt pe deplin testate pentru a asigura întrunirea acestor condiții și fac obiectul unor mecanisme eficiente de asigurare a continuității activității și serviciilor în cazul în care survine o defecțiune a sistemelor sale de tranzacționare.

(2) Operatorul de piață instituie pentru piața reglementată pe care o administrează:

a) acorduri scrise cu toate firmele de investiții și instituțiile de credit care urmăresc aplicarea unei strategii de formare a pieței pe piața reglementată;

b) programe, strategii sau planuri pentru a se asigura că un număr suficient de firme de investiții și instituții de credit participă la astfel de acorduri care le obligă să ofere cotații ferme la prețuri competitive, cu scopul de a furniza lichiditate pieței într-un mod regulat și previzibil, în cazul în care o astfel de obligație corespunde naturii și dimensiunii activității de tranzacționare de pe piața reglementată respectivă.

(3) Acordul scris menționat la alin. (2) precizează cel puțin următoarele:

a) obligațiile firmelor de investiții și ale instituțiilor de credit în legătură cu furnizarea de lichiditate și, dacă este cazul, orice altă obligație care decurge din participarea la programele, strategiile sau planurile menționate la alin. (2) lit. (b);

b) orice stimulente în materie de reduceri sau de alt tip de stimulente oferite de către piața reglementată unei firme de investiții sau unei instituții de credit cu scopul de a furniza lichiditate pieței într-un mod regulat și previzibil și, dacă este cazul, orice alte drepturi acumulate de firmele de investiții sau instituțiile de credit drept urmare a participării la programele/strategiile/planurile menționate la alin. (2) lit. (b).

(4) Operatorul de piață, pentru piața reglementată pe care o administrează:

a) monitorizează și asigură respectarea de către firmele de investiții și instituțiile de credit a cerințelor unor astfel de acorduri scrise cu caracter obligatoriu;

b) informează A.S.F. cu privire la conținutul acordului scris cu caracter obligatoriu și furnizează A.S.F., la cerere, informații detaliate pentru a-i permite acestuia să se asigure de faptul că piața reglementată respectă cerințele prezentului alineat și ale alin. (3).

(5) Regulile unei piețe reglementate trebuie să conțină prevederi care să instituie sisteme, proceduri și mecanisme eficiente pentru a refuza ordinele care depășesc pragurile prestabilite de volum și de preț sau care sunt în mod evident eronate.

(6) Operatorul de piață poate întrerupe sau restricționa temporar tranzacționarea dacă există o evoluție semnificativă a prețurilor unui instrument financiar pe piața respectivă sau pe o piață conexă în decursul unei perioade scurte și, în cazuri excepționale, poate anula, modifica sau corecta orice tranzacție.

Art. 139. – (1) Operatorul de piață al unei piețe reglementate se asigură că parametrii operațiunilor de întrerupere a tranzacționării sunt calibrați într-un mod adecvat, astfel încât iau în considerare lichiditatea diferitelor categorii și subcategorii de active, modelul de piață și tipurile de utilizatori și sunt suficienți pentru a evita întreruperile semnificative ale continuității activității de tranzacționare.

(2) Operatorul de piață al unei piețe reglementate raportează A.S.F. parametrii pentru întreruperea tranzacționării și orice modificări semnificative ale acestor parametri, de o manieră consecventă și comparabilă, și, la rândul său, A.S.F. raportează ESMA.

(3) Termenii și expresiile utilizate la prezentul articol și la art.138, precum *condiții de tensiune pe piață, evoluție semnificativă a prețurilor și întreruperile semnificative ale continuității activității de tranzacționare* au înțelesul prevăzut de reglementările europene emise în aplicarea art.48 din Directiva 2014/65/UE și de reglementările ESMA emise în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Art. 140. – (1) Operatorul de piață care administrează o piață reglementată semnificativă din punctul de vedere al lichidității pentru un anumit instrument financiar se asigură că respectiva piață reglementată dispune de procedurile și sistemele necesare pentru a garanta notificarea celorlalte autorități competente pentru ca acestea să coordoneze un răspuns la nivelul întregii piețe și să stabilească dacă este oportună întreruperea tranzacționării în alte locuri în care este tranzacționat instrumentul financiar respectiv, până la reluarea tranzacționării pe piața inițială.

(2) Operatorul de piață, pentru piața reglementată pe care o administrează, are obligația de a institui sisteme, proceduri și mecanisme eficiente, inclusiv o cerință pentru membri sau participanți de a realiza teste adecvate ale algoritmilor și de a asigura cadrul pentru facilitarea acestor teste, pentru:

a) a se asigura că sistemele de tranzacționare algoritmică nu pot crea sau contribui la condiții de tranzacționare de natură să afecteze funcționarea ordonată a pieței;

b) a gestiona orice condiții de tranzacționare de natură să afecteze funcționarea ordonată a pieței care sunt generate de astfel de sisteme de tranzacționare algoritmică, inclusiv sisteme de limitare a raportului ordinelor

neexecutate față de ordinele care pot fi introduse în sistem de un membru sau de un participant;

c) a putea încetini fluxul ordinelor dacă există riscul de atingere a capacității maxime a sistemului său și pentru a limita și a impune pasul de cotare minim care poate fi executat pe piață.

(3) Operatorul de piață asigură, pentru o piață reglementată pe care o administrează și pe care este permis accesul electronic direct:

a) instituirea unor sisteme, proceduri și mecanisme eficiente pentru a se asigura că membrii sau participanții sunt autorizați să furnizeze asemenea servicii doar dacă sunt firme de investiții sau instituții de credit autorizate în temeiul legislației în vigoare de către o autoritate competentă;

b) stabilirea și aplicarea unor criterii corespunzătoare privind caracterul adecvat al persoanelor cărora le poate fi furnizat un asemenea acces și că membrul sau participantul își asumă responsabilitatea pentru ordinele și tranzacțiile executate prin intermediul acestui serviciu în raport cu cerințele prezentei legi;

c) stabilirea unor standarde corespunzătoare pentru controlul riscurilor și pragurile de tranzacționare pentru un astfel de acces;

d) mecanisme pentru identificarea și, dacă este necesar, sistarea ordinelor sau tranzacțiilor unei persoane care utilizează accesul electronic direct, separat de alte ordine sau tranzacții ale membrului sau participantului;

e) instituirea unor mecanisme pentru a suspenda sau a pune capăt accesului electronic direct pe care un membru sau participant îl furnizează unui client, în cazul încălcării dispozițiilor prezentului alineat.

Art. 141. – Operatorul de piață care administrează o piață reglementată se asigură că regulile pieței reglementate cu privire la serviciile de colocare sunt transparente, echitabile și nediscriminatorii.

Art. 142. – (1) Nivelul comisioanelor și al tarifelor practicate de operatorul de piață este aprobat de organele statutare desemnate de operatorul de piață conform actului constitutiv al acestuia și este notificat A.S.F.

(2) Operatorul de piață al unei piețe reglementate se asigură că regulile pieței reglementate referitoare la aplicarea unor tarife și comisioane, inclusiv tarife și comisioane de executare, tarife și comisioane auxiliare și eventualele reduceri, sunt transparente, echitabile și nediscriminatorii și nu creează stimulente pentru plasarea, modificarea sau anularea ordinelor sau executarea tranzacțiilor într-un mod care contribuie la crearea de condiții de tranzacționare de natură să afecteze funcționarea ordonată a pieței sau să conducă la abuzuri de piață.

(3) Operatorul de piață al unei piețe reglementate are obligația de a include în regulile pieței prevederi care asigură acordarea de reduceri de

tarife și comisioane în schimbul îndeplinirii obligației de formare a pieței pentru anumite acțiuni sau un coș adecvat de acțiuni.

(4) Piața reglementată poate să își ajusteze tarifele pentru ordinele anulate în funcție de durata de timp pentru care ordinul a fost menținut în piață și să își calibreze tarifele în funcție de fiecare instrument financiar cărora li se aplică.

(5) Piața reglementată poate aplica un tarif mai mare pentru introducerea unui ordin ulterior anulat decât pentru un ordin executat și în cazul participanților care plasează un procentaj mare de ordine anulate raportat la numărul ordinelor executate, sau pentru cei care utilizează o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență, pentru a reflecta presiunea suplimentară asupra capacității sistemului.

Art. 143. – (1) Operatorul de piață al unei pieței reglementate se asigură că piața reglementată pe care o administrează dispune de reguli și mecanisme prin care să poată fi identificate, prin intermediul marcajelor efectuate de membri sau participanți, ordinele generate de tranzacțiile algoritmice, diferitele tipuri de algoritmi utilizați la crearea ordinelor și persoanele relevante care inițiază aceste ordine.

(2) Operatorul de piață pune la dispoziția A.S.F., la cererea acesteia, informațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 144. – (1) La cererea A.S.F., un operator de piață pentru o piață reglementată pe care o administrează, pune la dispoziția autorității date privind registrul de ordine sau acordă autorității acces la registrul de ordine astfel încât aceasta să poată monitoriza activitatea de tranzacționare.

(2) A.S.F. poate solicita operatorului de piață transmiterea de date, informații și documente, în mod periodic sau în orice alt mod, stabilind și termenul în care acestea vor fi transmise.

CAPITOLUL VI

Pași de cotare

Art. 145. – (1) Regulile pieței reglementate trebuie să cuprindă prevederi privind pașii de cotare în cazul acțiunilor, al certificatelor de depozit, al unităților de fond tranzacționate la bursă, al certificatelor și al altor instrumente financiare similare, precum și în cazul oricărui alt instrument financiar care este prevăzut în standardele tehnice de punere în aplicare și standardele tehnice de reglementare emise de Comisia Europeană pentru aplicarea Directivei 2014/65/UE.

(2) Reglementarea pașilor de cotare în acord cu prevederile alin. (1) trebuie să aibă în vedere:

a) calibrarea pașilor de cotare pentru a reflecta profilul de lichiditate al instrumentului financiar pe diverse piețe și valoarea medie a spread-ului dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare, luând în considerare dezideratul de a permite prețuri aproximativ stabile fără a limita excesiv reducerea ulterioară a spread-urilor;

b) posibilitatea de adaptare în mod adecvat a pasului de cotare pentru fiecare instrument financiar.

CAPITOLUL VII

Sincronizarea ceasurilor profesionale

Art. 146. – (1) Locurile de tranzacționare, precum și membrii și participanții lor își sincronizează ceasurile profesionale pe care le folosesc pentru a înregistra data și ora evenimentelor ce sunt considerate necesare a fi semnalate.

(2) Expresia *evenimente ce sunt considerate necesar a fi semnalate* are înțelesul prevăzut de reglementările ESMA emise în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL VIII

Organizarea și funcționarea pieței reglementate și admiterea instrumentelor financiare la tranzacționare

Art. 147. – (1) Modul de organizare și funcționare a pieței reglementate este stabilit prin reguli proprii emise de către operatorul de piață, adoptate de către organele statutare desemnate de operatorul de piață conform actului constitutiv al acestuia și aprobate de către A.S.F., în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale legislației europene aplicabile.

(2) Operatorul de piață se asigură că regulile pieței reglementate pe care o administrează stabilesc condiții clare și transparente privind:

a) procedurile de admitere, excludere și suspendare a participanților la și de la sistemul de tranzacționare;

b) procedurile de tranzacționare, precum și obligațiile ce trebuie îndeplinite de participanți și de persoanele din cadrul acestora care efectuează operațiuni pe piața reglementată;

c) admiterea instrumentelor financiare la tranzacționare prin care să se garanteze că orice instrument financiar admis la tranzacționare pe o piață reglementată poate face obiectul unei tranzacționări echitabile, ordonate și eficiente și, în cazul valorilor mobiliare, poate fi negociat liber, precum și regulile de suspendare sau retragere de la tranzacționare a acestora;

d) obligațiile emitenților admiși la tranzacționare;

e) modul de determinare și publicare a prețurilor și a cotațiilor, cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE;

f) administrarea și diseminarea informațiilor către public;

g) standardele contractuale și depozitarul central sau, după caz, contrapartea centrală cu care s-a încheiat contractul în vederea decontării/compensării operațiunilor desfășurate pe piața reglementată;

h) mecanismele de securitate și control al sistemelor informatice, pentru asigurarea păstrării în siguranță a datelor și informațiilor stocate, inclusiv în situația unor evenimente de risc.

(3) A.S.F. poate solicita motivat modificarea regulilor emise de operatorul de piață.

(4) Consiliul de administrație sau, după caz, consiliul de supraveghere, are obligația de a notifica A.S.F. în legătură cu orice încălcare a prezentei legi, a reglementărilor A.S.F. și a regulilor pieței, precum și măsurile adoptate în acest sens.

(5) Operatorul de piață poate stabili un sistem de arbitraj pentru rezolvarea disputelor între participanți și/sau emitenții ale căror instrumente financiare sunt admise la tranzacționare pe piețele administrate de către operatorul respectiv.

Art. 148. – (1) În ceea ce privește instrumentele derivate, condițiile prevăzute de art. 147 alin. (2) asigură, în special, ca particularitățile contractului derivat să permită o cotație ordonată, precum și o decontare eficientă.

(2) Pe lângă obligațiile prevăzute la alin. (1) și la art. 147 alin. (2), operatorul de piață al unei piețe reglementate se asigură că regulile acesteia:

a) instituie și mențin mecanisme eficiente care să le permită să verifice dacă emitenții valorilor mobiliare care sunt admise la tranzacționare pe piața reglementată respectă prevederile legale privind obligațiile în materie de informare inițială, periodică și ad-hoc care le revin;

b) instituie măsuri care să faciliteze accesul membrilor sau participanților săi la informațiile făcute publice conform prevederilor legale europene în materie.

(3) Operatorul de piață are obligația de a adopta măsurile necesare pentru a controla în mod regulat respectarea condițiilor de admitere a instrumentelor financiare admise la tranzacționare.

(4) O valoare mobilă care a fost admisă la tranzacționare pe o piață reglementată poate fi admisă ulterior la tranzacționare pe alte piețe reglementate, chiar și fără consimțământul emitentului, cu respectarea dispozițiilor relevante referitoare la admiterea la tranzacționare pe o piață reglementată prevăzute de Legea nr. 24/2017.

(5) În situația aplicării alin. (4), a doua piață reglementată informează emitentul că valoarea mobilă respectivă este tranzacționată pe această piață.

(6) Emitentul nu este obligat să furnizeze direct informațiile solicitate în temeiul alin. (2) lit. a) unei piețe reglementate care a admis valorile sale mobiliare la tranzacționare fără consimțământul său.

CAPITOLUL IX

Suspendarea și retragerea instrumentelor financiare de la tranzacționarea pe o piață reglementată

Art. 149. – (1) Fără a aduce atingere dreptului A.S.F. prevăzut la art. 236 alin. (3) de a solicita suspendarea sau retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare, operatorul de piață poate suspenda sau retrage de la tranzacționare un instrument financiar care nu mai respectă regulile pieței reglementate, în afara cazurilor în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau ar putea compromite funcționarea ordonată a pieței.

(2) Operatorul de piață care suspendă sau retrage de la tranzacționare un instrument financiar, suspendă sau retrage, de asemenea, instrumentele financiare derivate prevăzute la pct. 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini obiectivele suspendării sau a retragerii instrumentului financiar suport.

(3) Operatorul de piață face publică decizia sa cu privire la suspendarea sau retragerea instrumentului financiar și a eventualelor instrumente financiare derivate și notifică deciziile respective A.S.F.

(4) A.S.F. impune ca alți operatori de piață sau operatori independenți, care țin de jurisdicția sa și tranzacționează același instrument financiar sau instrumentele financiare derivate prevăzute la pct. 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C, care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, să suspende sau să retragă respectivul instrument financiar sau instrumentele derivate de la tranzacționare, în cazul în care suspendarea sau retragerea sunt consecința unui prezumat abuz de piață, a unei oferte publice de preluare sau nedivulgării unor informații privilegiate cu privire la emitent sau la instrumentul financiar, fapt care încalcă dispozițiile art. 7 și art. 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, cu excepția cazului în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau ar putea compromite funcționarea ordonată a pieței.

(5) În urma notificării prevăzute la alin. (3), A.S.F. comunică decizia ESMA și altor autorități competente, incluzând o explicație în cazul

în care ia decizia de a nu suspenda sau retrage de la tranzacționare instrumentul financiar sau instrumentele financiare derivate prevăzute la pct. 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta.

(6) A.S.F. face publică de îndată și comunică ESMA și autorităților competente ale celorlalte state membre decizia menționată la alin. (3).

(7) Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care A.S.F. este notificată de o autoritate competentă din alt stat membru în legătură cu suspendarea sau retragerea de la tranzacționare a unui instrument financiar.

Art. 150. – (1) Prevederile art. 149 alin. (2) – (7) se aplică și în cazul în care se ridică suspendarea de la tranzacționare a unui instrument financiar sau a instrumentelor financiare derivate prevăzute la pct. 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta.

(2) Procedura de notificare și comunicare prevăzută la art. 149 se aplică și în cazul în care decizia de a suspenda sau de a retrage de la tranzacționare un instrument financiar sau instrumentele financiare derivate prevăzute la pct. 4 – 10 din anexa nr. 1 secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta este luată de A.S.F. în temeiul prevederilor art. 236 alin. (3) lit. m) și n).

CAPITOLUL X

Accesul la piața reglementată

Art. 151. – (1) Prin regulile operatorului de piață care administrează o piață reglementată se instituie, se aplică și se impun cerințe legate de obligativitatea menținerii de condiții transparente și nediscriminatorii, bazate pe criterii obiective, care să reglementeze accesul sau aderarea membrilor la piața reglementată.

(2) Regulile menționate la alin. (1) cuprind toate obligațiile care revin membrilor sau participanților în temeiul:

- a) actelor de constituire și de administrare a pieței reglementate în cauză;
- b) regulilor privind activitatea de tranzacționare de pe această piață;
- c) standardelor profesionale impuse personalului firmelor de investiții sau al instituțiilor de credit care operează pe piață;
- d) condițiilor prevăzute la alin. (3) pentru alți membri sau participanți decât firmele de investiții și instituțiile de credit;
- e) regulilor și procedurilor referitoare la compensarea și decontarea tranzacțiilor care sunt încheiate pe piața reglementată.

(3) Pe o piață reglementată se pot admite ca membri sau participanți, firmele de investiții și instituțiile de credit autorizate de A.S.F., B.N.R. sau de autoritățile competente din alte state membre să furnizeze servicii de investiții sau să exercite activități de investiții, precum și persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) care:

- a) au o reputație suficient de bună;
- b) prezintă un nivel suficient de aptitudine, de competență și de experiență pentru tranzacționare;
- c) dispun, dacă este cazul, de o organizare adecvată;
- d) dețin resurse suficiente pentru rolul pe care trebuie să și-l asume, ținând seama de diferitele mecanisme financiare pe care piața reglementată le-ar putea avea pentru a garanta decontarea adecvată a tranzacțiilor.

(4) Membrii sau participanții pieței reglementate respectă obligațiile prevăzute la art. 81 – 89 și art. 91 – 96 în ceea ce privește clienții lor în cazul în care, acționând în contul clienților lor, execută ordinele acestora pe o piață reglementată. Membrii și participanții nu sunt obligați să își impună reciproc aceste obligații în ceea ce privește tranzacțiile încheiate pe o piață reglementată.

Art. 152. – (1) Regulile operatorului de piață privind accesul membrilor sau participanților la piața reglementată administrată de acesta prevăd participarea directă sau de la distanță a firmelor de investiții și a instituțiilor de credit.

(2) Piețele reglementate din alte state membre pot să adopte, pe teritoriul României, în baza unei notificări prealabile transmise A.S.F. în acest sens de către autoritatea competentă din statul membru de origine, fără a fi necesare alte cerințe juridice sau administrative, dispozițiile necesare pentru a permite membrilor sau participanților stabiliți în România să aibă acces la distanță la aceste piețe și să tranzacționeze pe acestea.

(3) A.S.F. poate solicita autorității competente a statului membru de origine al pieței reglementate să comunice identitatea membrilor sau participanților pieței reglementate stabiliți în România.

(4) Operatorul de piață din România care intenționează să adopte dispoziții de natura celor prevăzute la alin. (2) pentru a permite accesul de la distanță a unor membri și participanți din alte state membre, comunică A.S.F. statul membru pe teritoriul căruia intenționează să ofere astfel de facilități.

(5) A.S.F. notifică, în termen de o lună informația prevăzută la alin. (4), autorității competente din statul membru gazdă indicat.

(6) La solicitarea autorității competente din statul membru gazdă al pieței reglementate prevăzute la alin. (3), A.S.F. comunică, fără întârzieri nejustificate, identitatea membrilor și participanților la piața reglementată stabiliți în acel stat membru.

(7) Operatorul de piață comunică A.S.F., semestrial, în termen de 10 zile de la expirarea perioadei de raportare, lista membrilor sau a participanților pieței reglementate administrate de acesta.

CAPITOLUL XI

Monitorizarea respectării regulilor pieței reglementate și a altor obligații legale

Art. 153. – (1) Operatorii de piață instituie și mențin mecanisme și proceduri eficiente, inclusiv resursele necesare pentru monitorizarea regulată a respectării regulilor proprii de către membrii sau participanții lor.

(2) Operatorii de piață monitorizează ordinele plasate, inclusiv anulările și tranzacțiile încheiate de membrii sau participanții lor în cadrul sistemelor lor, pentru a identifica încălcările regulilor respective, condițiile de tranzacționare de natură să afecteze funcționarea ordonată a pieței sau o conduită care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau disfuncționalitățile sistemului în legătură cu un instrument financiar.

(3) Operatorii de piață informează imediat A.S.F. cu privire la:

- a) încălcările grave ale regulilor piețelor reglementate administrate;
- b) condițiile de tranzacționare de natură să afecteze funcționarea ordonată a pieței;
- c) o conduită care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014;
- d) disfuncționalitățile sistemului în legătură cu un instrument financiar.

(4) A.S.F. transmite ESMA și autorităților competente ale celorlalte state membre informațiile prevăzute la alin. (3).

(5) În ceea ce privește conduita care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014, A.S.F. trebuie să fie convinsă că un astfel de comportament se produce sau s-a produs înainte de a notifica autoritățile competente ale celorlalte state membre și ESMA.

(6) Operatorii de piață furnizează A.S.F. fără întârziere nejustificată informațiile relevante în materie de investigații și urmăriți în justiție privind abuzul de piață în cadrul piețelor reglementate și acordă acesteia întregul sprijin pentru investigarea și urmărirea în justiție a abuzurilor de piață comise în sistemele pieței reglementate sau prin intermediul acestora.

CAPITOLUL XII

**Dispoziții privind apelarea la mecanismele de CPC,
de compensare și de decontare**

Art. 154. – (1) Fără a aduce atingere titlurilor III, IV sau V din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, operatorii de piață pot conveni cu o contraparte centrală, o casă de compensare sau un sistem de decontare din alt stat membru acorduri adecvate pentru organizarea compensării și/sau decontării tuturor sau a unei părți din tranzacțiile încheiate de participanții pe piață în cadrul sistemelor lor.

(2) Fără a aduce atingere titlurilor III, IV sau V din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, A.S.F. nu poate interzice unui operator de piață apelarea la o contraparte centrală, la o casă de compensare și/sau la un sistem de decontare din alt stat membru, decât în cazul în care se poate demonstra că această interdicție este necesară pentru a menține funcționarea ordonată a pieței reglementate administrate de operatorul de piață respectiv și ținând seama de condițiile impuse sistemelor de decontare potrivit prevederilor art. 120 alin. (4) și (5).

(3) Pentru a evita repetarea nejustificată a evaluărilor, A.S.F. ține seama de supervizarea și supravegherea sistemului de compensare și de decontare deja efectuate de către băncile centrale în calitate de supervizori ai sistemelor de compensare și de decontare sau de către alte autorități de supraveghere competente în ceea ce privește aceste sisteme.

CAPITOLUL XIII

Lista piețelor reglementate

Art. 155. – (1) A.S.F. întocmește o listă a piețelor reglementate pentru care este autoritate competentă și înaintează această listă celorlalte autorități competente ale statelor membre și ESMA. Fiecare modificare a acestei liste presupune o comunicare similară.

(2) Lista prevăzută la alin. (1), publicată pe pagina de internet a ESMA, conține codul unic stabilit de ESMA în conformitate cu art. 65 alin. (6) din Directiva 2014/65/UE, pentru identificarea piețelor reglementate, utilizat în scopul raportărilor, conform prevederilor art. 169 alin. (2) lit. g) și alin. (5) lit. g) din prezenta lege și art. 6, 10 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

TITLUL IV

Limitele impuse pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri și raportarea pozițiilor

CAPITOLUL I

Limitele pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri

Art. 156. – (1) A.S.F. instituie și aplică limite ale pozițiilor cu privire la dimensiunea poziției nete pe care o persoană o poate deține în orice moment în instrumente financiare derivate pe mărfuri tranzacționate în locuri de tranzacționare și în contracte extrabursiere echivalente din punct de vedere economic, în conformitate cu metodologia de calcul stabilită conform prevederilor alin.(5).

(2) Limitele se stabilesc atât pe baza tuturor pozițiilor deținute de o persoană, cât și a celor deținute în numele acesteia cumulate la nivelul unui grup pentru:

a) a preveni abuzul de piață;

b) a sprijini condițiile de decontare și de formare a pretului în condiții ordonate, inclusiv prevenirea pozițiilor care cauzează distorsionarea pieței și, în special, asigurarea convergenței dintre prețurile instrumentelor derivate în luna livrării și prețurile de pe piața la vedere pentru marfa activ suport, fără a aduce atingere mecanismului de descoperire a prețului pe piața mărfii activ suport.

(3) Limitele impuse pozițiilor nu se aplică pozițiilor deținute de o entitate nefinanciară sau în numele acesteia și care pot fi considerate în mod obiectiv ca reducând riscurile legate în mod direct de activitatea comercială a entității nefinanciare respective.

(4) Limitele impuse pozițiilor specifică praguri cantitative clare privind dimensiunea maximă a unei poziții pe un instrument financiar derivat pe mărfuri pe care o poate deține o persoană.

(5) A.S.F. stabilește limite pentru fiecare contract derivat pe mărfuri tranzacționat într-un loc de tranzacționare pe baza metodologiei de calcul stabilite prin standardele tehnice întocmite de ESMA, adoptate de Comisia Europeană. Limitele impuse pozițiilor cuprind contractele extrabursiere echivalente din punct de vedere economic.

(6) A.S.F. revizuieste limitele pozițiilor în cazul în care intervine o modificare semnificativă în furnizarea elementelor livrabile sau în totalul pozițiilor deschise sau orice altă modificare semnificativă în cadrul pieței, pe baza stabilirii de către aceasta a elementelor livrabile sau a totalului pozițiilor

deschise și restabilește limita poziției în conformitate cu metodologia de calcul prevăzută la alin. (5).

Art. 157. – (1) A.S.F. notifică ESMA cu privire la limitele exacte ale pozițiilor pe care aceasta intenționează să le impună în conformitate cu metodologia de calcul stabilită conform art. 156 alin. (5).

(2) În termen de două luni de la transmiterea notificării prevăzute la alin. (1), compatibilitatea limitelor impuse pozițiilor cu obiectivele prevăzute la art. 156 alin. (1) – (3) și cu metodologia de calcul stabilită conform art. 156 alin. (5), este evaluată de ESMA, urmând ca aceasta să emită un aviz în acest sens și să îl publice pe pagina proprie de internet.

(3) A.S.F. modifică limitele impuse pozițiilor în conformitate cu avizul ESMA sau transmite ESMA motivele pentru care consideră că modificarea nu este necesară.

(4) În cazul în care A.S.F. impune limite contrare avizului emis de ESMA, aceasta publică de îndată pe pagina proprie de internet o notificare prin care explică detaliat motivele care stau la baza deciziei sale.

Art. 158. – (1) În cazul în care același instrument derivat pe mărfuri este tranzacționat în cantități importante în locuri de tranzacționare din mai multe jurisdicții, autoritatea competentă din locul de tranzacționare în care se înregistrează cel mai mare volum de tranzacții, denumită autoritatea centrală competentă, stabilește limita poziției unice care trebuie să se aplice tuturor tranzacțiilor din contractul respectiv.

(2) A.S.F., în cazul în care deține calitatea de autoritate centrală competentă, conform prevederilor alin. (1), consultă autoritățile competente din alte locuri de tranzacționare în care instrumentul derivat pe mărfuri respectiv este tranzacționat în cantități importante cu privire la limita poziției unice care trebuie să se aplice și la orice revizuire a limitelor pozițiilor unice.

(3) În cazul în care autoritățile competente nu ajung la un acord, acestea declară în scris motivele complete și detaliate pentru care consideră că cerințele prevăzute la art. 156 alin. (1) – (3) nu sunt îndeplinite, eventualele litigii care rezultă în astfel de cazuri urmând a fi soluționate de către ESMA.

(4) Pentru a face posibilă monitorizarea și executarea limitei poziției unice, A.S.F. participă la mecanisme de cooperare, inclusiv schimbul de date pertinente cu autoritățile competente ale locurilor de tranzacționare în care același instrument derivat pe mărfuri este tranzacționat și cu autoritățile competente ale deținătorilor de poziții pe instrumentul derivat pe mărfuri respectiv.

Art. 159. – (1) S.S.I.F., instituțiile de credit sau operatorii de piață care administrează un loc de tranzacționare în care se tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri aplică mecanisme de control al administrării pozițiilor.

(2) Mecanismele de control pentru administrarea pozițiilor includ cel puțin competențele locului de tranzacționare de a:

a) monitoriza totalul pozițiilor deschise ale persoanelor;

b) accesa informații de la persoane, inclusiv toată documentația relevantă, privind dimensiunea și scopul unei poziții sau al unei expuneri generate, informații privind beneficiarii reali sau subiacenți, orice practică concertată și orice activ sau pasiv conex de pe piața activului suport;

c) impune unei persoane să elimine sau să reducă o poziție, în mod temporar sau permanent, în funcție de cazurile specifice, și de a adopta măsuri corespunzătoare în mod unilateral pentru a asigura eliminarea sau reducerea în cazul în care persoana respectivă nu respectă cerința;

d) impune, după caz, unei persoane să reintroducă lichiditate pe piață la un preț și volum convenite, în mod temporar, cu intenția expresă de a reduce efectele unei poziții majore sau dominante.

(3) Limitele impuse pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor sunt transparente și nediscriminatorii, specificând modul în care acestea se aplică persoanelor și ținând seama de natura și structura participanților la piață, precum și de modul în care aceștia utilizează contractele tranzacționate.

(4) S.S.I.F., instituțiile de credit sau operatorul de piață care administrează locul de tranzacționare informează A.S.F. cu privire la detaliile privind mecanismele de control al administrării pozițiilor.

(5) A.S.F. transmite informațiile prevăzute la alin. (4), precum și detaliile referitoare la limitele pozițiilor pe care le-a stabilit către ESMA, care publică și menține pe pagina proprie de internet o bază de date care prezintă pe scurt limitele pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor.

(6) A.S.F. impune limitele pozițiilor prevăzute la art. 156 alin. (1) – (3) în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (3) lit. p).

(7) A.S.F. nu impune limite mai restrictive decât cele adoptate în conformitate cu prevederile art. 156 alin. (1) – (3), decât în cazurile excepționale în care acestea sunt justificate în mod obiectiv și proporționate ținând seama de lichiditatea și de necesitatea funcționării ordonate a pieței respective.

Art. 160. – (1) A.S.F. publică pe pagina proprie de internet detaliile referitoare la limitele mai restrictive impuse pozițiilor pe care decide să le impună, care sunt valabile o perioadă inițială care nu depășește 6 luni de la data publicării lor.

(2) Limitele mai restrictive impuse pozițiilor pot fi reînnoite pentru perioade suplimentare care nu depășesc 6 luni fiecare, dacă motivele cărora li se datorează impunerea acestora se mențin în continuare. Dacă limitele nu sunt reînnoite după perioada de 6 luni, acestea expiră automat.

(3) A.S.F. notifică ESMA în cazul în care decide să impună limite mai restrictive ale pozițiilor, urmând ca aceasta să emită un aviz, în termen de 24 de ore de la notificare, și să îl publice pe pagina proprie de internet. Notificarea transmisă de A.S.F. include o justificare a limitelor mai restrictive ale pozițiilor.

(4) În cazul în care A.S.F. impune limite contrare avizului emis de ESMA, A.S.F. publică imediat pe pagina proprie de internet o notificare prin care explică detaliat motivele care stau la baza deciziei sale.

CAPITOLUL II

Raportarea poziției pe categorii de deținători de poziții

Art. 161. – (1) S.S.I.F., instituțiile de credit sau operatorii de piață care administrează un loc de tranzacționare în cadrul căruia se tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea:

a) fac public un raport săptămânal cu pozițiile agregate deținute de diferitele categorii de persoane pentru diferitele instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea tranzacționate în cadrul locului lor de tranzacționare, specificând numărul de poziții lungi și scurte pe astfel de categorii, modificările intervenite de la raportul anterior, procentul reprezentat de fiecare categorie din totalul pozițiilor deschise și numărul de persoane din fiecare categorie care dețin o poziție, în conformitate cu prevederile alin. (5) – (7) și comunică acest raport A.S.F. și ESMA;

b) pun la dispoziția A.S.F. o defalcare completă a pozițiilor deținute în cadrul respectivului loc de tranzacționare de toate persoanele, inclusiv membri sau participanți și clienți ai acestora, cel puțin o dată pe zi.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) lit.a) se aplică doar în cazul în care atât numărul persoanelor, cât și pozițiile deschise ale acestora depășesc pragurile minime.

(3) Firma de investiții sau instituția de credit care tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea, în afara unui loc de tranzacționare, pun la dispoziția autorității competente din locul de tranzacționare în care sunt tranzacționate instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea sau autorității competente centrale din locul în care instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele

de emisii ori instrumentele derivate pe acestea sunt tranzacționate în cantități semnificative raportat la locuri de tranzacționare din mai multe jurisdicții, cel puțin o dată pe zi, o defalcare completă a pozițiilor lor pe instrumente financiare derivate pe mărfuri tranzacționate într-un loc de tranzacționare și pe contracte extrabursiere echivalente din punct de vedere economic, precum și a pozițiilor clienților lor și ale clienților respectivilor clienți, până la nivel de client final, în conformitate cu art. 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și, dacă este cazul, cu art.8 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011.

(4) Pentru a permite monitorizarea respectării prevederilor art. 156 alin. (1) – (3), membrii sau participanții piețelor reglementate, SMT-urilor și clienții SOT-urilor raportează, cel puțin o dată pe zi, S.S.I.F., instituției de credit sau operatorului de piață care administrează locul de tranzacționare respectiv, detaliile referitoare la propriile poziții deținute pe contracte tranzacționate în locul de tranzacționare respectiv, precum și cu privire la pozițiile clienților lor și ale clienților respectivilor clienți, până la nivel de client final.

(5) Persoanele care dețin poziții pe un instrument financiar derivat pe mărfuri sau pe un certificat de emisii ori instrument financiar derivat pe acesta sunt clasificate de S.S.I.F., instituția de credit sau de operatorul de piață care administrează locul de tranzacționare respectiv, în funcție de natura activității lor principale, ținând seama de orice autorizație aplicabilă, în calitate de:

- a) firmă de investiții sau instituție de credit;
- b) fonduri de investiții, fie un OPCVM, conform definiției din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, fie un administrator de fond de investiții alternativ, conform definiției din Legea nr. 74/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- c) alte instituții financiare, inclusiv asigurători și reasigurători, conform definiției din Legea nr. 237/2015 și instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale, conform definiției din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 235/10 din 23 septembrie 2003;
- d) societăți, în înțelesul Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- e) în cazul certificatelor de emisii sau al instrumentelor derivate ale acestora, operatori cărora le revin obligații de conformitate în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Rapoartele menționate la alin. (1) lit. a) specifică numărul de poziții lungi și scurte pe categorii de persoane, eventualele modificări intervenite de la raportul anterior, procentajul reprezentat de fiecare categorie din totalul pozițiilor deschise și numărul de persoane din fiecare categorie.

(7) Rapoartele prevăzute la alin. (1) lit. a) și defalcarea pozițiilor prevăzută la alin. (3) fac distincție între:

a) pozițiile identificate drept poziții care reduc, de o manieră măsurabilă obiectiv, riscurile legate direct de activitățile comerciale și

b) alte poziții.

(8) În sensul prezentului articol:

a) poziție lungă reprezintă instrumente financiare deținute, ce urmează a fi primite pentru tranzacțiile ce se vor deconta și alte elemente care implică obligația sau dreptul de a cumpăra instrumente financiare;

b) poziție scurtă reprezintă instrumente financiare ce urmează a fi livrate pentru tranzacțiile ce se vor deconta și alte elemente care implică obligația sau dreptul de a vinde instrumente financiare.

TITLUL V

Servicii de raportare adatelor

CAPITOLUL I

Proceduri de autorizare pentru furnizorii de servicii de raportare a datelor

Art. 162. – (1) Furnizarea de servicii de raportare a datelor descrisă în anexa nr. 1 Secțiunea D ca ocupație sau activitate obișnuită face obiectul autorizării prealabile acordată de A.S.F. în conformitate cu prezentul capitol.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), S.S.I.F. sau operatorul de piață care administrează un loc de tranzacționare poate desfășura serviciile de raportare a datelor ale unui APA, ale unui CTP și ale unui ARM, cu condiția ca A.S.F. să fi verificat în prealabil că acești operatori respectă prevederile prezentului titlu și a includerii acestor servicii în autorizația proprie.

(3) Furnizorii de servicii de raportare a datelor sunt înregistrați în Registrul A.S.F.

(4) Registrul prevăzut la alin. (3) este accesibil publicului, conține informații privind serviciile pentru care este autorizat furnizorul de servicii de raportare a datelor și se actualizează în mod regulat.

(5) Furnizorii de servicii de raportare a datelor autorizați de A.S.F. se notifică ESMA și vor fi menționați în lista furnizorilor de servicii de raportare a datelor din Uniunea Europeană publicată pe pagina de internet a ESMA.

(6) În cazul în care A.S.F. retrage o autorizație în conformitate cu prevederile art. 165, respectiva retragere se publică în lista întocmită de ESMA prevăzută la alin. (5) și se menține publică timp de 5 ani.

(7) A.S.F. supraveghează furnizorii de servicii de raportare a datelor și verifică în mod regulat dacă aceștia îndeplinesc în orice moment condițiile impuse pentru autorizarea inițială și dacă respectă prevederile prezentului titlu.

Art. 163. – (1) A.S.F. se asigură că autorizația precizează serviciul de raportare a datelor pe care furnizorul de servicii de raportare a datelor este autorizat să îl furnizeze.

(2) Un furnizor de servicii de raportare a datelor care dorește să își extindă activitatea la alte servicii de raportare a datelor depune o cerere de extindere a autorizației sale.

(3) Autorizația este valabilă în întreaga Uniune Europeană și îi permite unui furnizor de servicii de raportare a datelor să furnizeze în întreaga Uniune Europeană serviciile pentru care a fost autorizat.

Art. 164. – (1) A.S.F. nu acordă autorizația înainte de a se asigura pe deplin că solicitantul îndeplinește toate cerințele prevăzute de dispozițiile adoptate în temeiul prezentei legi.

(2) Furnizorul de servicii de raportare a datelor prezintă toate informațiile necesare pentru a permite A.S.F. să se asigure că acesta a luat, cu ocazia autorizării inițiale, toate măsurile necesare pentru respectarea obligațiilor care îi revin în temeiul dispozițiilor prezentului titlu, inclusiv prezentarea unui program de activitate care precizează, printre altele, tipurile de servicii avute în vedere și structura organizatorică.

(3) Solicitantul este informat, în termen de 6 luni de la prezentarea unei cereri complete, dacă autorizația îi este acordată sau nu.

Art. 165. – (1) A.S.F. poate retrage autorizația eliberată unui furnizor de servicii de raportare a datelor în cazul în care furnizorul:

a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație sau nu a furnizat servicii de raportare a datelor în ultimele 6 luni;

b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost acordată autorizația;

d) a încălcat grav și sistematic dispozițiile prezentei legi sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

(2) În aprecierea caracterului grav și sistematic al încălcării prevăzute la alin. (1) lit. d), în vederea retragerii autorizației unui furnizor de

servicii de raportare a datelor, A.S.F. ia în considerare, după caz, fără a se limita la acestea, următoarele criterii:

a) numărul, natura sancțiunilor și valoarea amenzilor aplicate furnizorului de servicii de raportare a datelor, în ultimele 36 luni, raportat la momentul realizării analizei;

b) frecvența încălcării;

c) măsura în care, prin acțiunile/inacțiunile întreprinse, furnizorul de servicii de raportare a datelor a indus risc sistemic sau a afectat încrederea investitorilor în piața de capital;

d) faptele constatate au facilitat sau au contribuit la facilitarea unor fapte încadrate în categoria abuz de piață, spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism;

e) măsura în care, prin acțiunile/inacțiunile întreprinse, furnizorul de servicii de raportare a datelor a cauzat prejudicii asupra investitorilor sau patrimoniului participanților la piață;

f) cuantumul profiturilor realizate sau al pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate.

Art. 166. – (1) Membrii organului de conducere al unui furnizor de servicii de raportare a datelor trebuie să aibă în orice moment o reputație suficient de bună, posedă suficiente cunoștințe, competențe și experiență și dedică suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

(2) Organul de conducere trebuie să posede, în ansamblul său, cunoștințele, competențele și experiența adecvate pentru a putea înțelege activitățile furnizorului de servicii de raportare a datelor.

(3) Fiecare membru al organului de conducere acționează cu onestitate, integritate și gândire independentă pentru a contesta în mod eficient, după caz, deciziile conducerii superioare și pentru a supraveghea și a monitoriza în mod eficient procesul decizional al conducerii, în cazul în care este necesar.

(4) În cazul în care un operator de piață dorește să obțină autorizația de administrare a unui APA, a unui CTP sau a unui ARM, iar membrii organului de conducere al CTP sau ARM sunt aceiași ca membrii organului de conducere al operatorului de piață, se consideră că persoanele respective îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (1) – (3).

(5) Furnizorul de servicii de raportare a datelor comunică A.S.F. toți membrii organului său de conducere și orice schimbare a componenței acestuia, împreună cu toate informațiile necesare, pentru a evalua dacă entitatea respectă prevederile alin. (1) – (3) și ale reglementărilor A.S.F. emise în aplicarea prezentei legi.

(6) Organul de conducere al unui furnizor de servicii de raportare a datelor definește și supraveghează implementarea mecanismelor de

guvernanță care asigură gestionarea eficientă și prudentă a organizației, inclusiv separarea sarcinilor în cadrul organizației și prevenirea conflictelor de interese, într-un mod care promovează integritatea pieței și interesele clienților săi.

(7) A.S.F. refuză autorizarea dacă datele și informațiile de care dispune nu pot conduce la concluzia că persoana sau persoanele care vor conduce efectiv activitatea furnizorului de servicii de raportare a datelor au o reputație suficient de bună sau dacă există motive obiective și doveditoare de a crede că schimbările propuse privind organul de conducere al furnizorului ar risca să compromită administrarea corectă și prudentă a acestuia, interesele clienților și integritatea pieței.

(8) Termenii și expresiile *reputație suficient de bună, dedică suficient timp și onestitate, integritate și gândire independentă* au înțelesul prevăzut de reglementările ESMA emise în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL II

Condiții pentru APA-uri

Art. 167. – (1) APA instituie politici și măsuri adecvate pentru a face publice informațiile necesare în temeiul prevederilor art. 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 pe cât posibil, din punct de vedere tehnic, în timp real, în condiții comerciale rezonabile.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către APA.

(3) APA diseminează în mod eficient și consecvent aceste informații, într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și într-un format care să faciliteze consolidarea informațiilor cu date similare din alte surse.

(4) Informațiile publicate de APA în conformitate cu prevederile alin. (1) – (3) includ, cel puțin, următoarele detalii:

- a) identificatorul instrumentului financiar;
- b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;
- c) volumul tranzacției;
- d) ora tranzacției;
- e) ora la care a fost raportată tranzacția;
- f) unitatea de preț a tranzacției;
- g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „IS” sau, în alte cazuri, codul „OTC” (extrabursier);
- h) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice.

(5) APA aplică și menține măsuri administrative eficiente destinate să prevină conflictele de interese cu clienții săi.

(6) APA care este și operator de piață sau S.S.I.F. tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și implementează și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(7) Termenii și expresiile utilizate la prezentul articol, precum *condiții comerciale rezonabile*, au înțelesul prevăzut de reglementările europene emise în aplicarea art.64 din Directiva 2014/65/UE.

Art. 168. – (1) APA instituie mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea mijloacelor de transmitere a informațiilor, să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile de informații înainte de publicare.

(2) APA menține resurse adecvate și are instalate dispozitive de *back-up* pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

(3) APA instituie sisteme care pot, în mod eficient, să verifice integralitatea rapoartelor de tranzacționare, să identifice omisiunile și erorile evidente și să solicite retransmiterea eventualelor rapoarte eronate.

CAPITOLUL III Condiții pentru CTP-uri

Art. 169. – (1) CTP instituie politici și măsuri adecvate pentru a colecta informațiile făcute publice în conformitate cu prevederile art. 6 și art. 20 din Regulamentul (UE) nr.600/2014, pentru a le consolida într-un flux de date electronic continuu și pentru a pune informațiile la dispoziția publicului pe cât posibil, din punct de vedere tehnic, în timp real, în condiții comerciale rezonabile.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) includ cel puțin următoarele elemente:

- a) identificatorul instrumentului financiar;
- b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;
- c) volumul tranzacției;
- d) ora tranzacției;
- e) ora la care a fost raportată tranzacția;
- f) unitatea de preț a tranzacției;
- g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „IS” sau, în alte cazuri, codul „OTC” (extrabursier);
- h) după caz, faptul că un algoritm computerizat din cadrul S.S.I.F. este responsabil pentru decizia de investiție și executarea tranzacției;

i) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice;

j) precizări în cazul în care s-a acordat derogare de la obligația de a face publice informațiile prevăzute la art. 3 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. (a) sau (b) din același regulament. Se marchează ce derogări i s-au aplicat tranzacției în cauză.

(3) Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către CTP.

(4) CTP diseminează în mod eficient și consecvent informațiile prevăzute la alin.(2), într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și în formate care să fie ușor accesibile și utilizabile de către participanții la piață.

(5) CTP instituie politici și măsuri adecvate pentru a colecta informațiile făcute publice în conformitate cu prevederile art. 10 și art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, pentru a le consolida într-un flux de date electronic continuu și pentru a pune la dispoziția publicului pe cât posibil, din punct de vedere tehnic, în timp real, în condiții comerciale rezonabile, cel puțin următoarele elemente:

a) identificatorul sau caracteristicile de identificare ale instrumentului financiar;

b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;

c) volumul tranzacției;

d) ora tranzacției;

e) ora la care a fost raportată tranzacția;

f) unitatea de preț a tranzacției;

g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „IS” sau, în alte cazuri, codul „OTC” (extrabursier);

h) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice.

(6) Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către CTP.

(7) CTP-ul diseminează în mod eficient și consecvent aceste informații, într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și în formate general acceptate, interoperabile și ușor accesibile și utilizabile de către participanții la piață.

Art. 170. – (1) CTP-ul se asigură că datele furnizate sunt consolidate de la toate piețele reglementate, SMT-urile, SOT-urile și APA-urile și pentru instrumentele financiare specificate în actele delegate și în actele de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană.

(2) CTP-ul aplică și menține măsuri administrative eficiente destinate să prevină conflictele de interese.

(3) Operatorul de piață sau APA care administrează și un sistem centralizat de raportare tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și aplică și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(4) CTP-ul instituie mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea mijloacelor de transmitere a informațiilor și să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat.

(5) CTP-ul menține resurse adecvate și are instalate dispozitive de *back-up* pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

CAPITOLUL IV

Condiții pentru ARM-uri

Art. 171. – (1) ARM-ul instituie politici și măsuri adecvate pentru a raporta informațiile necesare în temeiul și în conformitate cu cerințele impuse la art. 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 cât mai rapid posibil și nu mai târziu de încheierea zilei lucrătoare următoare zilei în care a avut loc tranzacția.

(2) ARM-ul aplică și menține măsuri administrative eficiente destinate să prevină conflictele de interese cu clienții săi.

(3) ARM care este și operator de piață sau S.S.I.F. tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și aplică și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(4) ARM-ul instituie mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea și autentificarea mijloacelor de transmitere a informațiilor, să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile de informații, menținând în permanență confidențialitatea datelor.

(5) ARM-ul menține resurse adecvate și are instalate dispozitive de *back-up* pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

(6) ARM-ul instituie sisteme care să poată să verifice în mod eficient integralitatea rapoartelor de tranzacționare, să identifice omisiunile și erorile evidente provocate de S.S.I.F. și, în cazul producerii unei astfel de erori sau omisiuni, să comunice S.S.I.F. detaliile erorii sau omisiunii și să solicite retransmiterea eventualelor rapoarte eronate.

(7) ARM-ul instituie sisteme care să îi permită acestuia din urmă să depisteze erorile sau omisiunile provocate de ARM-ul însuși și care să permită ARM-ului să corecteze și să transmită, sau să retransmită, după caz, A.S.F. rapoarte de tranzacții corecte și complete.

(8) Termenii și expresiile utilizate la prezentul articol, precum *mecanisme de securitate solide*, au înțelesul prevăzut de reglementările europene emise în aplicarea art. 66 din Directiva 2014/65/UE.

TITLUL VI

Compensarea și decontarea tranzacțiilor cu instrumente financiare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 172. – Termenii și expresiile utilizate în prezentul titlu au semnificația prevăzută la art. 2 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 și la art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Art. 173. – (1) Condițiile generale privind operațiunile de decontare care pot avea loc în cadrul sistemului de decontare sunt stabilite de către A.S.F. și alte autorități competente/relevante, după caz, potrivit prevederilor prezentei legi și ale legislației europene.

(2) Prevederile prezentului titlu nu se aplică sistemului de decontare a titlurilor de stat administrat de B.N.R. în condițiile prevăzute la art.1 alin.(4) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014.

Art. 174. – (1) Autorizarea și supravegherea depozitarului central și a contrapărții centrale se fac de către A.S.F..

(2) B.N.R. este autoritate relevantă în sensul prevederilor art. 12 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014.

Art. 175. – (1) Transferul dreptului de proprietate privind instrumentele financiare, altele decât cele derivate, are loc, la data decontării, în cadrul sistemului de decontare.

(2) În cazul transferurilor care au o componentă bănească, decontarea se realizează pe baza mecanismului livrare contra plată, cu excepția transferurilor directe de proprietate prevăzute în reglementări secundare.

(3) Instrumentele financiare cumpărate pot fi înstrăinate începând cu momentul cumpărării lor.

CAPITOLUL II
Depozitarul central de instrumente financiare

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

Art. 176. – (1) Depozitarul central de instrumente financiare, altele decât cele derivate, este constituit sub forma unei persoane juridice ca societate pe acțiuni, emitentă de acțiuni nominative, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, autorizată și supravegheată de A.S.F., care administrează un sistem de decontare a instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, menționat la pct. 3 din secțiunea A din anexa la Regulamentul (UE) nr. 909/2014 și care furnizează cel puțin un alt serviciu de bază prevăzut în aceeași secțiune din anexa respectivă.

(2) Orice persoană juridică din România care se încadrează în definiția depozitarului central trebuie să obțină autorizarea A.S.F, înainte de a-și începe activitatea.

(3) Depozitarul central își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale reglementărilor emise de A.S.F., ale Regulamentului (UE) nr. 909/2014, precum și ale actelor delegate și ale actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană prin care sunt reglementate aspecte care fac obiectul regulamentului european menționat mai sus.

(4) Depozitarul central efectuează operațiuni de decontare a tranzacțiilor cu instrumente financiare, altele decât cele derivate, în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 909/2014, ale actelor delegate și ale actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană prin care sunt reglementate aspecte care fac obiectul regulamentului european menționat mai sus.

Art. 177. – (1) Orice emitent stabilit în România care emite sau care a emis instrumente financiare care sunt admise la tranzacționare sau sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare din România se asigură că acestea sunt dematerializate.

(2) Depozitarul central furnizează informații autorităților abilitate prin lege să solicite informații cu privire la deținătorii de instrumente financiare, cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului (UE) nr. 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce

privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2016/679*, precum și ale altor prevederi legale în vigoare în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

(3) Depozitarul central furnizează emitenților pentru care efectuează și operațiunile de înregistrare prin înscriere în cont informațiile necesare pentru exercitarea drepturilor aferente instrumentelor financiare depozitate, altele decât cele derivate, putând presta servicii pentru îndeplinirea obligațiilor emitentului față de deținătorii de instrumente financiare, altele decât cele derivate.

(4) Emitenții efectuează plata dividendelor și a oricăror altor sume cuvenite deținătorilor de instrumente financiare prin intermediul depozitarului central și al participanților la sistemul de decontare.

(5) În situația utilizării sistemului de conturi globale, în vederea determinării structurii deținătorilor de instrumente financiare emise de un emitent, la o anumită dată, participanții vor raporta depozitarului central, în cazul în care depozitarul central efectuează și operațiuni de înscriere în cont, informații privind titularii subconturilor din evidențele proprii și deținerile acestora.

(6) Raportarea prevăzută la alin. (5) se efectuează în termenele și în formatul stabilite prin regulile proprii ale depozitarului central.

SECȚIUNEA a 2-a

Înființarea și funcționarea depozitarului central

Art. 178. – Condițiile, documentația ce trebuie să însoțească cererea de autorizare, precum și procedura de autorizare a depozitarului central sunt stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 909/2014, prin actele delegate și actele de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană, respectiv prin reglementările emise de A.S.F. prin care sunt reglementate aspecte care fac obiectul regulamentului european menționat mai sus.

Art. 179. – În cazul în care nu se respectă cerințele cu privire la integritatea acționarilor unui depozitar central sau se omite obținerea aprobării A.S.F., drepturile de vot aferente acțiunilor deținute cu nerespectarea cerințelor menționate sunt suspendate de drept, aplicându-se procedura prevăzută la art. 272.

Art. 180. – (1) Conturile de instrumente financiare deschise la depozitarul central de participanții la sistemul depozitarului central vor fi

evidențiate astfel încât să se asigure separarea instrumentelor financiare deținute în nume propriu de cele deținute în contul clienților acestora.

(2) Participanții la sistemul depozitarului central au obligația de a ține subconturi de instrumente financiare deținute în contul clienților lor și de a înregistra zilnic în registrul propriu deținerea, pe fiecare client, pentru fiecare clasă de instrumente financiare.

(3) Depozitarul central este direct răspunzător pentru asigurarea cel puțin zilnică a concordanței dintre suma instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, înregistrate în conturile deschise în sistemul depozitarului central și numărul instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, care compun o emisiune.

SECȚIUNEA a 3-a

Supravegherea depozitarului central

Art. 181. – (1) A.S.F. supraveghează activitatea depozitarului central pentru a asigura buna desfășurare a activității și protecția investitorilor.

(2) Pentru respectarea prevederilor prezentei legi, ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, ale Regulamentului (UE) nr. 909/2014, precum și ale actelor delegate și actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană prin care sunt reglementate aspecte care fac obiectul regulamentului european menționat mai sus, A.S.F. poate solicita modificarea reglementărilor emise de depozitarul central.

Art. 182. – (1) Instrumentele financiare, altele decât cele derivate, păstrate în conturile deschise la depozitarul central nu vor putea fi considerate ca aparținând patrimoniului acestuia și nu vor putea face obiectul niciunei pretenții din partea creditorilor depozitarului central.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică inclusiv în cazul falimentului sau lichidării administrative a depozitarului central.

SECȚIUNEA a 4-a

Prevederi referitoare la garanții

Art. 183. – Prin sintagma *garanție reală* din cuprinsul art. 184 –186, se înțelege *garanția financiară* fără transfer de proprietate, constituită în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau ipoteca mobilă, ce poartă asupra instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, înregistrate în sistemul depozitarului central și care se tranzacționează într-un loc de tranzacționare.

Art. 184. – Constituirea și executarea garanțiilor reale asupra instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, se realizează potrivit reglementărilor emise de A.S.F., cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 185. – (1) Publicitatea garanțiilor reale prevăzute la art. 183 asigură opozabilitatea față de terți și se realizează prin înscrierea unei mențiuni în registrul central de publicitate.

(2) În sensul prezentei secțiuni, registrul central de publicitate este sistemul de evidență constituit și administrat la nivelul fiecărui depozitar central, în care sunt înscrise pentru publicitate mențiunile de garanție reală asupra instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, înregistrate în sistemul depozitarului central și care se tranzacționează într-un loc de tranzacționare; orice persoană are acces la informațiile privind mențiunile de garanție reală din cadrul registrului central de publicitate, depozitarul central eliberând, la cerere, extrase de informare în acest sens.

(3) Înscrierea mențiunii de garanție reală în registrul central de publicitate în cazul garanțiilor financiare fără transfer de proprietate nu reprezintă o formalitate, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 9/2004, reprezentând o modalitate de punere la dispoziție a garanției, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din aceeași ordonanță.

(4) Rangul garanției reale se stabilește prin raportare la momentul înscrierii mențiunii de publicitate a garanției reale în registrul central de publicitate, realizată conform reglementărilor emise de A.S.F..

(5) A.S.F. emite reglementări privind modalitatea de realizare a publicității prevăzute la alin. (1) – (4).

Art. 186. – Orice procedură de executare a garanțiilor reale trebuie să respecte dispozițiile reglementărilor A.S.F., iar în cazul executării silită, și pe cele ale dispozițiilor legale în vigoare referitoare la executarea silită. Creditorul și reprezentanții acestuia trebuie să acționeze într-o manieră comercială corespunzătoare, prin utilizarea mecanismelor pieței de capital.

CAPITOLUL III Contrapartea centrală

SECȚIUNEA I Dispoziții generale

Art. 187. – (1) Contrapartea centrală este o persoană juridică română, constituită sub forma unei societăți pe acțiuni, emitentă de acțiuni nominative, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, autorizată și supravegheată de A.S.F., care se interpune între contrapărțile la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru fiecare vânzător și vânzător pentru fiecare cumpărător.

(2) Contrapartea centrală se înființează și funcționează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 648/2012, precum și ale actelor delegate și actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană, prin care sunt reglementate aspecte care fac obiectul regulamentului european menționat mai sus.

(3) Contrapartea centrală poate presta exclusiv servicii legate de compensare conform prevederilor Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

(4) O entitate poate fi autorizată să acționeze ca o contraparte centrală, atât pentru instrumentele financiare derivate, cât și pentru instrumentele financiare, altele decât cele derivate.

(5) Marjele constituite în numele membrilor compensatori nu vor putea fi considerate ca aparținând activelor unei contrapărții centrale și nu vor putea face obiectul cererii sau plății creditorilor contrapărții centrale.

(6) Prevederile alin. (5) se aplică inclusiv în cazul falimentului sau lichidării administrative a contrapărții centrale.

SECȚIUNEA a 2-a

Reglementări referitoare la activitatea unei contrapărți centrale

Art. 188. – (1) Reglementările contrapărții centrale sunt supuse aprobării A.S.F. și privesc cel puțin cerințele aferente contrapărților centrale conform Regulamentului (UE) nr. 648/2012, actelor delegate și actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană prin care sunt reglementate aspecte care fac obiectul regulamentului european menționat mai sus și reglementărilor emise de A.S.F..

(2) Reglementările contrapărții centrale sunt supuse aprobării A.S.F., în conformitate cu reglementările emise de A.S.F..

Art. 189. – Contrapartea centrală trebuie să pună la dispoziția membrilor compensatori suficiente informații pentru a identifica și a evalua corect riscurile și costurile asociate serviciilor contrapărții centrale.

SECȚIUNEA a 3-a

Supravegherea contrapărții centrale

Art. 190. – Contrapartea centrală trebuie să asigure desfășurarea activității în mod ordonat și transparent, precum și raportarea periodică și corectă.

Art. 191. – Pentru respectarea prevederilor prezentei legi, ale reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea acesteia, ale Regulamentului (UE) nr. 648/2012, precum și ale actelor delegate și actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană prin care sunt reglementate aspecte care fac obiectul regulamentului european menționat mai sus, A.S.F. poate solicita modificarea reglementărilor emise de contrapartea centrală.

TITLUL VII

Măsuri de administrare specială, lichidarea și insolvența

CAPITOLUL I

Administrarea specială, lichidarea și insolvența anumitor categorii de entități

SECȚIUNEA 1

Administrarea specială și lichidarea

Art. 192. – Prezenta secțiune se aplică următoarelor categorii de entități:

a) S.S.I.F., cu excepția celor prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar;

b) operatori de piață;

c) societăți de administrare a investițiilor (SAI);

d) AFIA;

e) FIA autoadministrate.

Art. 193. – A.S.F. instituie măsuri de administrare specială în situația în care constată că o entitate prevăzută la art. 192 se află în situația de a intra în stare de insolvență, conform prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 29 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, sau în situația în care oricare dintre membrii consiliului de administrație/consiliului de supraveghere sau auditorii acesteia se fac vinovați de:

a) încălcarea prevederilor prezentei legi ori a reglementărilor emise de A.S.F., care a produs sau poate produce prejudicii importante sau care pune în pericol buna funcționare a pieței de capital;

b) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația de funcționare.

Art. 194. – (1) Administrarea specială este realizată de o persoană fizică sau juridică specializată, numită de A.S.F..

(2) Decizia privind instituirea administrării speciale va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 195. – (1) Administratorul special preia integral, de la data numirii, atribuțiile consiliului de administrație/consiliului de supraveghere al entității prevăzute la art. 192 supuse regimului de administrare specială.

(2) Administratorul special stabilește măsuri pentru conservarea activelor și încasarea creanțelor în interesul investitorilor și al altor creditori.

(3) Pe perioada aplicării administrării speciale se suspendă dreptul de vot al acționarilor, în ceea ce privește numirea și revocarea consiliului de administrație/consiliului de supraveghere, dreptul la dividende al acționarilor, activitatea consiliului de administrație/Consiliului de supraveghere și a auditorilor interni, precum și dreptul la remunerare al acestora.

Art. 196. – (1) În termen de 60 de zile de la numire, administratorul special prezintă A.S.F. un raport scris cu privire la situația financiară a entității prevăzute la art. 192 și anexează documente referitoare la evaluarea activelor și pasivelor, situația recuperării creanțelor, costul menținerii activelor și situația lichidării debitelor.

(2) În termen de 15 zile de la primirea raportului administratorului special, A.S.F. va decide, dacă este cazul, asupra prelungirii activității administratorului special, pe o perioadă limitată.

(3) În situația prelungirii activității, administratorul special va prezenta, lunar, A.S.F. evaluarea situației financiare a respectivei entități.

Art. 197. – (1) În situația în care A.S.F. constată, pe baza raportului administratorului special, că entitatea prevăzută la art. 192 s-a redresat din punct de vedere financiar și se încadrează în cerințele de supraveghere prudențială, conform reglementărilor A.S.F., măsurile de administrare specială vor înceta.

(2) Decizia privind încetarea activității administrării speciale va fi publicată în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2).

Art. 198. – În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 197, iar A.S.F. nu decide asupra prelungirii activității administratorului special, autorizația de funcționare a entității prevăzute la art. 192 va fi retrasă, A.S.F. putând dispune dizolvarea urmată de lichidare sau sesiza instanța competentă în vederea declanșării procedurii de insolvență.

Art. 199. – (1) În situația în care A.S.F. dispune dizolvarea urmată de lichidare, acestea se vor realiza conform procedurii prevăzute de legislația aplicabilă dizolvării și lichidării societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de reglementările A.S.F..

(2) În cadrul procedurii lichidării, prin derogare de la prevederile art. 63 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, lichidatorul este numit de A.S.F..

SECȚIUNEA a 2-a *Insolvența*

Art. 200. – (1) În cazul inițierii procedurii insolvenței, se aplică prevederile titlului II, cap.I din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele categorii de entități:

- a) S.S.I.F.;
- b) operatori de piață;
- c) societăți de administrare a investițiilor (SAI);
- d) AFIA;
- e) FIA autoadministrate.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), prevederile secțiunii a 6-a din cap. I, titlul II din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică S.S.I.F. prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 312/2015.

(3) În înțelesul prezentului titlu, insolvența reprezintă acea stare a entității prevăzute la alin. (1), aflată în una dintre următoarele situații:

- a) starea de insolvență, în sensul prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 29 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare;
- b) imposibilitatea redresării din punct de vedere financiar a entității aflate în administrare specială.

Art. 201. – (1) Instanța competentă să soluționeze cererea A.S.F. de inițiere a procedurii reorganizării și a falimentului entității prevăzute la art. 200 este tribunalul în circumscripția căruia se află sediul respectivei entități.

(2) Desemnarea lichidatorului de către tribunal se va face cu acordul A.S.F..

(3) În îndeplinirea atribuțiilor lor, care implică aplicarea unor reglementări emise de A.S.F., tribunalul, judecătorul-sindic și lichidatorul pot cere opinia A.S.F., în calitatea sa de autoritate de reglementare și supraveghere a pieței de capital.

(4) Procedura falimentului va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea

entității prevăzute la art. 200 aflate în faliment au fost distribuite și fondurile nereclamate au fost depuse la Trezoreria Statului. În urma unei cereri a judecătorului-sindic, tribunalul va pronunța o hotărâre de închidere a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului. Hotărârea va fi comunicată, în scris și/sau prin presă, în cel puțin două cotidiane de circulație națională, tuturor creditorilor debitorului, Oficiului Național al Registrului Comerțului, A.S.F. și lichidatorului. Eventualele sume rămase vor fi virate la bugetul de stat, după o perioadă de 5 ani.

CAPITOLUL II

Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul falimentului S.S.I.F.

Art. 202. – Prezentul capitol stabilește regulile în domeniul raporturilor de drept internațional privat aplicabile reorganizării și falimentului S.S.I.F., sucursalelor acestora situate în state membre, altele decât cele în care își au sediul central, sucursalelor din România ale firmelor de investiții din state membre, precum și sucursalelor din România ale firmelor de investiții din țări terțe.

Art. 203. – (1) În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile au următoarele semnificații:

1. *administrator* – persoana desemnată ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare pentru a administra măsurile de reorganizare;

2. *autoritate competentă* – o autoritate competentă, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau o autoritate de rezoluție în înțelesul art. 2 alin. (1) pct. 6 din Legea nr. 312/2015 în ceea ce privește măsurile de reorganizare adoptate potrivit prevederilor acestei legi;

3. *autorități administrative sau judiciare* – autoritățile stabilite potrivit legii naționale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare;

4. *instrument* – un instrument financiar astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 50 lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

5. *lichidator* – persoana desemnată ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare pentru a administra procedurile de lichidare;

6. *măsuri de reorganizare* – măsurile adoptate de autoritățile administrative sau judiciare, destinate să mențină ori să restabilească situația financiară a unei S.S.I.F. sau a unei firme de investiții și care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv măsurile care implică

posibilitatea unei suspendări a plăților, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a firmelor de investiții, administratorii și acționarii nu sunt considerați terți. Pentru S.S.I.F. prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 312/2015, măsurile de reorganizare includ aplicarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție prevăzute în Legea nr. 312/2015;

7. *procedura de lichidare* – procedura colectivă inițiată și controlată de autoritățile administrative sau judiciare cu scopul de a valorifica active sub supravegherea acestor autorități, inclusiv în cazul în care procedura se încheie printr-un concordat sau altă măsură similară;

8. *stat membru gazdă* – stat membru gazdă astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 44 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

9. *stat membru de origine* – stat membru de origine astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 43 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

10. *sucursală* – sucursală astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În sensul prezentului capitol, termenii *S.S.I.F.* și *firmă de investiții* au înțelesul prevăzut la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Art. 204. – (1) Tribunalul competent potrivit prevederilor art.41 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, este singura autoritate care poate să decidă cu privire la aplicarea măsurii de reorganizare cu privire la o S.S.I.F., inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Hotărârea tribunalului competent pronunțată potrivit alin. (1) se aplică fără alte formalități și produce efecte în întreaga Uniune Europeană din momentul în care aceasta produce efecte în România.

(3) Aplicarea măsurilor de reorganizare potrivit alin. (1) este guvernată de legea română.

(4) Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul A.S.F., autoritățile competente din statele membre gazdă asupra deciziei de a aplica măsuri de reorganizare, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. În situația în care nu este posibilă informarea înainte de pronunțarea hotărârii, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(5) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorului-sindic.

Art. 205. – Dacă în ceea ce privește o firmă de investiții din alt stat membru, care are sucursale stabilite în România, tribunalul competent consideră necesară punerea în aplicare a măsurii reorganizării pe teritoriul României, acesta informează în acest sens, prin intermediul A.S.F., autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 206. – (1) În cazul pronunțării unei hotărâri potrivit prevederilor art. 204 alin. (1) de aplicare a măsurii de reorganizare cu privire la o S.S.I.F. sau la o sucursală a acesteia, care poate afecta drepturile terților din statul membru gazdă, judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea respectivă în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, prin transmiterea acestuia, prin mijloacele cele mai adecvate, către Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Uniunii Europene, precum și în două ziare de circulație națională pe teritoriul fiecărui stat membru gazdă.

(2) Extrasul din hotărârea prevăzută la alin. (1) trebuie să specifice, în limba oficială a fiecărui stat membru gazdă, sau după caz, în limbile oficiale ale acestuia, în special obiectul și temeiul legal ale deciziei luate, termenul de exercitare a căilor de contestare, indicând cu precizie și claritate data expirării acestui termen, și instanța de judecată la care hotărârea poate fi contestată, cu indicarea adresei acesteia.

(3) Neîndeplinirea formalităților de publicare prevăzute la alin. (1) și (2) nu împiedică asupra aplicării măsurilor de reorganizare, inclusiv în ceea ce privește producerea de efecte față de creditorii.

Art. 207. – (1) După deschiderea procedurii reorganizării unei S.S.I.F. având sucursale deschise în alte state membre, administratorul judiciar îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.

(2) Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor, instanța competentă care trebuie să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute. Notificarea va indica și dacă creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferință sunt sau nu sunt supuse verificării.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se furnizează în limba română. În acest scop, se utilizează formulare care vor avea, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, titlul *Invitație de declarare a unei creanțe*.

Termene care trebuie respectate, respectiv titlul Invitație de prezentare a observațiilor cu privire la o creanță. Termene care trebuie respectate.

Art. 208. – (1) Orice creditor al S.S.I.F. debitoare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, are dreptul să își declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra S.S.I.F., care vor fi adresate lichidatorului judiciar. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale aceluși stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în limba română: *Cerere de admitere a creanțelor/Declarație de creanțe* sau, după caz, *Observații privind creanțele*.

(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de prioritate ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există cauze de preferință și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite astfel de drepturi de preferință.

(4) La solicitarea lichidatorului judiciar, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a *Declarației de creanțe* sau, după caz, a *Observațiilor privind creanțele* și a documentelor prezentate.

Art. 209. – (1) În cazul în care o firmă de investiții dintr-un stat terț mai are deschise sucursale cel puțin într-un alt stat membru, tribunalul competent, prin intermediul A.S.F., informează de îndată autoritățile competente din celelalte state membre gazdă în care își desfășoară activitatea asupra aplicării măsurii reorganizării în privința sucursalei din România, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. În situația în care nu este posibilă informarea înainte de pronunțarea hotărârii, aceasta se realizează imediat după aceea.

(2) Autoritățile administrative sau judiciare prevăzute la alin. (1) depun toate eforturile să își coordoneze acțiunile.

Art. 210. – (1) Tribunalul competent potrivit prevederilor art. 41 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, este singura autoritate care poate să decidă deschiderea procedurii falimentului cu privire la o S.S.I.F., inclusiv asupra sucursalelor acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, pronunțată potrivit alin.(1), este recunoscută, fără alte formalități, pe teritoriul tuturor celorlalte state membre și produce efecte în aceste state membre de la data de la care produce efecte pe teritoriul României.

(3) Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul A.S.F., autoritatea competentă a statului membru gazdă cu privire la decizia de deschidere a procedurii falimentului împotriva unei S.S.I.F., inclusiv cu privire la efectele practice pe care o astfel de procedură le poate avea. În situația în care nu este posibilă informarea înainte de pronunțarea hotărârii, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești-sindic.

Art. 211. – (1) Deschiderea procedurii falimentului cu privire la o S.S.I.F. și la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce privește regimul și aplicarea procedurii falimentului, inclusiv cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului și regimul bunurilor dobândite de S.S.I.F. după deschiderea procedurii;

b) atribuțiile S.S.I.F. și ale lichidatorului judiciar;

c) condițiile în care poate fi invocată compensarea legală;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte S.S.I.F.;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii, cu excepția proceselor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre, caz în care se aplică dispozițiile alin. (2);

f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra S.S.I.F. și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;

i) condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;

k) cine suportă costurile și cheltuielile aferente procedurii falimentului;

l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în privința regulilor legislației naționale privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor frauduloase încheiate în dauna creditorilor în cazul în care beneficiarul unui asemenea act dovedește că actul, ca întreg, este guvernat de legea altui stat membru și că legea respectivă nu permite nicio modalitate de contestare a actului în speță.

(3) În cazul în care o măsură de reorganizare decisă de o autoritate judiciară prevede norme privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor înainte de adoptarea măsurii, prevederile art. 204 alin. (2) și (3) nu se aplică în cazurile prevăzute la alin. (2).

Art. 212. – (1) Organele statutare desemnate de S.S.I.F. conform actului constitutiv al acesteia, pot renunța la autorizație, hotărând lichidarea acesteia.

(2) Lichidarea la inițiativa organului statutar este permisă numai în cazul în care S.S.I.F. nu se află în vreuna dintre situațiile de insolvență prevăzute de lege pentru declanșarea falimentului.

(3) S.S.I.F. va comunica A.S.F. hotărârea organului statutar al acesteia privind dizolvarea și lichidarea entității autorizate, însoțită cel puțin de un plan de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor.

(4) Pe baza evaluării planului de lichidare, A.S.F. aprobă dizolvarea și lichidarea S.S.I.F., dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) și (3), confirmând, în acest sens, încetarea valabilității autorizației.

(5) Lichidarea S.S.I.F. la inițiativa organului statutar al acesteia nu împiedică adoptarea unei măsuri de reorganizare sau declanșarea procedurii falimentului.

Art. 213. – (1) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului unei S.S.I.F. având sucursale deschise în alte state membre are drept consecință retragerea de către A.S.F., a autorizației de funcționare a S.S.I.F. debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunțării hotărârii.

(2) Lichidatorul judiciar va publica hotărârea judecătorului-sindic în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și în cel puțin două ziare de circulație națională. Odată cu publicarea, va comunica hotărârea autorității competente.

(3) Retragerea autorizației de funcționare a unei S.S.I.F. având sucursale deschise în alte state membre nu împiedică lichidatorul judiciar sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfășoare unele dintre operațiunile S.S.I.F. debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operațiuni se vor putea desfășura numai cu avizul prealabil al A.S.F..

Art. 214. – Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras în limba română din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă.

Art. 215. – (1) După deschiderea procedurii falimentului unei S.S.I.F. având sucursale deschise în alte state membre, lichidatorul judiciar îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.

(2) Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor, instanța competentă care trebuie să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute. Notificarea va indica și dacă creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferință sunt sau nu sunt supuse verificării.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se furnizează în limba română. În acest scop, se utilizează formulare care vor avea, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, titlul *Invitație de declarare a unei creanțe. Termene care trebuie respectate*, respectiv titlul *Invitație de prezentare a observațiilor cu privire la o creanță. Termene care trebuie respectate*.

Art. 216. – (1) Persoana care execută o obligație pe teritoriul României în beneficiul unei firme de investiții fără personalitate juridică supuse procedurii de insolvență deschise într-un alt stat membru, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului judiciar desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii.

(2) Persoana care execută obligația respectivă anterior îndeplinirii pe teritoriul României a măsurilor de publicitate similare cu cele prevăzute la art.214 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii de insolvență; executarea obligației ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoștință de deschiderea procedurii.

Art. 217. – (1) Orice creditor al S.S.I.F. debitoare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, are dreptul să își declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra S.S.I.F., care vor fi adresate lichidatorului judiciar. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale aceluia stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în

limba română: *Cerere de admitere a creanțelor/Declarație de creanțe* sau, după caz, *Observații privind creanțele*.

(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de prioritate ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există cauze de preferință și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite astfel de drepturi de preferință.

(4) La solicitarea lichidatorului judiciar, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a *Cererii de admitere a creanțelor/Declarației de creanțe* sau, după caz, a *Observațiilor privind creanțele* și a documentelor prezentate.

Art. 218. – Lichidatorul judiciar va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare asupra procesului de lichidare.

Art. 219. – (1) Tribunalul competent, potrivit legii române, informează de îndată, prin intermediul A.S.F., autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, inclusiv asupra efectelor pe care le poate avea această procedură, dacă hotărârea a fost dispusă cu privire la o sucursală din România a unei firme de investiții având sediul stabilit în alt stat decât un stat membru, care are deschise sucursale pe teritoriul altor state membre.

(2) Informarea se va face înainte de pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii sau, dacă acest lucru nu este posibil, imediat după acest moment și va menționa și faptul că autorizația de funcționare a sucursalei din România a fost retrasă.

(3) Autoritățile administrative sau judiciare prevăzute la alin. (1) depun toate eforturile să își coordoneze acțiunile.

(4) Lichidatorii eventuali se străduiesc să își coordoneze acțiunile.

Art. 220. – Efectele unei măsuri de reorganizare sau ale deschiderii procedurii falimentului unei firme de investiții/S.S.I.F. asupra anumitor contracte și drepturi sunt reglementate astfel:

a) contractele și relațiile de muncă sunt guvernate de legislația statului membru aplicabilă în cazul fiecărui contract de muncă;

b) contractele prin care se dobândește dreptul de folosință sau dreptul de achiziționare a unor bunuri imobile sunt guvernate de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, potrivit căreia se determină și natura bunului: mobil sau imobil;

c) drepturile asupra bunurilor imobile, navelor și aeronavelor, care sunt supuse obligației de înregistrare într-un registru public, sunt guvernate de legea statului membru sub autoritatea căruia este ținut registrul respectiv.

Art. 221. – (1) Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii falimentului cu privire la o S.S.I.F. și la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terțelor părți asupra bunurilor – corporale sau necorporale, mobile sau imobile, individual determinate sau determinate generic – aflate în proprietatea S.S.I.F., care, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, sunt situate pe teritoriul altor state membre.

(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) se referă în special la:

a) dreptul de a vinde sau de a dispune în alt mod de un bun și dreptul de a-i culege fructele, decurgând în special dintr-un contract de gaj sau ipotecă;

b) dreptul de preferință la executarea bunurilor afectate unei garanții, înaintea altor titulari de drepturi asupra bunului;

c) dreptul de urmărire a bunului în mâinile oricui s-ar găsi acesta;

d) dreptul de uzufruct asupra bunului.

(3) Dreptul înregistrat într-un registru public și opozabil terților, în temeiul căruia poate fi obținut un drept real în sensul alin. (1), este considerat un drept real.

(4) Prevederile alin. (1) nu împiedică acțiunile în anulare, în constatare a nulității sau a inopozabilității, prevăzute la art. 211 alin. (1) lit. l).

Art. 222. – (1) Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii falimentului, în situația în care S.S.I.F. este parte într-un contract de vânzare-cumpărare a unui bun, în calitate de cumpărător, nu afectează dreptul vânzătorului decurgând dintr-o clauză prin care acesta și-a rezervat dreptul de proprietate până la un anumit termen sau până la îndeplinirea unei condiții, dacă, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, bunul este situat pe teritoriul altui stat membru.

(2) Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii falimentului, în cazul în care S.S.I.F. este parte într-un contract de vânzare-cumpărare, în calitate de vânzător, nu poate constitui motiv pentru anularea sau desființarea contractului și nu afectează drepturile cumpărătorului, dacă data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare este

ulterioară livrării bunului și dacă, la acea dată, bunul era situat pe teritoriul altui stat membru.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității ori în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.

Art. 223. – (1) Punerea în aplicare a unor măsuri de reorganizare sau deschiderea procedurii falimentului nu afectează drepturile creditorilor de a invoca compensarea legală, în cazul în care legea aplicabilă contractului permite o asemenea compensare.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității ori în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.

Art. 224. – Exercițarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra titlurilor de valoare, a căror existență ori transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut ori localizat într-un stat membru este guvernată de legea statului membru respectiv.

Art. 225. – În cazul acordurilor de compensare (netting), legea aplicabilă este legea care guvernează contractul, dacă nu se aduce atingere prevederilor art. 400 – 405 și art. 413 – 419 din Legea nr. 312/2015.

Art. 226. – Contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață reglementată sunt guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile art. 224 și dacă nu se aduce atingere prevederilor art. 400 – 405 și art. 413 – 419 din Legea nr. 312/2015.

Art. 227. – (1) Administratorul sau lichidatorul judiciar poate acționa pe teritoriul statelor membre gazdă în baza unei copii certificate de pe decizia A.S.F. sau în baza unui certificat emis de aceasta, însoțite eventual de o traducere în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale respectivelor state membre gazdă, fără a fi necesară legalizarea sau îndeplinirea unei alte formalități.

(2) Administratorul sau lichidatorul judiciar este abilitat să exercite pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. Acesta poate să numească alte persoane care să îl sprijine sau, după caz, să îl reprezinte pe teritoriul acestor state, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor S.S.I.F. din statul membru gazdă pe parcursul măsurii de reorganizare sau al procedurii falimentului.

(3) În exercitarea competențelor sale, administratorul sau lichidatorul judiciar trebuie să respecte legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special în ceea ce privește procedurile de lichidare a bunurilor și furnizarea de informații angajaților S.S.I.F. din statul membru respectiv. Administratorul special nu are dreptul de a utiliza forța și nici dreptul de a soluționa litigii ori dispute.

Art. 228. – (1) Judecătorul-sindic are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul comerțului și în orice alt registru public ținut în celelalte state membre a hotărârii de adoptare a unei măsuri de reorganizare sau de deschidere a procedurii falimentului față de o S.S.I.F..

(2) Judecătorul-sindic va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea ori de câte ori aceasta este obligatorie, conform legii statului membru respectiv.

(3) Cheltuielile de înregistrare vor fi considerate cheltuieli ale procedurii.

Art. 229. – În situația în care, după adoptarea măsurii de reorganizare sau după deschiderea procedurii falimentului, o S.S.I.F. înstrăinează cu titlu oneros un activ imobiliar, o navă și/sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau, după caz, valori mobiliare și/sau titluri a căror existență sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont prevăzut de lege ori care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe al cărui teritoriu se află activul imobiliar sau sub a cărui autoritate se ține registrul/contul/sistemul respectiv.

Art. 230. – Acțiunile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect bunuri sau drepturi de care S.S.I.F. a fost privată sunt guvernate de legea statului membru în care se desfășoară procesul.

Art. 231. – Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare ori de consultare prevăzute la art. 204 alin. (4), art. 205, art. 209, art. 210, art. 212 și art. 219 au obligația de a păstra secretul profesional potrivit prevederilor art. 249, cu excepția oricăror autorități judiciare cărora li se aplică prevederile naționale în vigoare.

Art. 232. – (1) În situația în care asupra unei firme de investiții dintr-un stat membru, care desfășoară activitate pe teritoriul României, au fost dispuse măsuri de reorganizare sau a fost deschisă procedura falimentului, acestea se vor aplica fără alte formalități pe teritoriul României

și vor produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația statului membru respectiv.

(2) Măsurile de reorganizare sau procedura falimentului se vor aplica potrivit legislației statului membru de origine și ținând seama de prevederile art. 211.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, A.S.F. va informa de îndată despre decizia de aplicare a unei măsuri de reorganizare sau de deschidere a procedurii falimentului, prin publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 233. – (1) Oficiul Național al Registrului Comerțului la care sucursala de pe teritoriul României a unei firme de investiții prevăzute la art. 232 alin. (1) este înregistrată are obligația de a efectua mențiunile corespunzătoare cu privire la decizia privind măsurile de reorganizare sau de deschidere a procedurii falimentului, în urma comunicării primite în acest sens de la autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, ori de la administratorul sau lichidatorul judiciar.

(2) Administratorul, după caz, lichidatorul, împuternicit să pună în aplicare măsurile dispuse de autoritatea administrativă sau judiciară din statul membru de origine este competent să acționeze pe teritoriul României, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de respectiva autoritate, însoțite de o traducere în limba română.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) dețin pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației din statul membru de origine. Aceste persoane pot să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(4) În exercitarea competențelor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin.(2) trebuie să respecte legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților din România ai firmei de investiții în cauză. Competențele nu pot include utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute.

TITLUL VIII
Competențe A.S.F.

CAPITOLUL I
Competențe

Art. 234. – A.S.F. este:

a) autoritatea competentă responsabilă în sensul art. 10 alin. (5) și al art. 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și autoritatea competentă responsabilă pentru supravegherea respectării de către contrapărțile financiare definite la art. 2 pct. 8 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, autorizate și supravegheate de A.S.F., a obligațiilor ce le revin potrivit dispozițiilor cuprinse în titlul II din același regulament;

b) autoritatea competentă în sensul art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

c) autoritatea competentă în sensul art. 4 pct. 8 din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014;

d) autoritatea competentă în sensul art. 40 din Regulamentul (UE) nr.1011/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr.1011/2016*.

Art. 235. – În exercitarea atribuțiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și în prezenta lege, A.S.F. poate fi furnizor de formare, pregătire și perfecționare profesională, evaluator de competențe profesionale în domeniul pieței de capital. A.S.F. echivalează automat diplomele, atestatele și certificatele emise de organisme internaționale.

Art. 236. – (1) A.S.F. își exercită atribuțiile și competențele ce îi revin în conformitate cu prevederile prezentei legi în oricare din următoarele moduri:

- a) direct;
- b) în colaborare cu alte autorități sau entități ale pieței;
- c) sub responsabilitatea sa, prin delegare către alte autorități sau alte entități ale pieței;
- d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(2) A.S.F. deține toate competențele de supraveghere, inclusiv competențe de investigare administrative și competențe de a impune măsuri corective, necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile în temeiul prezentei legi și ale reglementărilor europene incidente prevederilor prezentei legi.

(3) În îndeplinirea prevederilor prevăzute la alin. (2), A.S.F. are următoarele competențe:

a) de a avea acces la orice document sau la alte informații deținute de persoane despre care consideră că ar putea fi necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și de a primi sau de a face o copie a acestora;

b) de a impune sau de a solicita oricărei persoane să furnizeze informații și, în cazul în care este necesar, de a convoca și de a audia orice persoană pentru a obține informații;

c) de a desfășura inspecții sau investigații la sediul entităților legale, iar în cazul persoanelor fizice cu sprijinul instituțiilor/autorităților/organelor competente pentru exercitarea acestui drept;

d) de a solicita înregistrările existente ale convorbirilor telefonice sau ale comunicațiilor electronice sau ale altor schimburi de date deținute de orice entitate legală care intră sub incidența prezentei legi;

e) de a sesiza autoritățile judiciare competente în vederea dispunerii unor măsuri asigurătorii, precum indisponibilizarea sau punerea sub sechestru a activelor entităților subiect al prezentei legi sau ambele;

f) de a dispune interzicerea temporară a exercitării activității profesionale de către persoanele subiecți ai prezentei legi;

g) de a solicita furnizarea de informații auditorilor entităților care desfășoară activități aflate sub incidența prezentei legi și furnizorilor de servicii de raportare a datelor;

h) de a sesiza organele abilitate în domeniul urmăririi penale;

i) de a solicita auditorilor sau experților să efectueze verificări sau investigații cu privire la activitățile desfășurate pe piața de capital, incidente prevederilor prezentei legi;

j) de a impune sau de a solicita oricărei persoane de a furniza informații, inclusiv toată documentația relevantă, privind dimensiunea și scopul unei poziții sau ale unei expuneri generate prin intermediul unui instrument financiar derivat pe mărfuri și orice active sau datorii de pe piața activului suport;

k) de a impune încetarea temporară sau permanentă a oricărei practici sau comportament pe care o consideră contrară dispozițiilor prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și ale celorlalte acte normative privind piața de capital incidente prevederilor prezentei legi și de a institui măsuri prin care să prevină repetarea practicii sau a comportamentului în cauză;

l) de a dispune orice tip de măsură necesară pentru a se asigura că entitățile ce desfășoară activități sau care efectuează operațiuni cărora le sunt

incidente prevederile prezentei legi continuă să respecte prevederile prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014, ale reglementărilor A.S.F. și ale celorlalte acte normative privind piața de capital;

m) de a suspenda sau de a solicita suspendarea de la tranzacționare a unui instrument financiar, iar orice decizie de suspendare, precum și motivele care au stat la baza acesteia vor fi aduse imediat la cunoștința publicului și vor fi publicate în Buletinul A.S.F.;

n) de a retrage sau de a solicita retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare, fie pe o piață reglementată, fie pe orice alt loc de tranzacționare;

o) de a solicita oricărei persoane de a adopta măsuri pentru a diminua poziția sau expunerea;

p) de a limita capacitatea oricărei persoane de a încheia o tranzacție cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, inclusiv prin introducerea de limite cu privire la dimensiunea unei poziții pe care o persoană o poate deține în orice moment, în conformitate cu prevederile art. 156;

q) de a face anunțuri publice cu privire la aspectele incidente prevederilor prezentei legi;

r) de a solicita prin intermediul organelor competente, înregistrările schimburilor de date deținute de un operator de telecomunicații, cu autorizarea judiciară corespunzătoare, când există o prezumție întemeiată privind o încălcare a prevederilor prezentei legi, iar aceste înregistrări pot fi necesare pentru o anchetă privind încălcările prevederilor prezentei legi, ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia sau a reglementărilor europene incidente;

s) de a suspenda sau de a solicita suspendarea activităților de comercializare, de vânzare sau publicitate a instrumentelor financiare sau, prin cooperare cu B.N.R., a depozitelor structurate, în cazul în care condițiile prevăzute la art. 40, 41 sau 42 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 sunt îndeplinite;

ș) de a suspenda sau de a solicita suspendarea activităților de comercializare, de vânzare sau publicitate a instrumentelor financiare sau, prin cooperare cu B.N.R., a depozitelor structurate, în cazul în care S.S.I.F. sau instituția de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare nu a elaborat sau nu a aplicat un proces eficient de aprobare a produselor sau a încălcat în alt mod prevederile art. 51;

t) de a solicita motivat retragerea unei persoane fizice din organul de conducere al unei entități supravegheate și reglementate conform prevederilor prezentei legi;

ț) de a solicita motivat consiliului de administrație sau, după caz, consiliului de supraveghere, respectiv membrilor directoratului sau

directorilor al/ai unei entități supravegheate și reglementate conform prevederilor prezentei legi întrunirea membrilor acestora;

u) de a solicita motivat consiliului de administrație sau după caz directoratului unei entități supravegheate și reglementate conform prevederilor prezentei legi convocarea adunării generale a acționarilor, stabilind problemele ce trebuie înscrise pe ordinea de zi sau, în cazul în care consiliul de administrație/directoratul nu dă curs solicitării A.S.F. menționate, de a solicita tribunalului competent să dispună convocarea de adunări generale ale acționarilor.

(4) În cazul producerii unei pierderi financiare sau a unui prejudiciu ca urmare a nerespectării prevederilor prezentei legi, a reglementărilor emise în aplicarea acesteia, precum și a reglementărilor europene, responsabilitatea pentru acoperirea acestora aparține persoanei găsite vinovate pentru producerea pierderii financiare sau a prejudiciului respectiv.

(5) A.S.F. notifică fără întârzieri nejustificate Comisia Europeană și ESMA cu privire la orice modificare a competențelor prevăzute la alin. (3).

CAPITOLUL II

Cooperarea A.S.F. cu autoritățile competente din alte state membre și cu ESMA

Art. 237. – (1) A.S.F. cooperează cu autoritățile competente din alte state membre pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin în temeiul prezentei legi și al reglementărilor emise în aplicarea acesteia, al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și ale reglementărilor europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE, utilizând competențele conferite de legislația în vigoare aplicabilă.

(2) A.S.F. este desemnată autoritate competentă unică, pentru a servi ca punct de contact în sensul Directivei 2014/65/UE și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

(3) A.S.F. acordă asistență autorităților competente din alte state membre.

(4) A.S.F. cooperează cu autoritățile competente din alte state membre în special pentru a face schimb de informații și în cadrul investigațiilor sau al activităților de supraveghere.

(5) A.S.F. poate coopera cu autoritățile competente din alte state membre în scopul facilitării procesului de recuperare a amenzilor.

(6) În situația în care activitățile unui loc de tranzacționare din România care a instituit măsuri într-un alt stat membru au dobândit o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor de instrumente financiare și protecția investitorilor în statul membru gazdă respectiv, ținând seama de situația piețelor instrumentelor financiare în statul membru gazdă,

A.S.F. și autoritățile competente din statul membru gazdă adoptă măsuri de cooperare proporționale.

(7) În situația în care activitățile unui loc de tranzacționare din alt stat membru care a instituit măsuri în România au dobândit o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor de instrumente financiare și protecția investitorilor din România, ținând seama de situația piețelor de instrumente financiare din România, A.S.F. și autoritățile competente din statul membru de origine al locului de tranzacționare adoptă măsuri de cooperare proporționale.

(8) A.S.F. adoptă măsurile administrative și organizatorice necesare pentru a facilita asistența prevăzută la alin. (3) prin încheierea de acorduri de cooperare.

(9) A.S.F. își exercită competențele în scopul cooperării cu autorități competente din alte state membre, inclusiv în cazul în care practicile care fac obiectul unei investigații nu reprezintă o încălcare a unei norme în vigoare în statul membru respectiv.

(10) În cazul în care A.S.F. are motive întemeiate să suspecteze că anumite acte care încalcă dispozițiile prezentei legi sau ale reglementărilor emise în aplicarea acestora sau ale regulamentelor europene de aplicare a Directivei 2014/65/UE sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 sunt comise sau au fost comise pe teritoriul unui alt stat membru de către entități care nu sunt supuse supravegherii sale, A.S.F. informează autoritatea competentă a celui alt stat membru și ESMA într-un mod cât mai detaliat posibil.

(11) În cazul în care A.S.F. primește o informare din partea unei autorități competente din alt stat membru prin care aceasta informează că are motive să suspecteze că anumite acte care încalcă dispozițiile prezentei legi sau ale legislației europene incidente au fost comise de S.S.I.F. sau instituțiile de credit care prestează servicii și activități de investiții reglementate de prezenta lege pe teritoriul unui alt stat membru, A.S.F. comunică măsurile luate autorității competente care i-a transmis informarea. Prevederile prezentului alineat nu aduc atingere competenței autorității care a trimis notificarea.

(12) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) – (5), alin. (10) și (11), A.S.F. notifică ESMA și altor autorități competente detaliile:

a) oricăror cereri de diminuare a unei poziții sau expuneri în temeiul prevederilor art. 236 alin. (3) lit. o);

b) oricăror limite privind capacitatea persoanelor de a încheia tranzacții privind instrumente financiare derivate în temeiul prevederilor art. 236 alin. (3) lit. p).

(13) Notificarea prevăzută la alin. (12) include, în cazul în care este relevant, detaliile cererii sau solicitării în temeiul prevederilor art. 236 alin. (3) lit. j), inclusiv identitatea persoanei sau persoanelor cărora le era

adresată și motivele aferente, precum și sfera de aplicare a limitelor introduse în temeiul prevederilor art. 236 alin. (3) lit. p), inclusiv persoana vizată, instrumentele financiare aplicabile, limitele cu privire la dimensiunea pozițiilor pe care persoana le poate deține în orice moment, orice exonerări de la acestea acordate în conformitate cu prevederile art. 97 și motivele aferente.

(14) Notificarea prevăzută la alin. (12) trebuie făcută cu cel puțin 24 de ore înainte de intrarea în vigoare planificată a acțiunilor sau măsurilor. În situații excepționale, A.S.F. poate efectua notificarea cu mai puțin de 24 de ore înainte de intrarea în vigoare a măsurii, în cazul în care nu este posibilă acordarea unui preaviz de 24 de ore.

(15) În situația în care primește notificări conform alin. (12) de la o autoritate competentă a altui stat membru, A.S.F. poate lua măsuri în conformitate cu prevederilor art. 236 alin. (3) lit. o) sau p) în cazul în care s-a asigurat că măsura este necesară pentru a îndeplini obiectivul autorității competente care a formulat notificarea.

(16) În situația în care A.S.F. adoptă măsuri potrivit prevederilor alin. (15), aceasta notifică ESMA și autoritățile competente.

(17) În cazul în care o acțiune de notificare în temeiul prevederilor alin. (12) lit. a) sau b) se referă la produse energetice en gros, A.S.F. notifică și Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei, denumită în continuare *ACER*, instituită în temeiul Regulamentului (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 211 din 14 august 2009.

(18) În ceea ce privește certificatele de emisii, A.S.F. cooperează cu organismele publice responsabile cu supravegherea piețelor de licitații și spot și cu autoritățile competente, administratorii de registre și alte organisme publice însărcinate cu supravegherea conformității în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, pentru a se asigura că obține o imagine de ansamblu consolidată asupra piețelor certificatelor de emisii.

(19) În ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe mărfuri agricole, A.S.F. raportează și cooperează cu organismele publice competente în privința supravegherii, a administrării și a reglementării piețelor agricole fizice în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013.

(20) B.N.R. transmite A.S.F. informațiile supuse obligației de raportare către ESMA, conform prevederilor prezentei legi în legătură cu locurile de tranzacționare prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b).

(21) A.S.F. comunică ESMA informațiile prevăzute la alin. (20), în conformitate cu prevederile alin. (2).

Art. 238. – (1) A.S.F. poate solicita cooperarea autorității competente a unui alt stat membru în cadrul unei activități de supraveghere sau în cadrul unei verificări la fața locului sau unei investigații.

(2) În cazul firmelor de investiții care sunt membre sau participante la distanță ale unei piețe reglementate pentru care A.S.F. este autoritate competentă, A.S.F. poate alege să li se adreseze direct respectivelor firme de investiții, caz în care informează autoritatea competentă a statului membru de origine al membrului sau participantului la distanță, după caz, în legătură cu aceasta.

(3) În cazul în care A.S.F. primește o cerere de verificare la fața locului sau de investigație, o soluționează în cadrul competențelor sale:

- a) efectuând verificarea sau investigația;
- b) permițând autorității solicitante să efectueze verificarea sau investigația;
- c) permițând auditorilor sau experților să efectueze verificarea sau investigația.

Art. 239. – (1) A.S.F. comunică autorităților competente din alte state membre, înscrise în lista de pe site-ul ESMA, fără întârziere, informațiile necesare în scopul îndeplinirii competențelor atribuite acestora de Directiva 2014/65/UE și prevăzute de dispozițiile adoptate în temeiul directivei menționate sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

(2) A.S.F. poate preciza, în momentul comunicării prevăzute la alin. (1), că informațiile respective nu trebuie să fie divulgate fără acordul său expres, caz în care aceste informații pot fi schimbate doar în scopurile pentru care A.S.F. și-a dat acordul.

(3) A.S.F. poate transmite informațiile primite în temeiul prevederilor alin.(1) și ale art. 246, 247 și art. 249 alin. (1) – (3) către autoritățile din celelalte state membre, înscrise în lista publicată de ESMA pe site-ul său.

(4) A.S.F. și autoritățile competente menționate la alin. (3) transmit informații altor organisme sau persoane fizice sau juridice numai cu acordul expres al autorităților competente care le-au comunicat informațiile respective și doar în scopurile pentru care autoritățile competente și-au dat acordul, excepție făcând cazurile justificate în mod corespunzător. În aceste din urmă cazuri, A.S.F. informează de îndată autoritatea competentă care a trimis informațiile.

(5) A.S.F., precum și celelalte organisme sau persoane fizice sau juridice care primesc informații confidențiale în temeiul prevederilor alin. (1) sau ale art. 246, 247 și art. 249 alin. (1) – (3) le pot utiliza numai în exercitarea funcțiilor lor, în special:

a) pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile privind accesul la activitate al firmelor de investiții și pentru a facilita monitorizarea, individuală sau consolidată, a condițiilor de exercitare a acestei activități, în special în ceea ce privește cerințele de adecvare a capitalului prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, de organizare administrativă și contabilă și mecanismele de control intern;

b) pentru a monitoriza funcționarea corespunzătoare a locurilor de tranzacționare;

c) pentru a impune sancțiuni;

d) în cadrul exercitării unei căi de atac împotriva unei decizii a autorităților competente;

e) în procesele intentate în conformitate cu prevederile art. 270 și 271;

f) în cadrul mecanismului extrajudiciar de soluționare a reclamațiilor investitorilor prevăzut la art. 263.

(6) Dispozițiile prezentului articol și dispozițiile art. 246 – 248 nu împiedică A.S.F. să transmită ESMA, Comitetului European pentru Risc Sistemic, băncilor centrale, SEBC și Băncii Centrale Europene, care acționează în calitate de autorități monetare și, după caz, altor autorități publice însărcinate cu supervizarea sistemelor de plăți și de decontare informații confidențiale destinate îndeplinirii atribuțiilor acestora și nu interzic acestor autorități sau organisme să comunice A.S.F. orice informație de care aceasta ar putea avea nevoie în scopul exercitării funcțiilor prevăzute în prezenta lege sau în reglementările emise în aplicarea acesteia sau al regulamentelor europene de aplicare a Directivei 2014/65/UE sau în Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

Art. 240. – A.S.F. poate sesiza ESMA cu privire la situațiile în care a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil la o solicitare:

a) de efectuare a unei activități de supraveghere, a unei verificări la fața locului sau a unei investigații, astfel cum se prevede la art. 238; sau

b) de schimb de informații în conformitate cu prevederile art. 239.

Art. 241. – (1) În cazul în care A.S.F. primește o invitație de la o altă autoritate competentă de a coopera pentru o investigație, pentru o verificare la fața locului sau pentru o activitate de supraveghere în conformitate cu prevederile art. 242 sau pentru un schimb de informații în conformitate cu prevederile art. 239, A.S.F. nu poate refuza să dea curs acestei solicitări decât în cazul în care:

a) a fost deja angajată o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva acelorași persoane înaintea autorităților din România;

b) a fost deja adoptată o hotărâre definitivă pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane în România.

(2) În caz de refuz întemeiat pe baza prevederilor alin. (1), A.S.F. informează autoritatea competentă care a adresat invitația și ESMA într-un mod cât mai detaliat.

Art. 242. – (1) A.S.F. consultă autoritățile competente din alt stat membru înainte de autorizarea unei S.S.I.F. care este oricare dintre următoarele:

a) o filială a unei firme de investiții sau a unui operator de piață sau a unei instituții de credit autorizate în acel stat membru;

b) o filială a societății-mamă a unei firme de investiții sau a unei instituții de credit autorizate în acel stat membru;

c) o persoană juridică controlată de aceleași persoane fizice sau juridice care controlează o firmă de investiții sau o instituție de credit autorizată în acel stat membru.

(2) A.S.F. consultă B.N.R. și/sau autoritățile competente din alt stat membru înainte de autorizarea unei S.S.I.F. sau a unui operator de piață care este oricare dintre următoarele:

a) o filială a unei instituții de credit sau a unei societăți de asigurare autorizate în Uniunea Europeană;

b) o filială a societății-mamă a unei instituții de credit sau a unei societăți de asigurare autorizate în Uniunea Europeană;

c) o S.S.I.F. sau un operator de piață controlată/controlat de aceeași persoană fizică sau juridică care controlează o instituție de credit sau o societate de asigurare autorizată în Uniunea Europeană.

(3) A.S.F. se consultă cu autoritățile competente prevăzute la alin. (1) și (2) în special în scopul evaluării caracterului adecvat al acționarilor sau al membrilor și a reputației și experienței persoanelor care conduc efectiv activitatea și care sunt implicate în administrarea unei alte entități din același grup. Acestea își comunică reciproc toate informațiile care privesc caracterul adecvat al acționarilor sau al membrilor, precum și reputația și experiența persoanelor care conduc efectiv activitatea și care poate interesa celelalte autorități competente, în scopul eliberării unei autorizații sau a verificării respectării în permanență a condițiilor de funcționare.

Art. 243. – (1) A.S.F., în calitate de autoritate competentă din stat membru gazdă, poate solicita, în scopuri statistice, ca toate firmele de investiții care au sucursale pe teritoriul României să îi transmită rapoarte periodice privind activitatea acestor sucursale.

(2) În exercitarea responsabilităților conferite de prezenta lege, A.S.F. în calitate de autoritate competentă din stat membru gazdă poate solicita sucursalelor firmelor de investiții să furnizeze informațiile necesare pentru a monitoriza conformitatea lor cu standardele stabilite în România care le sunt aplicabile pentru cazurile prevăzute la art. 116.

(3) Obligațiile impuse de A.S.F. sucursalelor firmelor de investiții din alte state membre, potrivit prevederilor alin. (1) și (2), nu pot fi mai stricte decât cele impuse S.S.I.F. pentru monitorizarea conformării acestora cu aceleași standarde.

CAPITOLUL III

Măsuri de prevenție adoptate de A.S.F. în calitate de autoritate competentă din stat membru gazdă

Art. 244. – (1) În cazul în care A.S.F., în calitate de autoritate competentă a statului membru gazdă, are motive clare și doveditoare să estimeze că o firmă de investiții care operează pe teritoriul României în temeiul libertății de a presta servicii încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta lege sau cu reglementările emise în aplicarea acesteia sau că o firmă de investiții care deține o sucursală pe teritoriul României încalcă obligațiile care, în temeiul dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta lege sau cu reglementările emise în aplicarea acesteia, nu conferă prerogative A.S.F., aceasta comunică de îndată aceste aspecte autorității competente a statului membru de origine al firmei de investiții.

(2) În cazul în care, în pofida măsurilor adoptate de autoritatea competentă a statului membru de origine sau din cauza faptului că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate, firma de investiții prevăzută la alin. (1) continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază clar interesele investitorilor din România sau funcționarea ordonată a piețelor, se aplică următoarele:

a) după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, A.S.F. adoptă toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii și pentru a menține buna funcționare a piețelor, inclusiv posibilitatea de a interzice firmelor de investiții care încalcă normele să inițieze alte tranzacții pe teritoriul României și informează Comisia Europeană și ESMA, fără întârzieri nejustificate, cu privire la aceste măsuri; și

b) A.S.F. poate sesiza ESMA, care poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) În cazul în care A.S.F. constată că o firmă de investiții având o sucursală pe teritoriul României nu respectă actele cu putere de lege sau actele administrative adoptate în România în temeiul dispozițiilor prezentei legi sau reglementărilor secundare emise în aplicarea acesteia care conferă prerogative A.S.F., A.S.F. emite o decizie prin care solicită firmei de investiții respective să pună capăt acestei situații necorespunzătoare.

(4) În cazul în care firma de investiții prevăzută la alin. (3) nu adoptă măsurile solicitate, A.S.F. ia toate măsurile adecvate pentru ca firma de investiții respectivă să pună capăt acestei situații necorespunzătoare și comunică natura măsurilor adoptate autorităților competente ale statului membru de origine.

(5) În cazul în care, în ciuda măsurilor luate de A.S.F., firma de investiții prevăzută la alin. (3) continuă să încalce actele prevăzute la alin. (3) care sunt în vigoare în România, A.S.F., după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii și buna funcționare a piețelor și informează, fără întârzieri nejustificate, Comisia Europeană și ESMA cu privire la aceste măsuri.

(6) În cazul în care A.S.F., în calitate de autoritate competentă a statului membru gazdă a unei piețe reglementate, a unui SMT sau a unui SOT, are motive clare și doveditoare să estimeze că această piață reglementată, acest SMT sau acest SOT încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta lege sau cu reglementările emise în aplicarea acesteia, A.S.F. sesizează de îndată autoritatea competentă a statului membru de origine al pieței reglementate respective sau a SMT-ului sau SOT-ului respectiv.

(7) În cazul în care, în pofida măsurilor adoptate de autoritatea competentă a statului membru de origine sau din cauza faptului că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate, piața reglementată, SMT-ul sau SOT-ul prevăzute la alin. (6) continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază interesele investitorilor din România sau funcționarea ordonată a piețelor, A.S.F., după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii și buna funcționare a piețelor, inclusiv posibilitatea de a împiedica piața reglementată sau SMT-ul ori SOT-ul să faciliteze accesul participanților sau al membrilor la distanță stabiliți în România și informează, fără întârzieri nejustificate, Comisia Europeană și ESMA cu privire la aceste măsuri.

(8) Orice măsură luată în temeiul prevederilor alin. (1) – (7) și care presupune sancțiuni sau restricții pentru serviciile și activitățile unei firme de investiții sau ale unei piețe reglementate este justificată în mod corespunzător și comunicată firmei de investiții sau pieței reglementate respective.

(9) În plus față de prevederile alin. (3) – (7), A.S.F. poate sesiza ESMA cu privire la situațiile respective.

Art. 245. – (1) A.S.F. cooperează cu ESMA în sensul prezentei legi, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) A.S.F. furnizează ESMA fără întârzieri nejustificate toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei legi, al reglementărilor emise în aplicarea acesteia, al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și al reglementărilor europene incidente în conformitate cu art. 35 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL IV Cooperarea cu țările terțe

Art. 246. – (1) A.S.F. poate încheia acorduri de cooperare care prevăd schimbul de informații cu autoritățile competente din țări terțe, cu condiția ca informațiile comunicate să beneficieze de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele impuse în temeiul prevederilor art. 248.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) trebuie să fie destinat îndeplinirii sarcinilor A.S.F. și al autorităților competente din țări terțe.

(3) Transferul de date cu caracter personal unei autorități competente dintr-o țară terță de către A.S.F. se face în conformitate cu prevederile Cap. VII din Legea nr. 677/2001, cu prevederile Cap. V din Regulamentul (UE) nr. 2016/679 și cu alte prevederi legale în vigoare în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

(4) A.S.F. poate încheia acorduri de cooperare care prevăd schimbul de informații cu autorități din țări terțe, organisme și persoane fizice sau juridice din țări terțe, însărcinate cu una sau mai multe din atribuțiile următoare:

a) supravegherea instituțiilor de credit, a altor instituții financiare și a societăților de asigurare și supravegherea piețelor financiare;

b) procedura de lichidare sau de faliment al firmelor de investiții și altă procedură similară;

c) efectuarea auditului financiar al firmelor de investiții și ale altor instituții financiare, ale instituțiilor de credit și ale societăților de asigurare, în cadrul exercitării funcțiilor lor de supraveghere sau al exercitării funcțiilor lor în cazul administrării sistemelor de compensare;

d) supravegherea organismelor care intervin în procedurile de lichidare și de faliment ale firmelor de investiții și în alte proceduri similare;

e) supravegherea persoanelor însărcinate cu auditul financiar al societăților de asigurare, al instituțiilor de credit, al firmelor de investiții și al altor instituții financiare;

f) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețe de comercializare a certificatelor de emisii în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot;

g) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri agricole în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot.

Art. 247. – (1) Acordurile de cooperare prevăzute la art. 246 alin. (4) pot fi încheiate de A.S.F. numai dacă informațiile comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele impuse în temeiul prevederilor art. 248.

(2) Schimbul de informații prevăzut la art. 246 alin. (4) este destinat îndeplinirii sarcinilor A.S.F. și autorităților din țări terțe, organismelor sau persoanelor fizice sau juridice din țări terțe.

(3) În cazul în care acordurile de cooperare prevăzute de art. 246 alin. (4) implică transferul de date cu caracter personal de către A.S.F., aceasta trebuie să respecte prevederile cap. VII din Legea nr. 677/2001, prevederile cap. V din Regulamentul (UE) nr. 2016/679 și alte prevederi legale în vigoare în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

(4) În cazul în care informațiile prevăzute în cuprinsul prezentului articol și al art. 246 provin de la alt stat membru decât România, A.S.F. poate divulga informațiile respective doar cu acordul expres al autorității competente care i le-a comunicat și, după caz, doar în scopurile pentru care aceasta și-a dat acordul.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică corespunzător și informațiilor comunicate de autoritățile competente ale țărilor terțe și transmise de A.S.F. altor autorități.

CAPITOLUL V

Secretul profesional

Art. 248. – (1) A.S.F., orice persoană care lucrează sau a lucrat pentru A.S.F. sau pentru entitățile cărora A.S.F. le-a delegat atribuții conform prevederilor art. 2 alin. (10) – (14), precum și auditorii sau experții mandatați de A.S.F. au obligația de a respecta secretul profesional. Aceștia au obligația de a nu divulga nicio informație confidențială pe care au primit-o în exercitarea funcțiilor lor, decât într-o formă rezumată sau agregată care împiedică identificarea individuală a S.S.I.F. sau a instituției de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare, a operatorilor

de piață, a piețelor reglementate sau a oricărei alte persoane, în conformitate cu legislația națională și actele administrative aplicabile, precum și cu celelalte dispoziții ale prezentei legi în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(2) În cazul în care o S.S.I.F., un operator de piață sau o piață reglementată a fost declarat(ă) în stare de insolvență sau lichidare, informațiile confidențiale care nu privesc terțe părți pot fi divulgate în cadrul unor proceduri civile sau comerciale, cu condiția să fie necesare în derularea procedurii.

(3) A.S.F., organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât A.S.F., care primesc informații confidențiale în temeiul prezentei legi sau al reglementărilor emise în aplicarea acesteia sau al regulamentelor europene de aplicare a Directivei 2014/65/UE sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 le pot utiliza doar în executarea sarcinilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor, în cazul A.S.F. în cadrul domeniului de aplicare al prezentei legi sau al reglementărilor emise în aplicarea acesteia sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 sau, în cazul altor autorități, organisme sau persoane fizice sau juridice, în scopurile pentru care aceste informații le-au fost comunicate și/sau în cadrul procedurilor administrative și judiciare specific legate de exercitarea funcțiilor respective.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul în care A.S.F. sau altă autoritate, organism sau persoană care comunică informația își exprimă consimțământul, autoritatea care a primit informația o poate utiliza în alte scopuri.

(5) Orice informație confidențială primită, schimbată sau transmisă în temeiul prezentei legi sau al reglementărilor emise în aplicarea acesteia ori al regulamentelor europene de aplicare a Directivei 2014/65/UE sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 este supusă cerințelor secretului profesional prevăzute în prezentul articol.

(6) Prezentul articol nu împiedică A.S.F. să transmită sau să facă schimb de informații confidențiale în conformitate cu prezenta lege sau cu reglementările emise în aplicarea acesteia ori cu regulamentele europene de aplicare a Directivei 2014/65/UE sau cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și cu alte legi sau regulamente aplicabile firmelor de investiții, instituțiilor de credit, fondurilor de pensii, OPCVM-urilor, fondurilor de investiții alternative, intermediarilor de asigurări și reasigurări, societăților de asigurări, piețelor reglementate sau operatorilor de piață, contrapărților centrale, depozitarilor centrali sau în alt mod cu acordul autorității competente sau al altor autorități, organisme, persoane fizice sau juridice care au comunicat informațiile respective.

(7) Prezentul articol nu împiedică A.S.F. să transmită sau să facă schimb, în conformitate cu legislația națională și actele administrative

aplicabile, de informații confidențiale pe care nu le-a primit de la o autoritate competentă a altui stat membru.

Art. 249. – (1) Orice persoană autorizată în temeiul Legii nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, care îndeplinește într-o firmă de investiții, o piață reglementată sau un furnizor de servicii de raportare a datelor sarcina prevăzută la art. 34 din Directiva 2013/34/UE sau la art. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau orice altă sarcină prevăzută de lege, este obligată să semnaleze fără întârziere A.S.F. orice fapt sau orice decizie privind entitatea respectivă, de care a luat cunoștință în exercitarea sarcinii respective și care ar putea:

- a) constitui o încălcare gravă a actelor cu putere de lege sau a actelor administrative care stabilesc condițiile autorizării sau care reglementează în mod expres exercitarea activității S.S.I.F.;
- b) compromite continuitatea funcționării S.S.I.F.;
- c) motiva un refuz de certificare a conturilor sau formularea de rezerve.

(2) Persoana prevăzută la alin. (1) are obligația de a semnala orice fapt sau decizie de care a luat cunoștință în îndeplinirea uneia dintre sarcinile prevăzute la alin. (1) într-o entitate care are legături strânse cu S.S.I.F. în care se achită de sarcina respectivă.

(3) Divulgarea cu bună credință către A.S.F. a oricărui fapt sau a oricărei decizii prevăzute la alin. (1) sau (2), de către persoanele autorizate în sensul Legii nr. 162/2017, nu constituie o încălcare a clauzelor contractuale sau a dispozițiilor legale care restricționează comunicarea de informații și nu antrenează în niciun fel răspunderea acestor persoane.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal, la nivelul A.S.F., se realizează exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere, investigare și protecție a investitorilor, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi, ale Legii nr. 677/2001, respectiv în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 2016/679 și cu alte prevederi legale în vigoare în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

TITLUL IX

Auditul financiar

Art. 250. – A.S.F. stabilește prin reglementări condițiile de avizare ale auditorilor financiari persoane fizice și juridice, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România care auditează situațiile financiare și

operațiunile oricărei entități supuse autorizării, supravegherii și controlului A.S.F. conform prevederilor prezentei legi.

Art. 251. – Situațiile financiare și cele privind operațiunile oricărei entități supuse autorizării, supravegherii și controlului A.S.F., vor fi elaborate în conformitate cu cerințele specifice stabilite de Ministerul Finanțelor Publice și cu reglementările A.S.F., vor fi auditate de persoane fizice sau juridice, persoane active, membre ale Camerei Auditorilor Financiari din România și vor fi transmise A.S.F. în conformitate cu cerințele specifice stabilite de Ministerul Finanțelor Publice și cu reglementările A.S.F..

TITLUL X

Sanțiuni și măsuri administrative

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 252. – (1) A.S.F. aplică sancțiuni și măsuri administrative pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, reglementărilor emise în aplicarea acesteia, Regulamentului (UE) nr. 648/2012, Regulamentului (UE) nr. 600/2014, Regulamentului (UE) nr. 909/2014, Regulamentului (UE) nr. 1286/2014, Regulamentului (UE) nr. 2015/2365, Regulamentului (UE) nr. 1011/2016, a actelor delegate și a actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană prin care sunt reglementate aspecte care fac obiectul Directivei (UE) nr. 65/2014 și ale regulamentelor europene menționate anterior.

(2) Sancțiunile și măsurile administrative menționate la alin. (1) sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(3) În cazul în care stabilește tipul și nivelul unei sancțiuni sau măsuri administrative impuse în temeiul exercitării competențelor sale conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor prezentei legi, A.S.F. ia în considerare inclusiv următoarele aspecte, după caz:

- a) gravitatea și durata încălcării;
- b) gradul de răspundere care revine persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, indicată în special de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de valoarea netă a activelor persoanei fizice responsabile;

d) importanța profiturilor obținute sau a veniturilor rezultate din evitarea pierderilor de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate;

e) pierderile suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate;

f) măsura în care persoana fizică sau juridică responsabilă cooperează cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a reține profitul obținut sau veniturile obținute din evitarea pierderilor de această persoană;

g) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă;

h) eventualele măsuri luate de către contravenient, ulterior săvârșirii faptei, pentru a limita pagubele, pentru acoperirea prejudiciului sau pentru desistarea săvârșirii faptei.

Art. 253. – (1) A.S.F. publică pe site-ul său de internet, fără întârziere, orice decizie prin care se impune o sancțiune sau măsură administrativă conform prevederilor prezentului titlu, după ce persoana căreia i s-a impus sancțiunea a fost informată în legătură cu decizia respectivă.

(2) Publicarea deciziei prevăzute la alin. (1) cuprinde cel puțin informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile.

(3) Obligația prevăzută la alin. (1) nu se aplică deciziilor prin care se impun măsuri referitoare la o anchetă.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către A.S.F. ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, A.S.F.:

a) amână publicarea deciziei de a impune o sancțiune sau o măsură administrativă până în momentul în care motivele nepublicării încetează să fie valabile;

b) publică decizia de a impune o sancțiune sau o măsură administrativă în mod anonim în oricare dintre circumstanțele următoare:

(i) în cazul în care sancțiunea sau măsura administrativă este impusă unei persoane fizice și se constată, în urma unei evaluări anterioare obligatorii a proporționalității publicării datelor cu caracter personal, că aceasta este disproporționată;

(ii) în cazul în care publicarea ar periclita grav stabilitatea sistemului financiar sau o anchetă oficială în curs;

(iii) în cazul în care publicarea ar cauza, în măsura în care se poate stabili acest lucru, prejudicii disproporționate și grave instituțiilor sau persoanelor fizice implicate;

c) nu publică decizia de a impune o sancțiune sau o măsură administrativă, în cazul în care opțiunile prevăzute la lit. a) și b) sunt considerate insuficiente pentru a garanta:

(i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare;

(ii) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile administrative respective sunt considerate a fi de natură minoră.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), publicarea datelor relevante poate fi amânată pentru o perioadă de timp rezonabilă stabilită de A.S.F. dacă se preconizează că în cursul perioadei respective motivele care au stat la baza publicării în mod anonim vor înceta să fie valabile.

(6) În cazul în care decizia de a impune o sancțiune sau o măsură administrativă face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare sau a altor autorități, A.S.F. publică imediat, pe site-ul său, astfel de informații și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul unei astfel de căi de atac.

(7) A.S.F. publică pe site-ul său de internet orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unei sancțiuni sau a unei măsuri administrative.

(8) Datele cu caracter personal conținute în publicare se păstrează pe site-ul de internet al A.S.F. cu respectarea reglementărilor legale privind protecția datelor cu caracter personal, pentru o perioadă stabilită prin reglementările A.S.F..

(9) A.S.F. informează ESMA în legătură cu toate sancțiunile și măsurile administrative impuse, dar încă nepublicate, în conformitate cu alin. (4) lit. c), inclusiv despre exercitarea oricărei cai de atac la acestea, precum și rezultatul respectivelor căi de atac.

(10) A.S.F. primește de la autoritățile naționale competente din oficiu informațiile și hotărârea finală în legătură cu orice sancțiune penală impusă și le transmite ESMA și, dacă privește o instituție de credit, și B.N.R..

(11) A.S.F. transmite anual ESMA informații agregate cu privire la toate deciziile prin care se impune o sancțiune sau o măsură administrativă în conformitate cu alin. (1) – (7), cu excepția măsurilor referitoare la anchetă.

(12) În cazul în care A.S.F. publică o sancțiune sau o măsură administrativă ori primește informații cu privire la aplicarea unor sancțiuni penale, aceasta raportează în același timp și către ESMA.

Art. 254. – (1) Raportarea către A.S.F. a încălcărilor, posibile sau certe, ale prevederilor prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014

și ale Regulamentului (UE) nr. 909/2014 se realizează în conformitate cu reglementările emise de A.S.F..

(2) A.S.F. stabilește mecanisme eficiente, constând în canale de comunicare independente și autonome, care sunt sigure și asigură confidențialitatea, pentru primirea raportărilor privind încălcările prevederilor prezentei legi, denumite în continuare *metode de comunicare securizate*.

(3) Metodele de comunicare securizate sunt considerate independente și autonome, în condițiile în care acestea îndeplinesc cumulativ următoarele criterii:

a) sunt separate de canalele de comunicare generale ale A.S.F., inclusiv de cele prin care A.S.F. comunică pe plan intern și cu părți terțe în cadrul activității sale obișnuite;

b) sunt concepute, stabilite și utilizate într-un mod care garantează caracterul complet, integritatea și confidențialitatea informațiilor și împiedică accesul angajaților neautorizați ai A.S.F.;

c) permit stocarea durabilă a informațiilor, în conformitate cu reglementările emise de A.S.F., pentru a permite investigații suplimentare. A.S.F. păstrează evidențele acestor informații într-o bază de date confidențială și sigură.

(4) Metodele de comunicare securizate permit raportarea încălcărilor cel puțin în următoarele moduri:

a) raportarea scrisă a încălcărilor, în format electronic sau pe suport de hârtie;

b) raportarea orală a încălcărilor prin intermediul liniilor telefonice, indiferent dacă este înregistrată sau neînregistrată;

c) raportarea la sediul A.S.F..

(5) A.S.F. se asigură că o raportare privind o încălcare primită prin alte mijloace decât prin metodele de comunicare securizate prevăzute în prezentul articol este transmisă imediat, fără modificare, angajaților specializați ai A.S.F., utilizând metodele de comunicare securizate.

(6) Procesul de gestionare de către A.S.F. a raportărilor transmise de persoanele ce reclamă încălcări ale prevederilor prezentei legi se realizează conform prevederilor alin. (2) – (5) și a reglementărilor emise de A.S.F., cu asigurarea:

a) întocmirii de proceduri specifice pentru primirea raportărilor privind încălcările și luarea de măsuri ulterioare;

b) unui nivel adecvat de protecție a acelor angajați ai entităților supravegheate și reglementate de prezenta lege care raportează încălcările comise în cadrul respectivelor entități, cel puțin referitor la acte de răzbunare, de discriminare și a altor tipuri de tratament inechitabil;

c) protecției datelor cu caracter personal atât cu privire la persoana care raportează încălcări la prezenta lege, cât și cu privire la persoana fizică

suspectată că s-ar fi făcut vinovată de o încălcare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001, ale Regulamentului (UE) nr. 2016/679 și ale altor prevederi legale în vigoare în domeniul protecției datelor cu caracter personal;

d) confidențialității în ceea ce privește persoana care raportează o încălcare, cu excepția cazului în care legislația națională impune dezvăluirea identității sale, în contextul unor anchete sau al unor proceduri judiciare ulterioare.

(7) Raportarea de către angajații din cadrul unei entități supravegheate și reglementate, prevăzută la alin. (1) – (5) nu se consideră drept încălcare a vreunei restricții privind divulgarea de informații impuse prin contract sau prin orice act cu putere de lege sau act administrativ și nu atrage răspunderea persoanei care notifică în legătură cu acea raportare.

Art. 255. – S.S.I.F., operatorii de piață, furnizorii de servicii de raportare a datelor, instituțiile de credit în legătură cu serviciile sau activitățile de investiții și serviciile auxiliare și sucursalele societăților din țările terțe, precum și depozitarul central și participanții la sistemul depozitarului central trebuie să dispună de proceduri adecvate pentru raportarea de către angajați a încălcărilor potențiale sau efective, la nivel intern, printr-un canal de comunicare specific, independent și autonom.

Art. 256. – Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă conform prevederilor Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, nerespectarea de către orice persoană fizică sau juridică a prevederilor:

- a) art. 82 alin. (5);
- b) art. 104 alin. (1), (2), (4) și (5).

Art. 257. – (1) Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea de către orice entitate legală sau persoană fizică care intră sub incidența prevederilor prezentei legi a:

(i) prevederilor reglementărilor, în vigoare, emise în aplicarea prezentei legi, în conformitate cu condițiile prevăzute de respectivele reglementări;

(ii) măsurilor prevăzute de actele de autorizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora;

(iii) prevederilor existente în reglementările proprii ale entității legale și ale unui loc de tranzacționare, ale unui depozitar central și ale unei contrapărți centrale;

b) împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite A.S.F. de către lege, precum și refuzul nejustificat al oricărei persoane de a răspunde solicitărilor A.S.F. în exercitarea atribuțiilor care îi revin conform prevederilor Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei legi;

c) nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței de capital;

d) nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. în domeniul sancțiunilor internaționale și nepunerea în aplicare a sancțiunilor internaționale pe piața de capital;

e) nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la formarea, pregătirea și perfecționarea profesională, respectiv echivalarea automată a diplomelor, atestatelor și certificatelor emise de organisme internaționale;

f) nerespectarea de către organul statutar competent a obligațiilor prevăzute la art. 272 alin. (4);

g) punerea la dispoziția A.S.F. în mod intenționat de informații eronate, neclare sau incomplete, de natură a induce în eroare;

h) utilizarea neautorizată a sintagmelor *servicii și activități de investiții, societate de servicii și investiții financiare, piață reglementată, operator de piață, sistem multilateral de tranzacționare (SMT) și sistem organizat de tranzacționare (SOT)*, asociate cu oricare din instrumentele financiare definite la secțiunea C din anexa nr.1, cu mărfuri, sau a oricărei combinații între acestea, fără respectarea condițiilor legale.

(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), d) și f) – h):

(i) cu avertisment sau amendă de la 1.000 lei la 50.000 lei, pentru persoanele fizice;

(ii) cu avertisment sau amendă de la 0,1% la 5% din cifra de afaceri netă realizată în anul financiar anterior sancționării, în funcție de gravitatea faptei săvârșite, pentru persoanele juridice;

b) în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și e):

(i) cu avertisment sau cu amendă de la 1.000 lei la 100.000 lei, pentru persoanele fizice;

(ii) cu avertisment sau, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 10.000 lei până la

22.000.000 lei, în funcție de gravitatea faptei săvârșite, pentru persoanele juridice.

(3) În cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării nu este disponibilă la data sancționării, va fi luată în considerare cea aferentă anului financiar în care persoana juridică a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință. Prin an de referință se înțelege anul anterior sancționării.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul persoanei juridice care a înregistrat o cifră de afaceri mai mică de 15 milioane lei sau nu a înregistrat cifră de afaceri în anul anterior sancționării, precum și în cazul persoanei juridice a cărei cifră de afaceri nu este accesibilă A.S.F., aceasta va fi sancționată cu:

a) avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 1.000.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (2) lit. a);

b) avertisment sau amendă de la 15.000 lei la 2.500.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (2) lit. b).

Art. 258. – (1) Constituie contravenție depășirea limitelor pozițiilor stabilite în conformitate cu prevederile art. 156 – 160 pentru:

a) pozițiile deținute de persoane stabilite sau care acționează pe teritoriul României sau în străinătate, care depășesc limitele referitoare la contractele privind instrumentele financiare derivate pe mărfuri stabilite de A.S.F. în legătură cu contractele tranzacționate în locurile de tranzacționare stabilite sau care funcționează pe teritoriul României sau contractele extrabursiere echivalente din punct de vedere economic;

b) pozițiile deținute de persoane stabilite sau care acționează pe teritoriul României, care depășesc limitele referitoare la contractele privind instrumentele financiare derivate pe mărfuri stabilite de autoritățile competente din alte state membre.

(2) Săvârșirea contravenției prevăzută la alin. (1) se sancționează potrivit prevederilor art. 261 alin. (2) – (4).

Art. 259. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul săvârșirii a două sau mai multe contravenții, se aplică sancțiunea cea mai mare, majorată cu până la 50%, după caz, cu respectarea prevederilor art. 252 alin. (3).

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu

modificările și completările ulterioare, termenul de prescripție a constatării, aplicării și executării sancțiunii contravenționale este de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

Art. 260. – (1) Constatarea contravențiilor prevăzute de prezenta lege se face de către persoanele împuternicite din cadrul A.S.F., iar sancțiunile se aplică de către Consiliul A.S.F..

(2) Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în situația entităților pentru care B.N.R. reprezintă autoritate competentă, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din prezenta lege, constatarea contravențiilor se realizează de persoanele împuternicite din cadrul B.N.R., iar aplicarea sancțiunilor și măsurilor se face prin ordin emis de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau unul dintre viceguvernatorii B.N.R..

(3) Ordinele prevăzute la alin. (2) pot fi contestate în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de Administrație al B.N.R., care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării. Hotărârea Consiliului de Administrație al B.N.R. poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare. B.N.R. este singura autoritate în măsură a se pronunța asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative și cantitative care stau la baza emiterii actelor sale.

CAPITOLUL II

Sanționarea S.S.I.F, instituțiilor de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare, operatorilor de piață, furnizorilor de servicii de raportare a datelor și sucursalelor unor societăți din țări terțe

Art. 261. – (1) Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii infracțiuni, următoarele fapte săvârșite de S.S.I.F, instituțiile de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare, operatorii de piață, furnizorii de servicii de raportare a datelor și sucursalele unor societăți din țări terțe, de către membrii organelor de conducere ale unei S.S.I.F., ale unei instituții de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare, ale unor operatori de piață, precum și de către orice altă persoană fizică sau juridică în afara celor menționate anterior care intră sub incidența prevederilor prezentei legi:

a) încălcarea următoarelor prevederi din prezenta lege:

(i) art. 10 alin. (8);

- (ii) art. 14 alin. (2);
- (iii) art. 17 alin. (1) lit. b) și alin. (4);
- (iv) art. 19, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (6), art. 25 – 27, art. 28 alin. (1), (2) și (4), art. 29 – 32;
- (v) art. 37 și art. 39 ;
- (vi) art. 49 – 56, art. 59, art. 60 alin. (1) și (6), art. 61, art. 62 alin. (1) și (3);
- (vii) art. 63, art. 64 alin. (1) – (7) și art. 65;
- (viii) art. 67 – 69, art. 70 alin. (1) și (2);
- (ix) art. 71 – 74;
- (x) art. 76 alin. (1) – (3);
- (xi) art. 78 – 80;
- (xii) art. 81, art. 82 alin. (1) – (4), art. 83 alin. (2), art. 84 – 86;
- (xiii) art. 87 – 89;
- (xiv) art. 90 alin. (2) – (5);
- (xv) art. 91 – 94;
- (xvi) art. 95 și art. 96 alin. (1) și (2);
- (xvii) art. 98, art. 99 alin. (1) și (3), art. 100 și art. 101;
- (xviii) art. 102 alin. (2) și art. 103 alin. (4);
- (xix) art. 105 alin. (1) – (3) și (5);
- (xx) art. 106 alin. (1) – (4) și (6);
- (xxi) art. 108 alin. (2) și (6);
- (xxii) art. 109 alin. (1) – (3) și (5), art. 110 alin. (1) – (5), (7) și (8), art. 111, art. 112 alin. (1) și (3), art. 113 alin. (1) – (3), art. 114 alin. (1), (2) și (7), art. 115 alin. (1), (3) și (4), art. 116 alin. (1) și art. 118 alin. (1);
- (xxiii) art. 119 alin. (1);
- (xxiv) art. 120 alin. (1), (2) și (4);
- (xxv) art. 126 alin. (1), (2) și (4);
- (xxvi) art. 129 alin. (2), (4), (6) a doua teză, alin. (7) – (9) și art. 131 alin. (1) lit. b);
- (xxvii) art. 132 – 134, art. 135 alin. (1) – (3) și (6);
- (xxviii) art. 136 alin. (1) – (3) și alin. (5) – (7);
- (xxix) art. 137;
- (xxx) art. 138, art. 139 alin. (1) și (2), art. 140, art. 141, art. 142 alin. (2) – (5), art. 143 și art. 144 alin. (1);
- (xxxi) art. 145 alin. (1);
- (xxxii) art. 146;
- (xxxiii) art. 147 alin. (2) și (4), art. 148 alin. (1) – (3) și (5);
- (xxxiv) art. 149 alin. (1) – (4) și (7);
- (xxxv) art. 151 alin. (1) – (3), art. 152 alin. (4) și (7);
- (xxxvi) art. 153 alin. (1) – (3) și (6);
- (xxxvii) art. 156 alin. (1) – (4), art. 159 alin. (1), (2) și (4);

- (xxxviii) art. 161;
- (xxxix) art. 166 alin. (1) – (6);
- (xl) art. 167 alin. (1) – (6) și art. 168;
- (xli) art. 169 și 170;
- (xlii) art. 171 alin. (1) – (7);

b) încălcarea următoarelor prevederi din Regulamentul (UE) nr. 600/2014:

- (i) art. 3 alin. (1) și (3);
- (ii) art. 4 alin. (3) primul paragraf;
- (iii) art. 6;
- (iv) art. 7 alin. (1) al treilea paragraf prima teză;
- (v) art. 8 alin. (1), (3) și (4);
- (vi) art. 10;
- (vii) art. 11 alin. (1) al treilea paragraf prima teză și alin. (3) al treilea paragraf;
- (viii) art. 12 alin. (1);
- (ix) art. 13 alin. (1);
- (x) art. 14 alin. (1), alin. (2) prima teză și alin. (3) a doua, a treia și a patra teză;
- (xi) art. 15 alin. (1) primul paragraf și al doilea paragraf prima și a treia teză, alin. (2) și alin. (4) a doua teză;
- (xii) art. 17 alin. (1) a doua teză;
- (xiii) art. 18 alin. (1) și (2), alin. (4) prima teză, alin. (5) prima teză, alin. (6) prima teză, alin. (8) și alin. (9);
- (xiv) art. 20 alin. (1) și alin. (2) prima teză;
- (xv) art. 21 alin. (1) – (3);
- (xvi) art. 22 alin. (2);
- (xvii) art. 23 alin. (1) și (2);
- (xviii) art. 25 alin. (1) și (2);
- (xix) art. 26 alin. (1) primul paragraf, alin. (2) – (5), alin. (6) primul paragraf și alin. (7) primele cinci paragrafe și al optulea paragraf;
- (xx) art. 27 alin. (1);
- (xxi) art. 28 alin. (1) și alin. (2) primul paragraf;
- (xxii) art. 29 alin. (1) și (2);
- (xxiii) art. 30 alin. (1);
- (xxiv) art. 31 alin. (2) și (3);
- (xxv) art. 35 alin. (1) – (3);
- (xxvi) art. 36 alin. (1) – (3);
- (xxvii) art. 37 alin. (1) și (3);
- (xxviii) art. 40 – 42;

c) nerespectarea prevederilor referitoare la modul de întocmire a situațiilor financiare, la auditarea acestora, precum și la modul de transmitere a acestora, în conformitate cu prevederile art. 251;

d) prestarea de servicii și activități de investiții de persoane fizice în numele unei S.S.I.F. fără îndeplinirea obligației de înscriere în Registrul A.S.F. conform prevederilor art. 11;

e) refuzul de a coopera în cadrul unei investigații sau în cazul unei inspecții sau a unei solicitări în temeiul prevederilor art. 236;

f) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 263 alin. (3) și art. 275 alin. (1) și (5).

(2) Săvârșirea contravențiilor, prevăzute la alin. (1), precum și la art. 258, se sancționează cu una dintre următoarele sancțiuni contravenționale principale:

a) avertisment sau amendă de la 1.000 lei la 22.000.000 lei, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul unei persoane fizice;

b) avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 22.000.000 lei sau de până la 10% din cifra de afaceri anuală a persoanei juridice conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere; în cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să întocmească situații financiare consolidate în conformitate cu prevederile legale contabile în vigoare, cifra de afaceri anuală totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală pe baza ultimelor conturi consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul unei persoane juridice;

c) amendă maximă egală cu cel puțin de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare, în cazul în care beneficiul poate fi determinat, chiar dacă acesta depășește cuantumul maxime prevăzute la lit. a) și b) prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și la art. 258, A.S.F. poate aplica următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) retragerea sau suspendarea autorizației unei instituții de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare în conformitate cu art. 17, al unei S.S.I.F., unui operator de piață, al unui APA, al unui CTP și al unui ARM;

b) interzicerea temporară sau permanentă a exercitării unor funcții de conducere în firme de investiții, pentru încălcări grave repetate, în cazul oricărui membru al organului de conducere al S.S.I.F. sau al unei instituții de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare sau a oricărei alte persoane fizice considerate responsabile;

c) o interdicție temporară privind apartenența sau participarea oricărui S.S.I.F. sau instituții de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare la o piață reglementată, la SMT-uri sau în calitate de client al SOT-urilor.

(4) În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin.(1) și la art. 258, A.S.F. poate aplica una sau mai multe măsuri administrative precum:

a) o declarație publică în care se indică persoana fizică sau juridică responsabilă și natura încălcării în conformitate cu art. 253;

b) o decizie prin care i se cere persoanei fizice sau juridice responsabile să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv;

c) atenționarea persoanelor responsabile pentru faptele constatate de o gravitate scăzută;

d) măsurile necesare în scopul prevenirii sau remedierii situațiilor de nerespectare a dispozițiilor legale, conform reglementărilor A.S.F..

(5) Sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (2) se pot aplica cumulativ cu una sau mai multe sancțiuni contravenționale complementare prevăzute la alin. (3).

(6) Măsurile administrative prevăzute la alin. (4) pot fi aplicate distinct, iar măsurile administrative prevăzute la alin. (4) lit. a) și d) pot fi aplicate și împreună cu sancțiunile principale sau complementare prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3).

(7) Încălcarea altor prevederi legale naționale, decât cele prevăzute de prezenta lege, de către S.S.I.F., operatorii de piață, furnizorii de servicii de raportare a datelor și instituțiile de credit în legătură cu serviciile sau activitățile de investiții și serviciile auxiliare și de către sucursalele unor societăți din țări terțe se sancționează conform respectivelor prevederi legale naționale.

Art. 262. – Constituie infracțiune și se sancționează conform prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, următoarele fapte:

a) furnizarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții fără a deține autorizația sau aprobarea necesară conform următoarelor dispoziții:

(i) art.8 alin. (1), art. 10 alin. (1) și (10), art. 122 alin. (2), art. 129 alin. (1) și art. 162;

(ii) art. 7 alin. (1) a treia teză sau art. 11 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

b) desfășurarea fără autorizație a oricăror activități sau operațiuni pentru care reglementările europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE cer autorizarea.

Art. 263. – (1) Litigiile în materie dintre consumatori și comercianți referitoare la serviciile de investiții și la serviciile auxiliare furnizate de S.S.I.F. sau de instituțiile de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare pot fi soluționate prin proceduri de soluționare alternativă a litigiilor de către Entitatea de soluționare alternativă a litigiilor în domeniul financiar, înființată în cadrul A.S.F., sau de către Centrul de soluționare alternativă a litigiilor în domeniul bancar, conform competențelor prevăzute de actele de înființare ale celor două entități, după caz.

(2) S.S.I.F. și instituțiile de credit care prestează servicii și activități de investiții și servicii auxiliare au obligația să informeze consumatorii cu privire la dreptul acestora de a apela la soluționarea alternativă a litigiilor, entitatea către care se pot adresa potrivit prevederilor alin. (1), precum și cu privire la condițiile de accesare a procedurilor de soluționare alternativă a litigiilor.

(3) Toate S.S.I.F. au obligația de a adera la una sau mai multe entități prevăzute la alin. (1).

(4) Entitățile prevăzute la alin. (1) cooperează activ cu entitățile omoloage din alte state membre în vederea soluționării litigiilor transfrontaliere.

(5) A.S.F. informează ESMA în legătură cu procedurile de reclamație și căile de atac prevăzute la alin. (1) și (2).

CAPITOLUL III

Sanționarea depozitarului central

Art. 264. – (1) Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale infracțiuni, faptele săvârșite de către depozitarul central, persoanele fizice responsabile având calitatea de membri ai consiliilor de administrație, directori sau, după caz, membri ai consiliului de supraveghere și membri ai directoratului, respectiv reprezentant al compartimentului de conformitate al acestuia, administrator de risc în legătură cu:

a) obținerea autorizațiilor prevăzute la art. 16 și art. 54 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 prin declarații false sau prin orice alt mijloc

ilicit, astfel cum se prevede la art. 20 alin. (1) lit. (b) și la art. 57 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

b) nedeținerea de către depozitarul central a capitalului necesar, în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

c) nerespectarea de către depozitarul central a cerințelor organizatorice, prevăzute la art. 26 – 30 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

d) nerespectarea de către depozitarul central a normelor de conduită, prevăzute la art. 32 – 35 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

e) nerespectarea de către depozitarul central a cerințelor aplicabile serviciilor specifice depozitarului central, prevăzute la art. 37 – 41 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

f) nerespectarea de către depozitarul central a cerințelor prudențiale, prevăzute la art. 43 – 47 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

g) nerespectarea de către depozitarul central a cerințelor aplicabile conexiunilor dintre depozitarii centrali prevăzute la art. 48 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

h) refuzul abuziv al depozitarul central de a acorda diverse tipuri de acces, cu încălcarea prevederilor art. 49 – 53 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

i) nerespectarea de către instituțiile de credit desemnate a cerințelor prudențiale specifice legate de riscurile de credit prevăzute la art. 59 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

j) nerespectarea de către instituțiile de credit desemnate a cerințelor prudențiale specifice legate de riscurile de lichiditate, prevăzute la art. 59 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

k) nerespectarea prevederilor art. 136 alin. (8);

l) nerespectarea prevederilor art. 184 – 186;

m) nerespectarea prevederilor art. 251.

(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se sancționează de către A.S.F., în calitate de autoritate competentă pentru depozitarul central, cu următoarele sancțiuni contravenționale principale:

a) în cazul unei persoane fizice, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, avertisment sau amendă de la 1.000 lei la 22.150.000 lei;

b) în cazul unei persoane juridice, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 88.600.000 lei sau de până la 10% din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice conform ultimelor conturi disponibile aprobate de organul de conducere; în

cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu reglementările contabile în vigoare, cifra de afaceri anuală totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform prevederilor legale relevante, pe baza ultimei situații disponibile a conturilor consolidate, aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale;

c) amenzi în cuantum de până la două ori cuantumul profitului obținut ca rezultat al unei încălcări, în cazul în care cuantumul respectiv poate fi stabilit, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(3) În conformitate cu prevederile art. 63 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1), A.S.F. poate aplica următoarele sancțiuni complementare:

a) retragerea autorizațiilor acordate în temeiul art. 16 sau art. 54 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, în conformitate cu prevederile art. 20 sau art. 57 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, după caz;

b) sancționarea oricărui membru al organului de conducere al depozitarului central sau a oricărei alte persoane fizice considerate responsabile prin interzicerea temporară sau, în cazul unor încălcări grave repetate, interzicerea permanentă a exercitării unor funcții de conducere în cadrul depozitarului central.

(4) În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1), A.S.F. poate aplica una sau mai multe măsuri administrative precum:

a) o declarație publică în care se indică persoana responsabilă de încălcare și natura încălcării, în conformitate cu art. 62 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014;

b) o decizie prin care se solicită persoanei responsabile de încălcare să pună capăt respectivului comportament și să se abțină de la repetarea acestuia;

c) atenționarea persoanelor responsabile pentru faptele constatate de o gravitate scăzută;

d) măsurile necesare în scopul prevenirii sau remedierii situațiilor de nerespectare a dispozițiilor legale, conform reglementărilor A.S.F..

(5) Sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (2) se pot aplica cumulativ cu una sau mai multe sancțiuni contravenționale complementare prevăzute la alin. (3).

(6) Măsurile administrative prevăzute la alin. (4) pot fi aplicate distinct, iar măsurile administrative prevăzute la alin. (4) lit. a) și d) pot fi

aplicate și împreună cu sancțiunile principale sau complementare prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3).

Art. 265. – Desfășurarea fără autorizație a oricăror activități sau operațiuni specifice depozitarului central constituie infracțiune și se sancționează conform prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Sanctiuni aplicabile potrivit prevederilor altor legi și regulamente europene

Art. 266. – (1) A.S.F. sancționează contrapartea centrală în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 210/2017 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții.

(2) Nerespectarea prevederilor referitoare la modul de întocmire a situațiilor financiare, la auditarea acestora, precum și la modul de transmitere a acestora prevăzute la art. 251 constituie contravenție și se sancționează:

a) cu avertisment sau cu amendă de la 1.000 lei la 100.000 lei, pentru persoanele fizice;

b) cu avertisment sau cu amendă de la 10.000 lei la 22.000.000 lei, în funcție de gravitatea faptei săvârșite, pentru persoanele juridice.

(3) Desfășurarea fără autorizație a oricăror activități sau operațiuni specifice contrapărții centrale constituie infracțiune și se sancționează conform prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 267. – (1) Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii infracțiuni, nerespectarea de către orice entitate legală sau persoană fizică a prevederilor art. 5 alin. (1), art. 6 și 7, art. 8 alin. (1) – (3), art. 9, art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (1), (3) și (4), precum și ale art. 14 și art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014.

(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se sancționează cu sancțiunea contravențională principală constând în avertisment sau amendă, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

a) în cuantum de la 10.000 lei la 22.450.000 lei sau până la 3% din cifra de afaceri anuală totală a respectivei entități, conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere sau până la dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, pentru persoanele juridice;

b) în cuantum de la 1.000 lei la 3.150.000 lei sau dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, pentru persoanele fizice.

(3) În funcție de natura și gravitatea faptei, se pot aplica următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) interzicerea tranzacționării unui PRIIP;

b) suspendarea tranzacționării unui PRIIP;

c) interzicerea furnizării unui document cu informații esențiale care nu respectă cerințele prevăzute la art. 6 – 8 sau art. 10, după caz, din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 și prin care se impune publicarea unei noi versiuni a unui document cu informații esențiale.

(4) În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1), A.S.F. poate aplica una sau mai multe măsuri administrative precum:

a) un avertisment public care indică persoana responsabilă și natura încălcării;

b) atenționarea persoanelor responsabile pentru faptele constatate de o gravitate scăzută;

c) măsurile necesare în scopul prevenirii sau remedierii situațiilor de nerespectare a dispozițiilor legale, conform reglementărilor A.S.F..

(5) În cazul în care entitatea prevăzută la alin. (2) lit. a) este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă, care are obligația de a întocmi situații financiare consolidate în conformitate cu reglementările contabile în vigoare, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, astfel cum reiese din ultimele situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul statutar al societății-mamă principale.

(6) Sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (2) se pot aplica cumulativ cu una sau mai multe sancțiuni contravenționale complementare prevăzute la alin. (3).

(7) Măsurile administrative prevăzute la alin. (4) pot fi aplicate distinct, iar măsurile administrative prevăzute la alin. (4) lit. a) și c) pot fi aplicate și împreună cu sancțiunile principale sau complementare prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3).

Art. 268. – (1) Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale

infrațiuni, faptele săvârșite de către contrapărțile la o SFT, așa cum sunt acestea definite de Regulamentul (UE) nr. 2015/2365, de către membri ai consiliului de administrație, directori sau, după caz, membri ai consiliului de supraveghere și membri ai directoratului al contrapărților persoane juridice în legătură cu:

a) nerespectarea obligațiilor de raportare și de protecție impuse de prevederile art.4 din Regulamentul (UE) nr. 2015/2365;

b) nerespectarea prevederilor privind reutilizarea instrumentelor financiare primite în cadrul unui contract de garanție impuse de prevederile art.15 din Regulamentul (UE) nr. 2015/2365.

(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se sancționează de către B.N.R., în cazul contrapărților financiare de tipul instituțiilor de credit și A.S.F. în cazul celorlalte contrapărți, cu una dintre următoarele sancțiuni contravenționale principale:

a) în cazul persoanelor fizice, avertisment sau amendă de la 1.000 lei la 22.700.000 lei, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul persoanelor juridice, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

(i) avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 22.700.000 lei sau până la 10% din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice calculată conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere, în cazul încălcării prevăzute la alin. (1) lit. a);

(ii) avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 68.000.000 lei sau până la 10% din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice calculată pe baza ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere, în cazul încălcării prevăzute la alin. (1) lit. b).

c) amendă în quantum de cel puțin valoarea triplă a profiturilor obținute sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazurile în care quantumul respectiv poate fi stabilit, chiar dacă amenzile respective depășesc quantumurile prevăzute la lit. a) și b), prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În funcție de gravitatea faptei, săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) poate fi sancționată cu următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) retragerea sau suspendarea autorizării acordate de A.S.F.;

b) o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere împotriva oricărei persoane care exercită responsabilități de conducere sau împotriva oricărei persoane fizice care este considerată răspunzătoare de o astfel de încălcare.

(4) În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin.(1), A.S.F. poate aplica una sau mai multe măsuri administrative precum:

a) o declarație publică în care se menționează persoana răspunzătoare și natura încălcării;

b) o decizie prin care se impune persoanei răspunzătoare de încălcare să pună capăt respectivului comportament și să se abțină de la repetarea acestuia;

c) atenționarea persoanelor responsabile pentru faptele constatate de o gravitate scăzută;

d) măsurile necesare în scopul prevenirii sau remedierii situațiilor de nerespectare a dispozițiilor legale, conform reglementărilor A.S.F..

(5) În sensul prevederilor lit. b) pct. (i) și (ii) de la alin. (2), în cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să elaboreze situații financiare consolidate în conformitate cu reglementările legale în vigoare, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit în funcție de regimul contabil relevant, care se calculează pe baza ultimelor situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al societății-mamă principală.

(6) Sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (2) se pot aplica cumulativ cu una sau mai multe sancțiuni contravenționale complementare prevăzute la alin. (3).

(7) Măsurile administrative prevăzute la alin. (4) pot fi aplicate distinct, iar măsurile administrative prevăzute la alin. (4) lit. a) și d) pot fi aplicate și împreună cu sancțiunile principale sau complementare prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3).

(8) O încălcare prevăzută la alin. (1) nu afectează valabilitatea clauzelor unei SFT și nici posibilitatea părților de a executa acești termeni și nu conduce la acordarea de drepturi la despăgubire din partea unei părți la o SFT.

Art. 269. – (1) Încălcarea dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 1011/2016 și ale reglementărilor adoptate în aplicarea acestuia se constată și se sancționează de către A.S.F., în calitate de autoritate competentă, și atrage răspunderea contravențională, în condițiile legii.

(2) Constituie contravenții, în măsura în care faptele nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale

infracțiuni, nerespectarea prevederilor art. 4 – 16, art. 21, art. 23 – 29 și art. 34 din Regulamentul (UE) nr. 1011/2016, precum și orice refuz de a coopera în cadrul unei investigații derulate de A.S.F. sau de conformare cu o solicitare a autorității, care face obiectul art. 41 din același regulament.

(3) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (2) se sancționează cu următoarele sancțiuni contravenționale principale:

a) în cazul persoanelor fizice, avertisment sau amendă, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

1. de la 1.000 lei la 2.260.500 lei încălcarea prevederilor art. 4 – 10, art. 11 alin. (1) lit. a) – c) și e), art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 12 – 16, art. 21, art. 23 – 29 și art. 34 din Regulamentul (UE) nr. 1011/2016;

2. de la 1.000 lei la 452.100 lei încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1) lit. d) sau alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 1011/2016;

b) în cazul persoanelor juridice, avertisment sau amendă, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

1. de la 10.000 lei la 4.521.000 lei sau până la 10% din cifra de afaceri anuală conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de către organul de conducere, oricare valoare este mai mare, încălcarea prevederilor art. 4 – 10, art. 11 alin. (1) lit. a) – c) și e), art. 11 alin. (2) și (3) și art. 12 – 16, art. 21, art. 23 – 29 și art. 34 din Regulamentul (UE) nr. 1011/2016;

2. de la 10.000 lei la 1.130.250 lei sau până la 2% din cifra de afaceri anuală conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de către organul de conducere, oricare valoare este mai mare, încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1) lit. d) sau alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 1011/2016.

(4) În funcție de gravitatea faptei, săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (2) poate fi sancționată cu următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) emiterea unui act individual prin care se impune administratorului sau entității supravegheate răspunzătoare de încălcarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1011/2016 de a restitui profiturile obținute din respectiva faptă sau pierderile evitate prin comiterea acesteia, în măsura în care acestea pot fi determinate;

b) retragerea sau suspendarea autorizației sau înregistrării unui administrator;

c) emiterea unui act individual de interdicție temporară adresată oricărei persoane fizice considerată răspunzătoare de săvârșirea contravenției,

de a exercita funcții de conducere în cadrul administratorilor sau al contribuitorilor supravegheați.

(5) În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1), A.S.F. poate aplica una sau mai multe măsuri administrative precum:

a) un avertisment public care să indice administratorul sau entitatea supravegheată răspunzătoare și natura încălcării;

b) o decizie prin care se impune administratorului sau entității supravegheate răspunzătoare de încălcare să pună capăt respectivului comportament și să se abțină de la repetarea acestuia;

c) atenționarea persoanelor responsabile pentru faptele constatate de o gravitate scăzută;

d) măsurile necesare în scopul prevenirii sau remedierii situațiilor de nerespectare a dispozițiilor legale, conform reglementărilor A.S.F.

(6) În cazul în care persoana juridică prevăzută la alin. (3) lit. b) este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă, care are obligația de a întocmi situații financiare consolidate în conformitate cu reglementările contabile în vigoare, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, astfel cum reiese din ultimele situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale, sau, dacă persoana juridică este o asociație, 10 % din totalul cifrelor de afaceri ale membrilor săi.

(7) Prin excepție de la nivelul amenzilor maxime prevăzute la alin. (3) lit. a) și b), A.S.F. poate majora cuantumul amenzilor acordate până la de 3 ori valoarea beneficiului rezultat sau a pierderii evitate din încălcarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1011/2016, în cazul în care acestea pot fi determinate.

(8) Sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (3) se pot aplica cumulativ cu una sau mai multe sancțiuni contravenționale complementare prevăzute la alin. (4).

(9) Măsurile administrative prevăzute la alin. (5) pot fi aplicate distinct, iar măsurile administrative prevăzute la alin. (5) lit. a) și d) pot fi aplicate și împreună cu sancțiunile principale sau complementare prevăzute la alin. (3), respectiv alin. (4).

CAPITOLUL V

Căi de atac

Art. 270. – (1) Orice decizie luată în temeiul dispozițiilor prevăzute la art. 252 alin. (1) trebuie să fie justificată în mod corespunzător și poate fi atacată, în termen de 30 de zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București, Secția Contencios Administrativ și Fiscal, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dreptul de a exercita o cale de atac conform prevederilor alin. (1) se aplică și în cazul în care A.S.F. nu a luat nicio hotărâre în privința unei cereri de autorizare care cuprinde toate informațiile necesare, în termen de 6 luni de la depunerea sa.

Art. 271. – În interesul consumatorilor, următoarele organisme pot intenta o acțiune în fața instanțelor judecătorești sau a autorităților administrative competente pentru a asigura aplicarea dispozițiilor prevăzute la art. 252 alin. (1):

- a) organismele publice sau reprezentanții lor;
- b) organizațiile de consumatori care au un interes legitim în protejarea consumatorilor;
- c) organizațiile profesionale care au un interes legitim să acționeze pentru protejarea membrilor lor.

TITLUL XI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 272. – (1) Drepturile de vot aferente deținerilor într-o entitate reglementată sunt suspendate de drept în cazul în care:

a) dobândirea sau, după caz, majorarea unei participații la capitalul social al unei entități reglementate s-a realizat fără îndeplinirea criteriilor prevăzute de reglementările A.S.F. privind regulile de procedură și criteriile evaluării prudențiale a achizițiilor la entitatea reglementată respectivă;

b) dobândirea sau, după caz, majorarea unei participații la capitalul social al unei entități reglementate s-a făcut ulterior emiterii de către A.S.F. a deciziei de respingere a dobândirii sau, după caz, a majorării unei participații la entitatea reglementată respectivă;

c) ulterior deciziei de aprobare de către A.S.F. a dobândirii sau majorării unei participații la capitalul social al unei entități reglementate, condițiile prevăzute de către prezenta lege și reglementările A.S.F. emise în aplicarea acesteia privind regulile de procedură și criteriile aplicabile

evaluării prudentiale a achizițiilor la o entitate reglementată nu mai sunt îndeplinite.

(2) Acțiunile aferente participației menționate la alin. (1) se iau în considerare la stabilirea cvorumului necesar unei Adunări generale a acționarilor.

(3) A.S.F. va dispune acționarilor respectivi să-și vândă, în termen de 3 luni, acțiunile aferente participației menționate la alin. (1). După expirarea acestui termen, dacă acțiunile nu au fost vândute, A.S.F. dispune entității reglementate anularea acțiunilor respective, emiterea unor noi acțiuni purtând același număr și vânzarea acestora, urmând ca prețul încasat din vânzare să fie consemnat la dispoziția dobânditorului inițial, după reținerea cheltuielilor ocazionate de vânzare.

(4) Consiliul de administrație/Consiliul de supraveghere al entității reglementate este răspunzător de îndeplinirea măsurilor necesare pentru anularea acțiunilor, potrivit alin. (3), și vânzarea acțiunilor nou-emise.

(5) În situația în care, din lipsă de cumpărători, vânzarea nu a avut loc sau s-a realizat numai o vânzare parțială a acțiunilor nou-emise, entitatea reglementată va proceda, de îndată, la reducerea capitalului social, cu diferența dintre capitalul social înregistrat și cel deținut de acționarii cu drept de vot.

Art. 273. – Condițiile de cvorum și de majoritate de vot necesare desfășurării adunărilor generale extraordinare ale acționarilor unui operator de piață și adoptării hotărârilor sunt cele prevăzute la art. 115 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 274. – (1) Instituțiile de credit care desfășoară activități legate de depozitele structurate sau activitatea de distribuție a unităților de fond au obligația de a se încadra în prevederile prezentei legi în termen de maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Până la data încadrării instituțiilor de credit în prevederile prezentei legi, prestarea activităților prevăzute la alin. (1) se face în condițiile prevăzute anterior intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 275. – (1) S.S.I.F., instituțiile de credit, consultanții de investiții, operatorii de piață, piețele reglementate și sistemele alternative de tranzacționare sunt obligate ca, în termen de maximum 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să modifice și/sau completeze documentele care au stat la baza emiterii autorizației inițiale sau, după caz, înscrierii în Registrul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, în prezent Registrul A.S.F., și să le supună autorizării/notificării, după caz, în conformitate cu prevederile prevăzute de reglementările A.S.F..

(2) Actele individuale emise potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, în numele S.S.I.F., instituțiilor de credit, consultanților de investiții, operatorilor de piață, piețelor reglementate și sistemelor alternative de tranzacționare înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi privind modul de organizare al acestora, membrii organelor de conducere, respectiv persoanele care dețin funcții cheie își păstrează valabilitatea până la data, la care A.S.F. emite, după caz, alte acte individuale potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Cererile de autorizare în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi retrase și completate în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(4) Funcția de reprezentant al compartimentului de control prevăzută de Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, se asimilează funcției de conformitate prevăzute de prezenta lege.

(5) Entitățile prevăzute la alin. (1) au obligația ca, în termen de maximum 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să modifice și/sau completeze procedurile și normele interne pentru a fi în concordanță cu prevederile prezentei legi, ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014, ale actelor delegate și a actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană și emise în temeiul Directivei 2014/65/UE și ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

Art. 276. – A.S.F. poate stabili prin reglementări, în cazul persoanelor care vând printr-o tranzacție unică deținerile provenite din Programul de Privatizare în Masă, forma și conținutul contractului de intermediere, care nu exced clauzelor unui contract conform prevederilor art. 60 alin. (2), precum și a altor documente incidente relației dintre persoanele în cauză.

Art. 277. – A.S.F. are în vedere orientările și recomandările emise de ESMA în materia aspectelor care sunt reglementate de prezenta lege și emite reglementări prin care stabilește regimul aplicării respectivelor orientări și recomandări și le adaptează, dacă este cazul, condițiilor specifice pieței de capital din România.

Art. 278. – În aplicarea prevederilor prezentei legi, S.S.I.F., operatorii de piață, furnizorii de servicii de raportare a datelor, depozitarii centrali, contrapărțile centrale, firmele de investiții din alte state membre care operează pe teritoriul României în temeiul libertății de a presta servicii sau prin înființarea unei sucursale, precum și societățile din țări terțe care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în România prin înființarea unei sucursale au obligația de a respecta prevederile

actelor delegate și a actelor de punere în aplicare, după caz, adoptate de Comisia Europeană și emise în temeiul Directivei 2014/65/UE, ale Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și ale Regulamentului (UE) nr. 909/2014.

Art. 279. – Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

Art. 280. – (1) A.S.F. și B.N.R. vor emite reglementări în aplicarea prezentei legi.

(2) Documentele prevăzute de prezenta lege se transmit A.S.F. în limba română. A.S.F. poate solicita transmiterea documentelor și într-o limbă de circulație internațională.

Art. 281. – (1) Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează înființarea și funcționarea Fondului de compensare a investitorilor și a organismelor de plasament colectiv, altele decât organismele de plasament colectiv în valori mobiliare.”

2. La articolul 272 alineatul (1), litera j) va avea următorul cuprins:

„j) depozitarii centrali, intermediari și/sau de către membrii consiliului de administrație ori ai consiliului de supraveghere, directorii ori membrii directoratului, precum și de către persoanele fizice care exercită de jure sau de facto funcții de conducere în cadrul entităților anterior menționate ori de către alte persoane responsabile, după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea condițiilor care au stat la baza autorizării și a condițiilor de funcționare la care se face referire la art. 148 alin. (1) și (2);

2. refuzul de a furniza A.S.F. informațiile solicitate, conform prevederilor art. 144 alin. (2), referitoare la compensarea și decontarea tranzacțiilor;

3. refuzul de a furniza emitenților informațiile necesare pentru exercitarea drepturilor aferente valorilor mobiliare depozitate conform prevederilor art. 146 alin. (4) și (5);

4. refuzul de a raporta depozitarului central titularii subconturilor individualizate deținute de intermediari conform prevederilor art. 146 alin. (6);

5. nerespectarea de către intermediari a obligațiilor de raportare în termenele prevăzute la art. 146 alin. (7);

6. nerespectarea obligațiilor privind evidențierea valorilor mobiliare și a sarcinilor asupra acestora prevăzute la art. 151;

7. refuzul de a duce la îndeplinire solicitările A.S.F. prevăzute la art. 153 alin. (2);

8. nerespectarea de către persoanele responsabile a obligațiilor privind achiziția, deținerea și înstrăinarea acțiunilor depozitarului central conform prevederilor art. 150;

9. neacordarea în mod nejustificat a accesului intermediarilor din state membre.”

3. Articolul 273¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 273¹. – (1) Desfășurarea fără autorizație a oricăror activități sau operațiuni pentru care prezenta lege cere autorizarea constituie infracțiune și se sancționează conform prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 282. – (1) Reglementările emise de C.N.V.M./A.S.F. până la aplicarea prevederilor prezentei legi rămân în vigoare până la adoptarea noilor reglementări emise în temeiul acesteia, cu excepția dispozițiilor contrare.

(2) Prevederile legislației referitoare la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile entităților reglementate de prezenta lege, în măsura în care nu contravin acesteia.

(3) Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește entitățile care fac obiectul prezentei legi, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege.

(4) Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la directivele abrogate prin Directiva 2014/65/UE, trimiterea se consideră a fi făcută la Directiva 2014/65/UE.

Art. 283. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 284. – Prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 169 alin. (5) – (7) care se aplică de la data de 3 septembrie 2019.

Art. 285. – (1) Până la data de 3 ianuarie 2021:

a) obligația de compensare prevăzută la art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și tehnicile de diminuare a riscului prevăzute la art. 11 alin.(3) din respectivul regulament nu se aplică contractelor derivate pe energie prevăzute la pct. 6 din secțiunea C, anexa nr. 1 încheiate de contrapărți nefinanciare care respectă condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau de contrapărți nefinanciare care sunt autorizate pentru prima dată ca S.S.I.F. de la 3 ianuarie 2018; și

b) aceste contracte derivate pe energie prevăzute la pct. 6 din secțiunea C, anexa nr. 1 nu sunt considerate contracte derivate extrabursiere în sensul pragului de decontare prevăzut la art. 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(2) Contractele derivate pe energie prevăzute la pct. 6 din secțiunea C, anexa nr. 1 care beneficiază de regimul de tranziție prevăzut la alin. (1) sunt reglementate de toate celelalte cerințe prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) A.S.F. comunică ESMA contractele derivate pe energie prevăzute la pct. 6 din secțiunea C, anexa nr. 1 pentru care s-a acordat o derogare în conformitate cu prevederile alin. (1).

Art. 286. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 1 alin. (3¹), (3²), (4) și (5), art. 2 alin. (1) pct. 1¹, 1², 2, 3, 19¹, 20¹, 29, 30, 35 și 38, art. 3 – 43, art. 124 – 142, art. 151 alin. (4) – (6), art. 157 – 172, titlul IX alcătuit din art. 264 – 270, art. 272 alin. (1) lit. a) – f) și h), alin. (2) lit. e) și l), art. 272¹, 272², art. 273 alin. (5), art. 279 lit. c) și art. 279¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La data reautorizării depozitarului central potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 909/2014 se abrogă art. 143 – 150, art. 151 alin. (1) – (3), art. 152 – 156 și art. 272 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

*

* *

Prezenta lege transpune următoarele directive ale Uniunii Europene:

1. Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE, publicată în Jurnalul

Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 173 din 12 iunie 2014, astfel cum aceasta a fost modificată prin Directiva (UE) 2016/1034 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2016 de modificare a Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 175/8 din 30 iunie 2016;

2. Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 125 din 5 mai 2001;

3. Art. 2 alin. (4) paragraful 1 din Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei din 7 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernanță a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 87 din 31 martie 2017.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 16 mai 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and strokes, positioned centrally below the text.

PETRU – GABRIEL VLASE

LISTA SERVICIILOR, ACTIVITĂȚILOR ȘI INSTRUMENTELOR FINANCIARE

SECȚIUNEA A

Servicii și activități de investiții

1. Primirea și transmiterea de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare;
2. Executarea ordinelor în numele clienților;
3. Tranzacționarea pe cont propriu;
4. Administrarea de portofolii;
5. Consultanță de investiții;
6. Subscrierea de instrumente financiare și/sau plasarea de instrumente financiare cu angajament ferm;
7. Plasarea de instrumente financiare fără angajament ferm;
8. Operarea unui SMT;
9. Operarea unui SOT.

SECȚIUNEA B

Servicii auxiliare

1. Păstrarea și administrarea instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și serviciile auxiliare, precum gestionarea fondurilor bănești/garanțiilor și excluzând furnizarea și administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt. Furnizarea și administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt reprezintă „serviciul de administrare centralizată” prevăzut în secțiunea A punctul 2 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 909/2014;
2. Acordarea de credite sau împrumuturi unui investitor pentru a-i permite efectuarea unei tranzacții cu unul sau mai multe instrumente financiare, tranzacție în care este implicată firma care acordă creditul sau împrumutul;
3. Consultanța furnizată întreprinderilor în ceea ce privește structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe; consultanță și servicii în materie de fuziuni și de achiziție de întreprinderi;
4. Serviciile de schimb valutar în cazul în care aceste servicii sunt legate de furnizarea serviciilor de investiții;

5. Cercetarea în domeniul investițiilor și analiza financiară sau orice altă formă de recomandare generală privind tranzacțiile cu instrumente financiare;

6. Serviciile legate de subscriere;

7. Serviciile și activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare de tipul inclus în prezenta secțiune sau în secțiunea A privind activele suport ale instrumentelor derivate incluse în secțiunea C, pct. 5 – 7 și 10, în cazul în care acestea sunt legate de furnizarea serviciilor de investiții sau a serviciilor auxiliare.

SECȚIUNEA C

Instrumente financiare

1. Valori mobiliare;

2. Instrumente ale pieței monetare;

3. Unități ale organismelor de plasament colectiv;

4. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la titluri de valoare, valute, rate ale dobânzii sau ale rentabilității, certificate de emisii sau alte instrumente derivate, indici financiari sau indicatori financiari care pot fi decontate prin livrare fizică sau în fonduri bănești;

5. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care trebuie decontate în fonduri bănești sau pot fi decontate în fonduri bănești la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere;

6. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alt contract derivat referitor la mărfuri care poate fi decontat prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționat pe o piață reglementată, pe un SMT sau un SOT, cu excepția produselor energetice angro tranzacționate pe un SOT care trebuie decontate prin livrare fizică;

7. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care pot fi decontate prin livrare fizică, care nu au fost prevăzute în alt mod la punctul 6 din prezenta secțiune și neavând scopuri comerciale, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate;

8. Instrumentele derivate care servesc la transferul riscului de credit;

9. Contractele financiare pentru diferențe;

10. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la variabile climatice, la taxe de navlu sau la rate ale inflației sau alte statistici economice oficiale care trebuie decontate în fonduri bănești sau pot fi

decontate în fonduri bănești la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere, precum și orice alte contracte derivate privind active, drepturi, obligații, indici și indicatori care nu au fost prevăzute în alt mod în prezenta secțiune, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate ținând seama dacă, în special, sunt tranzacționate pe o piață reglementată, un SOT sau un SMT;

11. Certificatele de emisii care constau în orice unități recunoscute ca fiind conforme cu cerințele Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA D

Lista serviciilor de raportare a datelor

1. Administrarea unui APA;
2. Administrarea unui CTP;
3. Administrarea unui ARM.

„CLIEŢI PROFESIONALI” ÎN SENSUL PREZENTEI LEGI

Art. 1. – Un client profesional este un client care are experiența, cunoștințele și competența necesare pentru a lua propriile decizii de investiții și a evalua corect riscurile implicate. Pentru a fi considerat client profesional, clientul trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

Secțiunea A

Categoriile de clienți considerați clienți profesionali

Art. 2. – (1) Următoarele categorii de clienți sunt considerați profesionali pentru toate serviciile și activitățile de investiții și instrumentele financiare în sensul prezentei legi:

a) Entitățile care trebuie autorizate sau reglementate pentru a opera pe piețele financiare. Lista următoare include toate entitățile autorizate care desfășoară activități caracteristice entităților menționate: entități autorizate în România sau într-un stat membru în temeiul unei directive, entități autorizate sau reglementate în România sau într-un stat membru fără raportare la o directivă și entități autorizate sau reglementate de o țară terță:

1. instituții de credit;
2. firme de investiții și S.S.I.F.;
3. alte instituții financiare autorizate sau reglementate;
4. societăți de asigurare;
5. organisme de plasament colectiv și societățile de administrare ale acestora;
6. fonduri de pensii și societățile de administrare ale acestora;
7. entități care efectuează tranzacții cu mărfuri și instrumente derivate pe acestea;
8. traderi;
9. alți investitori instituționali.

b) Marile întreprinderi care întrunesc două dintre următoarele criterii, la nivel individual:

1. totalul bilanțului: 20.000.000 EUR;
2. cifra de afaceri netă: 40.000.000 EUR;
3. fonduri proprii: 2.000.000 EUR.

c) Guvernele naționale și regionale, inclusiv organismele publice care gestionează datoria publică la nivel național sau regional, băncile centrale, instituțiile internaționale și supranaționale, precum Banca Mondială,

Fondul Monetar Internațional, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții și alte organizații internaționale similare;

d) Alți investitori instituționali a căror activitate principală constă în investiții în instrumente financiare, inclusiv entitățile care se ocupă cu securizarea activelor sau alte operațiuni de finanțare.

(2) Entitățile prevăzute la alin. (1) sunt considerate clienți profesionali. Acestea pot solicita să nu fie tratate drept clienți profesionali, iar S.S.I.F. pot accepta să le acorde un nivel de protecție mai ridicat.

(3) În cazul în care clientul unei S.S.I.F. este o entitate prevăzută la alin. (1), S.S.I.F. îl informează, înainte de a-i furniza vreun serviciu, că este considerat, pe baza informațiilor de care dispune, client profesional și că va fi tratat ca atare, în afara cazurilor în care S.S.I.F. și clientul convin altfel. De asemenea, S.S.I.F. informează clientul că acesta poate solicita o modificare a termenilor acordului, pentru a beneficia de un nivel mai ridicat de protecție.

(4) Clientului considerat ca profesional îi revine responsabilitatea de a solicita acordarea unui nivel mai ridicat de protecție în cazul în care estimează că nu este în măsură să evalueze sau să gestioneze corect riscurile implicate.

(5) Nivelul mai ridicat de protecție prevăzut la alin. (4) este acordat în cazul în care un client considerat profesional încheie în scris, cu S.S.I.F., un acord care prevede că nu trebuie să fie tratat în calitate de client profesional în sensul normelor de conduită profesională aplicabile. Acest acord specifică serviciile sau tranzacțiile sau tipurile de produse sau de tranzacții cărora li se aplică.

Secțiunea B

Clienți care pot fi considerați profesionali la cerere

Art. 3. – Criterii de identificare

(1) Clienții, alții decât cei prevăzuți în secțiunea A, inclusiv organismele din sectorul public, autoritățile publice locale, municipalitățile și investitorii obișnuiți privați, pot, de asemenea, să renunțe la o parte din protecția conferită de normele de conduită profesională.

(2) S.S.I.F. pot trata oricare dintre clienții prevăzuți la alin. (1) drept client profesional, cu condiția respectării criteriilor relevante și procedurii prezentate în continuare. Cu toate acestea, se consideră că acești clienți nu posedă cunoștințe și experiență de piață comparabile cu cele ale clienților menționați în secțiunea A.

(3) Renunțarea la protecția permisă de normele standard de conduită profesională este considerată valabilă numai cu condiția ca o evaluare adecvată, efectuată de S.S.I.F., a competenței, experienței și cunoștințelor clientului să ofere o garanție rezonabilă, în lumina naturii tranzacțiilor sau

serviciilor avute în vedere, că acesta este în măsură să ia decizii de investiții și să înțeleagă riscurile la care poate fi expus.

(4) Criteriile de aptitudine aplicate administratorilor și directorilor entităților autorizate în temeiul directivelor din domeniul financiar pot fi considerate unul dintre mijloacele de evaluare a competenței și a cunoștințelor clientului. În cazul unei entități mici, evaluarea respectivă se referă la persoana autorizată să efectueze tranzacții în numele acesteia.

(5) În cadrul acestei evaluări, trebuie să fie îndeplinite cel puțin două dintre următoarele criterii:

a) clientul a efectuat în medie 10 tranzacții de o mărime semnificativă pe trimestru în ultimele 4 trimestre anterioare pe piața respectivă;

b) valoarea portofoliului de instrumente financiare al clientului, definit ca fiind compus din depozite bancare și instrumente financiare, depășește 500.000 EUR;

c) clientul activează de cel puțin un an sau a activat timp de cel puțin un an în sectorul financiar într-o poziție profesională care necesită o cunoaștere a tranzacțiilor sau a serviciilor în cauză.

(6) A.S.F. poate emite reglementări privind adoptarea unor criterii specifice pentru evaluarea competenței și a cunoștințelor reprezentanților municipalităților și autorităților publice locale care solicită să fie considerate clienți profesionali.

Art. 4. – Procedura prin care clienții pot fi tratați drept clienți profesionali, la cerere:

(1) Clienții prevăzuți la art. 3 pot renunța la protecția acordată de normele de conduită, cu condiția respectării următoarei proceduri:

a) clientul notifică în scris S.S.I.F. dorința sa de a fi considerat client profesional, fie în general, fie pentru un anumit serviciu de investiții sau o anumită tranzacție, fie pentru un tip de tranzacții sau de produse;

b) S.S.I.F. precizează clar și în scris protecțiile și drepturile legate de compensarea investitorilor pe care clientul riscă să le piardă;

c) clientul declară în scris, într-un document separat de contract, că este conștient de consecințele renunțării la protecțiile menționate anterior.

(2) Înainte de a decide acceptarea solicitării de renunțare prevăzute la alin.(1), S.S.I.F. adoptă toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că clientul care dorește să fie tratat drept client profesional îndeplinește cerințele aplicabile prevăzute la art. 3.

(3) Relațiile clienților deja clasificați ca profesionali conform unor criterii și proceduri similare celor prevăzute anterior cu S.S.I.F. nu sunt, cu toate acestea, afectate de eventualele norme noi, adoptate în conformitate cu prezenta anexă.

(4) S.S.I.F. pun în aplicare politici și proceduri interne adecvate, consemnate în scris, care să permită clasificarea clienților.

(5) Clienților profesionali le revine responsabilitatea de a informa S.S.I.F. în legătură cu orice modificare ce le poate afecta clasificarea.

(6) În situația în care S.S.I.F. constată că un client nu mai îndeplinește condițiile inițiale, pe baza cărora era considerat client profesional, S.S.I.F. ia măsurile adecvate în această situație.